

ปัจจัยที่ส่งผลต่อการจัดการความเสี่ยงในการปฏิบัติงานของข้าราชการตำรวจทางหลวง
กองกำกับการ 3

โดย
ณัฐวุฒิ แก้วตาล

การศึกษาค้นคว้าอิสระฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตาม
หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต
สถาบันรัฐประศาสนศาสตร์และนโยบายสาธารณะ

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยรังสิต
ปีการศึกษา 2568

**FACTORS AFFECTING RISK MANAGEMENT OF HIGHWAY POLICE
OFFICERS, SUPERVISION DIVISION 3**

**BY
NATTAWUT KRAEWTAN**

**AN INDEPENDENT STUDY SUBMITTED IN PARTIAL FULFILLMENT
OF THE REQUIREMENTS FOR
THE DEGREE OF MASTER OF PUBLIC ADMINISTRATION
INSTITUTE OF PUBLIC ADMINISTRATION AND PUBLIC POLICY**

**GRADUATE SCHOOL, RANGSIT UNIVERSITY
ACADEMIC YEAR 2025**

ใบรับรองการศึกษาค้นคว้าอิสระ

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยรังสิต

เรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อการจัดการความเสี่ยงในการปฏิบัติงานของข้าราชการตำรวจทางหลวง
กองกำกับการ 3

**FACTORS AFFECTING RISK MANAGEMENT OF HIGHWAY POLICE
OFFICERS, SUPERVISION DIVISION 3**

โดย ณัฐวุฒิ แก้วตาล

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยรังสิต อนุมัติให้นับวิชาการศึกษาค้นคว้าอิสระเป็นส่วนหนึ่ง
ของการศึกษาตามหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต ประจำปีการศึกษา 2568

.....

(ดร.เฉลิมพร เย็นเยือก)

ผู้อำนวยการหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต

.....ประธานกรรมการสอบ

รศ.ดร.จุมพล หนิมพานิช

.....กรรมการ

รศ.ดร.ปธาน สุวรรณมงคล

.....กรรมการและอาจารย์ที่ปรึกษา

รศ.ดร.จิระ ประทีป

ลิขสิทธิ์ของหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยรังสิต

กิตติกรรมประกาศ

การศึกษาค้นคว้าอิสระฉบับนี้ สำเร็จลุล่วงด้วยดี ผลการศึกษามีคุณค่าจากความมุ่งมั่น
ดำเนินการวิจัยตามกระบวนการวิจัยที่มีการสืบค้นคว้าข้อมูลประกอบการดำเนินการศึกษาค้นคว้า
อิสระนี้อย่างเต็มความสามารถ เพื่อมุ่งสร้างผลการศึกษาที่ถูกต้องสมบูรณ์ที่สุด อันเป็นส่วนสำคัญ
อย่างยิ่งในความสำเร็จของการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณคณาจารย์ทุกท่าน ของหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต
สถาบันรัฐประศาสนศาสตร์และนโยบายสาธารณะที่กรุณาประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ ให้คำแนะนำ
คำปรึกษา และข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์อย่างยิ่งในตลอดระยะเวลาการดำเนินการศึกษาค้นคว้า
อิสระครั้งนี้ จนทำให้สามารถสำเร็จลุล่วงได้อย่างมีคุณค่า

ผู้วิจัยขอขอบคุณข้าราชการตำรวจทางหลวงทุกท่านที่ได้สละเวลาให้ข้อมูลด้วยความยินดี
ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อให้งานศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ สมบูรณ์ที่สุด

ท้ายที่สุดนี้ ผู้วิจัยขอขอบคุณครอบครัว เพื่อนร่วมรุ่น และผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทุกท่าน ที่ให้
กำลังใจและสนับสนุนในทุกด้านมาโดยตลอด จนทำให้งานวิจัยฉบับนี้สำเร็จลุล่วงตามเป้าหมาย
ที่ตั้งไว้ ผู้วิจัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่างานวิจัยฉบับนี้จะเป็นประโยชน์ต่อหน่วยงาน และผู้สนใจในการ
การเสริมสร้างความสามารถในการทำงานให้กับบุคลากรในหน่วยงานต่อไป

ณัฐวุฒิ แก้วตาล

ผู้วิจัย

6610278 : ณัฐฤติ แก้วตาล
 ชื่อการศึกษาค้นคว้าอิสระ : ปัจจัยที่ส่งผลต่อการจัดการความเสี่ยงในการปฏิบัติงานของ
 ข้าราชการตำรวจทางหลวง กองกำกับการ 3
 หลักสูตร : รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต
 อาจารย์ที่ปรึกษา : รศ.ดร.จิระ ประทีป

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อศึกษาระดับปัจจัยความเสี่ยงของข้าราชการตำรวจทางหลวง กองกำกับการ 3 2) เพื่อศึกษาระดับการจัดการความเสี่ยงในการปฏิบัติงานของข้าราชการตำรวจทางหลวง กองกำกับการ 3 และ 3) เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยความเสี่ยงการจัดการความเสี่ยงในการปฏิบัติงานของข้าราชการตำรวจทางหลวง กองกำกับการ 3 ใช้วิธีวิจัยเชิงปริมาณ เก็บรวบรวมข้อมูลด้วยแบบสอบถามจากกลุ่มตัวอย่างคือ ข้าราชการตำรวจทางหลวง จำนวน 120 คน คำนวณโดยใช้หลักการของ G*Power แล้วนำมาวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ ค่าจำนวน ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสถิติวิเคราะห์เชิงอนุมาน ได้แก่ การวิเคราะห์ความแปรปรวน และการวิเคราะห์ความสัมพันธ์

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า 1) ระดับความคิดเห็นปัจจัยความเสี่ยงในการปฏิบัติงานของข้าราชการตำรวจทางหลวง กองกำกับการ 3 ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 4.08 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน .336) 2) ระดับการจัดการความเสี่ยงในการปฏิบัติงานของข้าราชการตำรวจทางหลวง กองกำกับการ 3 ในภาพรวม อยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 4.095 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน .344) และ 3) ระดับความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยความเสี่ยงและการจัดการความเสี่ยงในการปฏิบัติงานในภาพรวม พบว่า มีความสัมพันธ์กันในระดับสูงมาก ($r = .926$) ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 ดังนั้น ผู้บริหารหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ควรดำเนินการพัฒนาแนวทางการจัดการความเสี่ยงเชิงกลยุทธ์ ที่มีการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ การวิเคราะห์ข้อมูล และการบริหารทรัพยากรมนุษย์อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งจะช่วยให้เพิ่มขีดความสามารถในการปฏิบัติงานของบุคลากร และสามารถตอบสนองต่อสถานการณ์เสี่ยงได้อย่างมีประสิทธิภาพ

(การศึกษาค้นคว้าอิสระมีจำนวนทั้งสิ้น 125 หน้า)

คำสำคัญ: บทบาทหน้าที่, ความสามารถในการปฏิบัติงาน, ตำรวจทางหลวง

6610278 : Nattawut Kraewtan
 Independent Study Title : Factors Affecting Risk Management of Highway Police
 Officers, Supervision Division 3
 Program : Master of Public Administration
 Independent Study Advisor : Assoc.Prof. Chira Prateep, Ph.D.

Abstract

This research aimed to 1) study the level of risk factors affecting the operations of highway police officers, Supervision Division 3 2) investigate the level of risk management in operations of highway police officers, Supervision Division 3 and 3) explore the relationship between risk factors and risk management in the performance of highway police officers, Supervision Division 3. This study employed a quantitative research method, collecting data through questionnaires from a sample group of 120 highway police officers from Subdivision 3. The sample size was determined using the principles of G*Power. The data were analyzed by descriptive statistics including frequency, percentage, mean, and standard deviation and inferential statistics including analysis of variance and correlation analysis.

The results revealed that 1) the overall level of perceived risk factors in police operations was high (Mean = 4.08, SD = 0.336); 2) the overall level of risk management in operations was also high (Mean = 4.095, SD = 0.344); and 3) the relationship between risk factors and risk management in operational duties was highest ($r = .926$) at the 0.01 level of statistical significance. Therefore, it is recommended that administrators and related agencies develop strategic risk management approaches that incorporate information technology, data analytics, and effective human resource management including strategies would enhance personnel performance and improve the ability to respond effectively to risk situations.

(Total 125 pages)

Keywords: Risk, Risk Management, Highway Police Offices

สารบัญ

	หน้า
กิตติกรรมประกาศ	ก
บทคัดย่อภาษาไทย	ข
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	ค
สารบัญ	ง
สารบัญตาราง	ฉ
สารบัญรูป	ณ
บทที่ 1 บทนำ	1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
1.2 คำถามการวิจัย	5
1.3 วัตถุประสงค์การวิจัย	5
1.4 สมมติฐานการวิจัย	5
1.5 ขอบเขตการวิจัย	6
1.6 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	8
1.7 นิยามศัพท์	8
บทที่ 2 แนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	11
2.1 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับความเสี่ยง	11
2.2 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการจัดการความเสี่ยง	15
2.3 ข้อมูลพื้นฐานของตำรวจทางหลวง กองกำกับการ 3	27
2.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	46
2.5 กรอบแนวคิดการวิจัย	58
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	59
3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	59
3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา	60
3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล	63
3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล	64

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
3.5 สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิจัย	64
บทที่ 4 สรุปผลการวิจัย	70
4.1 สรุปผลข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะส่วนบุคคล	70
4.2 สรุปผลข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยความเสี่ยงในการปฏิบัติงานของข้าราชการ ตำรวจทางหลวง กองกำกับการ 3	73
4.3 สรุปผลข้อมูลเกี่ยวกับการจัดการความเสี่ยงในการปฏิบัติงานของ ข้าราชการ ตำรวจทางหลวง กองกำกับการ 3	79
4.4 สรุปผลการเปรียบเทียบการจัดการความเสี่ยงในการปฏิบัติงานของ ข้าราชการตำรวจทางหลวง กองกำกับการ 3 จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล	85
4.5 สรุปผลความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยเสี่ยงในการปฏิบัติงานกับ การจัดการ ความเสี่ยงในการปฏิบัติงานของข้าราชการตำรวจทางหลวง กองกำกับการ 3	90
บทที่ 5 สรุป อภิปรายผล และ ข้อเสนอแนะ	99
5.1 สรุปผลการวิจัย	99
5.2 อภิปรายผลการวิจัย	110
5.3 ข้อเสนอแนะ	116
บรรณานุกรม	119
ภาคผนวก	123
ประวัติผู้วิจัย	125

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
2.1 ตัวอย่างแสดงระดับโอกาสในการเกิดเหตุการณ์ (Likelihood) (เชิงปริมาณ)	19
2.2 ตัวอย่างแสดงระดับโอกาสในการเกิดเหตุการณ์ (Likelihood) (เชิงคุณภาพ)	19
2.3 ตัวอย่างแสดงระดับความรุนแรงของผลประทบที่เกิดขึ้นจากการเกิดเหตุการณ์ (เชิงปริมาณ)	19
2.4 ตัวอย่างแสดงระดับความรุนแรงของผลประทบที่เกิดขึ้นจากการเกิดเหตุการณ์ (เชิงคุณภาพ)	20
4.1 จำนวนและร้อยละลักษณะส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถามด้านเพศ	71
4.2 จำนวนและร้อยละลักษณะส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถามด้านอายุ	71
4.3 จำนวนและร้อยละลักษณะส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถามด้านระดับการศึกษา	71
4.4 จำนวนและร้อยละลักษณะส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถามด้านรายได้ต่อเดือน	72
4.5 จำนวนและร้อยละลักษณะส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถามด้าน	72
4.6 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานปัจจัยความเสี่ยงในการปฏิบัติงานของข้าราชการตำรวจทางหลวง กองกำกับการ 3 ด้านความรู้ ความเข้าใจ	73
4.7 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานปัจจัยความเสี่ยงในการปฏิบัติงานของข้าราชการตำรวจทางหลวง กองกำกับการ 3 ด้านสภาพแวดล้อมภายใน กฏระเบียบ นโยบายด้านความเสี่ยง	74
4.8 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานปัจจัยความเสี่ยงในการปฏิบัติงานของข้าราชการตำรวจทางหลวง กองกำกับการ 3 ด้านลักษณะงาน	76
4.9 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานปัจจัยความเสี่ยงในการปฏิบัติงานของข้าราชการตำรวจทางหลวง กองกำกับการ 3 ด้านทรัพยากรในการปฏิบัติงาน	77
4.10 สรุปค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานปัจจัยความเสี่ยงในการปฏิบัติงานของข้าราชการตำรวจทางหลวง กองกำกับการ 3	78

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
4.11	ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานการจัดการความเสี่ยงในการปฏิบัติงานของข้าราชการตำรวจทางหลวง กองกำกับการ 3 ด้านการกำหนดวัตถุประสงค์ในการจัดการความเสี่ยง	79
4.12	ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานการจัดการความเสี่ยงในการปฏิบัติงานของข้าราชการตำรวจทางหลวง กองกำกับการ 3 ด้านการระบุความเสี่ยงในการปฏิบัติงาน	80
4.13	ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานการจัดการความเสี่ยงในการปฏิบัติงานของข้าราชการตำรวจทางหลวง กองกำกับการ 3 ด้านการประเมินความเสี่ยงในการปฏิบัติงาน	81
4.14	ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานการจัดการความเสี่ยงในการปฏิบัติงานของข้าราชการตำรวจทางหลวง กองกำกับการ 3 ด้านการตอบสนองต่อความเสี่ยงในการปฏิบัติงาน	82
4.15	สรุปค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานการจัดการความเสี่ยงในการปฏิบัติงานของข้าราชการตำรวจทางหลวง กองกำกับการ 3	84
4.16	ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบการจัดการความเสี่ยงในการปฏิบัติงานของข้าราชการตำรวจทางหลวง กองกำกับการ 3 จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคลด้านเพศ	85
4.17	ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบการจัดการความเสี่ยงในการปฏิบัติงานของข้าราชการตำรวจทางหลวง กองกำกับการ 3 จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคลด้านอายุ	85
4.18	ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบการจัดการความเสี่ยงในการปฏิบัติงานของข้าราชการตำรวจทางหลวง กองกำกับการ 3 จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคลด้านการศึกษา	86
4.19	ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบการจัดการความเสี่ยงในการปฏิบัติงานของข้าราชการตำรวจทางหลวง กองกำกับการ 3 จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคลด้านรายได้ต่อเดือน	87

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
4.20 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบการจัดการความเสี่ยงในการปฏิบัติงานของ ข้าราชการตำรวจทางหลวง กองกำกับการ 3 จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล ด้านระยะเวลาการปฏิบัติงาน	88
4.21 ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยความเสี่ยงในการปฏิบัติงานด้าน ความรู้ ความเข้าใจ กับ การจัดการความเสี่ยงในการปฏิบัติงานของข้าราชการ ตำรวจทางหลวง กองกำกับการ 3	90
4.22 ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยความเสี่ยงในการปฏิบัติงานด้าน สภาพแวดล้อมภายใน กฎ ระเบียบ นโยบายความเสี่ยง กับ การจัดการความ เสี่ยงในการปฏิบัติงานของข้าราชการตำรวจทางหลวง กองกำกับการ 3	92
4.23 ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยความเสี่ยงในการปฏิบัติงานด้าน ลักษณะงาน กับ การจัดการความเสี่ยงในการปฏิบัติงานของข้าราชการตำรวจ ทางหลวง กองกำกับการ 3	94
4.24 ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยความเสี่ยงในการปฏิบัติงานด้าน ทรัพยากรในการปฏิบัติงาน กับ การจัดการความเสี่ยงในการปฏิบัติงานของ ข้าราชการตำรวจทางหลวง กองกำกับการ 3	96
4.25 ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยความเสี่ยงในการปฏิบัติงาน กับ การจัดการความเสี่ยงในการปฏิบัติงานของข้าราชการตำรวจทางหลวง กอง กำกับการ 3	97

สารบัญรูป

รูปที่		หน้า
2.1	ตราสัญลักษณ์ของตำรวจทางหลวง	34
2.2	กรอบแนวคิดการวิจัย	58

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ความเสี่ยง (Risk) คือ โอกาสหรือเหตุการณ์ที่ไม่พึงประสงค์ที่อาจจะทำให้ผลการปฏิบัติงานของหน่วยงานหรือองค์กร ไม่บรรลุเป้าหมาย ไม่บรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ นอกจากนี้ ความเสี่ยงยังเป็นเหตุการณ์ที่มีความไม่แน่นอน ซึ่งหากเกิดขึ้นจะมีผลกระทบเชิงลบต่อวัตถุประสงค์หรือเป้าหมายของหน่วยงานหรือองค์กร สถานะเสี่ยงจึงเป็นสถานะที่เกิดขึ้นในทุกกระบวนการขั้นตอนการปฏิบัติงานของทุกหน่วยงานหรือองค์กร โดยแต่ละงานจะมีลักษณะงานที่แตกต่างกันไป อันจะส่งผลต่อระดับความเสี่ยงที่มีความแตกต่างกันออกไปเช่นเดียวกัน ระบบการทำงานเป็นความไม่แน่นอนที่อาจจะเกิดขึ้นทั้งจากปัจจัยจากตัวบุคคลเอง หรือเกิดจากปัจจัยแวดล้อมอื่นทั้งที่สามารถคาดการณ์ได้ และทั้งที่ไม่สามารถคาดการณ์ได้ อันส่งผลต่อการบรรลุวัตถุประสงค์ของหน่วยงานหรือองค์กรเช่นกัน หากสถานะความเสี่ยงนั้นเป็นเหตุการณ์ร้ายแรงที่เกิดขึ้นภายในหน่วยงานหรือในองค์กร อาจส่งผลกระทบต่อชีวิตและความปลอดภัยของบุคลากรในหน่วยงานหรือในองค์กรได้ ไม่ว่าจะเป็นผลกระทบต่อภาพลักษณ์ ชื่อเสียง ผลกระทบต่อฐานะทางการเงิน ความมั่นคงทางการเงิน หรือผลกระทบที่รุนแรงเสียหายถึงชีวิตได้ และยังรวมถึงความบกพร่องของหน่วยงานหรือองค์กรในการจัดการ หรือการควบคุม ความเสี่ยง ที่ยังไม่เคยเกิดขึ้นหรือเคยเกิดขึ้นมาก่อนแล้วและต้องสร้างแนวทางเพื่อป้องกันมิให้เกิดขึ้นซ้ำอีก หรือสร้างแนวทางป้องกันเพื่อลดความรุนแรงหรือผลกระทบที่เกิดขึ้นหากมีสถานะการณ์ความเสี่ยงนั้นเกิดขึ้นซ้ำอีก ซึ่งหากการจัดการความเสี่ยงที่มีความครอบคลุม มีการร่วมมือกันทั่วทั้งองค์กร มีการประสานงานกันในทุกหน่วยงานให้ระบบการจัดการความเสี่ยงเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพเพียงพอ เหมาะสม สอดคล้องกับบริบทในงาน จะเป็นปัจจัยสำคัญที่จะช่วยลดภาวะเสี่ยงจากปัจจัยต่างๆ ลงได้ให้เหลือน้อยที่สุด หรือให้อยู่ในระดับที่หน่วยงานหรือองค์กรสามารถรับมือได้ อย่างไรก็ตาม หน่วยงานหรือองค์กรทั่วไปต่างต้องเผชิญกับเหตุการณ์ความไม่แน่นอนหรือความเสี่ยงอยู่ตลอดเวลา เช่น แผนงานหรือโครงการใหม่ไม่เป็นไปตามที่คาดไว้ การลงทุนไม่ให้ผลตอบแทนตามที่คาดไว้ การละเลยกระบวนการทางธุรกิจ และการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยีเป็นต้น การจัดการความเสี่ยงขององค์กรจึงถูกนำมาประยุกต์ในการกำหนดกลยุทธ์และกิจกรรมทั้งหมดขององค์กร ซึ่งช่วยให้

ผู้บริหารสามารถระบุ ประเมิน และบริหารความเสี่ยง อีกทั้งการบริหารความเสี่ยง (Risk Management) ถือเป็นส่วนหนึ่งของการบริหารจัดการองค์การ ซึ่งการจัดการความเสี่ยงขององค์การเป็นปัจจัยสนับสนุนความสามารถในการจัดการความเสี่ยงและ กำหนดกลยุทธ์ในการใช้เป็นแนวทางเดียวกันที่เชื่อมโยงความเสี่ยงกับความเติบโตและผลตอบแทนขององค์การตามเป้าหมายหรือวัตถุประสงค์ที่กำหนด ทั้งนี้ หนึ่งรูปแบบความเสี่ยงของแต่ละหน่วยงานก็จะมีแตกต่างกันไป อาทิ ความเสี่ยงของหน่วยงานภาครัฐ จะมีรูปแบบความเสี่ยงที่แตกต่างจากหน่วยงานภาคเอกชน เนื่องจาก วิสัยทัศน์ และพันธกิจต่างกันอย่างชัดเจน แผนยุทธศาสตร์ของภาครัฐมุ่งเน้นไปที่การตอบสนองนโยบายของภาครัฐและให้บริการแก่ประชาชน การบริหารความเสี่ยงขององค์การภาครัฐจึงเกี่ยวเนื่องกับความเสี่ยงเชิงนโยบายและปัจจัยเสี่ยงที่ส่งผลต่อการดำเนินงานตามแผนยุทธศาสตร์ที่กำหนดไว้ในแผนยุทธศาสตร์ของหน่วยงานหรือองค์การ โดยสารสนเทศสำคัญที่เกี่ยวข้องกับบริหารความเสี่ยงจะเป็นสารสนเทศที่เกี่ยวข้องกับการรวบรวม ประมวลผล รายงาน การจัดการ แนวทางการจัดการ และ ผลการดำเนินงานที่เกิดขึ้นกับสถานการณ์ความเสี่ยงขององค์การ จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องได้รับการศึกษาวิเคราะห์ และเผยแพร่เพื่อให้สมาชิกในองค์การทุกระดับได้ตระหนักถึงความสำคัญและความเสียหายอันอาจเกิดขึ้นกับองค์การหรือกับตัวบุคคลได้ รวมถึงยังสะท้อนถึงความมีประสิทธิภาพในการจัดการความเสี่ยงขององค์การอีกด้วย (นฤมล สอาดโณม, 2550 ; จุฑามน สิทธิผลวนิชกุล, 2561)

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการได้กำหนดให้หน่วยงานราชการต่างๆ จัดทำแผนบริหารความเสี่ยงตามแผนยุทธศาสตร์อันเป็นกลไกใน การสร้างความเข้มแข็งให้กับหน่วยงานราชการนั้นเพื่อให้สามารถบรรลุเป้าประสงค์ตามที่ได้กำหนดไว้ และระเบียบคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน ว่า ด้วยการกำหนดมาตรฐานการควบคุมภายใน พ.ศ. 2544 ที่กำหนดให้ ส่วนราชการต้องมีการประเมินความเสี่ยงและปรับปรุงระบบการควบคุมภายในที่สอดคล้องกับนโยบายของรัฐบาล ดังนั้นหน่วยงานภาครัฐทุกแห่งจึงจำเป็นต้องจัดทำแผนการบริหารความเสี่ยงในหน่วยงานทุกระดับและเป็นกระบวนการให้มีการจัดทำแผนยุทธศาสตร์ที่จะต้องมีการดำเนินงานให้สอดคล้องเชื่อมโยงกับนโยบายและเป้าหมายเชิงยุทธศาสตร์ของรัฐบาล รวมทั้งมีการกำหนดตัวชี้วัดผลสัมฤทธิ์ที่ชัดเจน มีการวัดผลและประเมินผลในทุกระดับตั้งแต่ระดับบุคคล ระดับผู้บริหารจนถึงระดับองค์การในภาพรวม อย่างไรก็ดี กระบวนการจัดการความเสี่ยงภายในองค์การ ไม่ว่าจะเป็นองค์การขนาดเล็ก หรือองค์การขนาดใหญ่ เป็นหน่วยงานราชการ หน่วยงานรัฐวิสาหกิจหรือหน่วยงานเอกชนก็ตาม สามารถดำเนินการให้บรรลุเป้าหมายผลสัมฤทธิ์ตามเป้าหมายหรือวัตถุประสงค์ขององค์การได้ตามที่กำหนดไว้ โดยอาจต้องปฏิบัติงานในเชิงรุกซึ่งขึ้นอยู่กับปัจจัย

สำคัญหลายประการที่เกี่ยวข้องเชื่อมโยงกับการจัดการความเสี่ยง โดยกล่าวได้ว่า ปัจจัยที่สำคัญที่สุดในการจัดการงานต่างๆ ที่เจ้าน้องการมุ่งสู่ความสำเร็จได้คือกระบวนการจัดการภายในเพื่อให้การปฏิบัติงานเป็นไปตามระบบ ลดความเสี่ยงลง มีระเบียบแบบแผน สามารถตรวจสอบและควบคุมได้ และเพื่อให้การจัดการมีความสอดคล้องเป็นไปในทิศทางเดียวกันอย่างมีประสิทธิภาพ โดยต้องใช้มาตรการเชิงรุกในการจัดการงาน ด้วยความยืดหยุ่น สามารถรับมือกับการเปลี่ยนแปลงทั้งจากภายในองค์กร หรือ ที่เกิดขึ้นจากปัจจัยภายนอกได้อย่างเหมาะสม ช่วยลดผลกระทบจากสถานะความเสี่ยงที่เกิดขึ้นให้อยู่ในระดับที่น้อยที่สุด ด้วยการเสริมสร้างความรู้ ความเข้าใจ (Knowledge & Understand) ในปัจจัยต่างๆ ที่จะนำไปสู่ความเสี่ยงที่เกิดขึ้นในการปฏิบัติงานของบุคลากรในองค์กร สร้างความตระหนักรู้ (Awareness) ในสถานะความเสี่ยง และต้องไม่ประมาทอยู่ตลอดเวลา อีกทั้งกฎระเบียบข้อบังคับต่างๆ (Rule & Law) ขององค์กรควรเอื้อต่อการดำเนินงานจัดการความเสี่ยงต่างๆ ให้อยู่ในระดับที่เหมาะสม เช่น การกำหนดกฎ ระเบียบในการแต่งกายเพื่อเข้าสู่ห้องปฏิบัติการทางเคมีเพื่อป้องกันความเสี่ยงจากการติดเชื้อเคมีต่างๆ หรือ กฎ ระเบียบในการแต่งกายก่อนเข้าสู่สถานที่ก่อสร้าง ที่ต้องมีหมวก รองเท้า หรือเสื้อสะท้อนแสงเพื่อแสดงถึงความปลอดภัยในการปฏิบัติงาน หรือ หากบุคคลากรที่ต้องมีบทบาทหน้าที่รับผิดชอบในการปฏิบัติงานที่มีความเสี่ยง เช่น ตำรวจจราจร ที่ต้องยืนโบกรถอยู่กลางถนน สถานะเสี่ยงที่เกิดขึ้นคือ การขับรถของประชาชนที่อาจก่อให้เกิดอันตรายต่อข้าราชการตำรวจจราจรได้ หรือ ความเสี่ยงจากสถานการณ์ควันพิษ ฝุ่น อากาศต่างๆ บุคคลนั้นจึงต้องมีการประเมินความเสี่ยง (Risk Assessment) ที่อาจเกิดขึ้นจากการปฏิบัติงานในหน้าที่ และต้องมีการวางแผนเพื่อลดหรือป้องกันความเสี่ยง (Risk Planning) นั้นให้เหลือน้อยที่สุดให้ได้ ต้องปฏิบัติตามแนวทางการลดความเสี่ยงที่เหมาะสม เพื่อลดอัตราเสี่ยงที่เกิดขึ้นจากการปฏิบัติงานในหน้าที่รับผิดชอบ รวมถึง ข้าราชการตำรวจที่ต้องไปปฏิบัติงานในพื้นที่เสี่ยงหรือพื้นที่สีแดงต่างๆ จำเป็นต้องมีการตระหนักรู้ และเข้าใจถึงวิธีการปฏิบัติตนให้เหมาะสมกับสถานการณ์ความเสี่ยงนั้น

หน่วยงานภาครัฐหน่วยงานหนึ่งที่ต้องปฏิบัติงานภายใต้สถานะความเสี่ยงอยู่ตลอดเวลาคือ กองบังคับการตำรวจทางหลวง ที่ต้องปฏิบัติหน้าที่ตามแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี พ.ศ. 2563-2580 ในการบริการประชาชนและประสิทธิภาพภาครัฐ ที่เน้นพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐให้ทันสมัย มีสมรรถนะสูงตอบสนองต่อความต้องการของประชาชนได้อย่างเหมาะสม ก้าวทันความเปลี่ยนแปลงและมีการพัฒนาอย่างยั่งยืน ด้วยหลักการสำคัญคือ “ภาครัฐของประชาชน เพื่อประชาชนและประโยชน์ส่วนรวม” โดยหน่วยงานกองบังคับการตำรวจทางหลวง ได้กำหนดแผนการปฏิบัติงานของข้าราชการตำรวจสังกัดกองบังคับการตำรวจทางหลวงในทุกระดับ ด้วยการ

วิเคราะห์บริบทแวดล้อมในงานของกองบังคับการตำรวจทางหลวงเพื่อให้ทราบถึงบริบทแวดล้อมในการปฏิบัติงาน โดยเฉพาะบริบทด้านความเสี่ยงในการปฏิบัติงาน อันจะนำมาซึ่งการกำหนดแนวทางการจัดการความเสี่ยงจากการปฏิบัติงานตามหน้าที่รับผิดชอบของข้าราชการตำรวจกองบังคับการตำรวจทางหลวงแต่ละส่วนงานได้อย่างถูกต้อง เหมาะสม สามารถลดสถานะความเสี่ยงให้เหลือน้อยที่สุด โดยใช้ทรัพยากรที่มีอยู่ได้อย่างมีคุณค่า อย่างไรก็ตาม ถึงแม้ว่าสถานะความเสี่ยงในการปฏิบัติงานของข้าราชการตำรวจทางหลวงในยุคปัจจุบันจะมีรูปแบบที่ซับซ้อนและหลากหลายเปลี่ยนแปลงไปจำนวนมาก ส่งผลทำให้ข้าราชการตำรวจทางหลวงนอกจากจะต้องเผชิญกับความเสี่ยงที่เพิ่มขึ้น ไม่ว่าจะเป็นการรับมือกับอุบัติเหตุ การเผชิญเหตุฉุกเฉิน หรือการควบคุมพฤติกรรมเสี่ยงของผู้ใช้ถนน ทั้งจากพฤติกรรมการขับขี่ของประชาชน การขนส่งสินค้าอันตราย และความเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยีด้านการจราจร ซึ่งล้วนส่งผลต่อความเสี่ยงในการปฏิบัติงานของข้าราชการตำรวจทางหลวงทั้งสิ้น ดังนั้น การลดระดับความเสี่ยงให้หมดไปไม่สามารถทำได้ แต่สามารถป้องกันให้อัตรากำลังเกิดความเสียหายนั้น ให้เกิดขึ้นให้น้อยที่สุด และเมื่อหากเกิดขึ้นแล้ว ก็ต้องให้ระดับความเสียหายที่เกิดขึ้นนั้นให้น้อยที่สุด ซึ่งเป็นแนวทางการจัดการความเสี่ยงที่สำคัญ จึงต้องมีการสร้างความรู้ ความเข้าใจในความเสี่ยงจากการปฏิบัติหน้าที่ของข้าราชการตำรวจทางหลวงให้เป็นผู้มีความรู้ความเข้าใจอย่างเพียงพอ อีกทั้งในระดับผู้บริหารหรือผู้บังคับบัญชามีการกำหนดกฎ ระเบียบ นโยบายที่เอื้อต่อการลดสถานะการมีความเสี่ยงนั้นลงได้มากน้อยเพียงใด มีการสนับสนุนทรัพยากรที่จำเป็นต่อการป้องกันความเสี่ยงนั้นได้มากน้อยเพียงใด มีการประสานงานเชื่อมโยงการจัดการความเสี่ยงอย่างเป็นระบบทั่วทั้งองค์กรหรือไม่ มีการจัดฝึกอบรมเสริมสร้างความรู้ ความเข้าใจอย่างต่อเนื่องหรือไม่ มีระบบและกลไกที่เชื่อมโยงระหว่างองค์กรกับการจัดการความเสี่ยงในการปฏิบัติงานตามหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายได้อย่างเป็นระบบมากน้อยเพียงใด

จากที่มาและความสำคัญในประเด็นที่ผู้วิจัยในฐานะข้าราชการตำรวจทางหลวง ได้ตระหนักถึงความเสี่ยงที่เกิดขึ้นในการปฏิบัติงานของข้าราชการตำรวจทางหลวง จึงมีความสนใจที่จะศึกษาถึงปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการจัดการความเสี่ยง โดยผลการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้จะทำให้ได้สารสนเทศสำคัญประกอบการนำไปประยุกต์ใช้ในการสร้างความตระหนักรู้ และความเข้าใจในปัจจัยความเสี่ยงที่เกิดขึ้น และการจัดการความเสี่ยงของข้าราชการตำรวจทางหลวง เพื่อนำมาประกอบการวางแผนการจัดการความเสี่ยงในการปฏิบัติงาน และมุ่งหวังเพื่อสร้างคุณภาพชีวิตที่ดีของข้าราชการตำรวจทางหลวง และหน่วยงานกองบังคับการตำรวจทางหลวงต่อไป โดยการศึกษาครั้งนี้ มุ่งศึกษาถึงความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการความเสี่ยงในการปฏิบัติหน้าที่ของข้าราชการตำรวจทางหลวง กองกำกับการ 3 ประกอบด้วย 5 สถานีสำคัญ ได้แก่ 1) สถานีตำรวจทางหลวง 1 อำเภอบางปะกง จังหวัดฉะเชิงเทรา

รับผิดชอบ จังหวัดฉะเชิงเทรา – สมุทรปราการ 2) สถานีตำรวจทางหลวง 2 อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี
 รับผิดชอบจังหวัดชลบุรี 3) สถานีตำรวจทางหลวง 3 อำเภอเมือง จังหวัดระยอง รับผิดชอบ จังหวัด
 ระยอง 4) สถานีตำรวจทางหลวง 4 อำเภอเมือง จังหวัดจันทบุรี รับผิดชอบ จังหวัดจันทบุรี – ตราด และ
 5) สถานีตำรวจทางหลวง 5 อำเภอกบินทร์บุรี จังหวัดปราจีนบุรี รับผิดชอบ จังหวัดปราจีนบุรี –
 สระแก้ว

1.2 คำถามการวิจัย

การศึกษาเรื่อง “ปัจจัยที่ส่งผลต่อการจัดการความเสี่ยงในการปฏิบัติงานของข้าราชการ
 ตำรวจทางหลวง กองกำกับการ 3” ครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดคำถามการวิจัยดังต่อไปนี้

ระดับปัจจัยความเสี่ยงในการปฏิบัติงานของข้าราชการตำรวจทางหลวง กองกำกับการ 3 มี
 อะไรบ้าง และ ระดับการจัดการความเสี่ยงในการปฏิบัติงานของข้าราชการตำรวจทางหลวง กอง
 กำกับการ 3 อยู่ในระดับใด และ ปัจจัยความเสี่ยงมีความความสัมพันธ์กับการจัดการความเสี่ยงใน
 การปฏิบัติงานของข้าราชการตำรวจทางหลวง กองกำกับการ 3 อย่างไร

1.3 วัตถุประสงค์การวิจัย

การศึกษาเรื่อง “ปัจจัยที่ส่งผลต่อการจัดการความเสี่ยงในการปฏิบัติงานของข้าราชการ
 ตำรวจทางหลวง กองกำกับการ 3” ครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดวัตถุประสงค์การวิจัยดังต่อไปนี้

- 1) เพื่อศึกษาระดับปัจจัยความเสี่ยงของข้าราชการตำรวจทางหลวง กองกำกับการ 3
- 2) เพื่อศึกษาระดับการจัดการความเสี่ยงในการปฏิบัติงานของข้าราชการตำรวจทางหลวง
 กองกำกับการ 3
- 3) เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยความเสี่ยงการจัดการความเสี่ยงในการปฏิบัติงาน
 ของข้าราชการตำรวจทางหลวง กองกำกับการ 3

1.4 สมมติฐานการวิจัย

การศึกษากครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดสมมติฐานการวิจัยดังต่อไปนี้

- 1) การจัดการความเสี่ยงในการปฏิบัติงานของข้าราชการตำรวจทางหลวง กองกำกับการ 3 มีความแตกต่างกันจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล
- 2) ปัจจัยด้านความเสี่ยงมีความสัมพันธ์กับการจัดการความเสี่ยงในการปฏิบัติงานของข้าราชการตำรวจทางหลวง กองกำกับการ 3

1.5 ขอบเขตการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ทำการศึกษาในกลุ่มข้าราชการตำรวจทางหลวงที่ปฏิบัติงานในเขตพื้นที่รับผิดชอบของสถานีตำรวจทางหลวง กองกำกับการ 3 โดยผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตการวิจัยดังต่อไปนี้

1.5.1 ขอบเขตด้านเนื้อหา

การศึกษานี้สามารถอธิบายความคิดเห็นเกี่ยวกับความเสี่ยงของข้าราชการตำรวจทางหลวง กองกำกับการ 3 และ สามารถอธิบายความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการความเสี่ยงในการปฏิบัติงานของข้าราชการตำรวจทางหลวง กองกำกับการ 3 โดยมีเนื้อหาสาระสำคัญในการศึกษาครั้งนี้ตามแนวคิดการจัดการความเสี่ยงที่ประกอบด้วย เนื้อหาสำคัญดังต่อไปนี้

- 1) ปัจจัยความเสี่ยงด้านความรู้ ความเข้าใจในความเสี่ยงของข้าราชการตำรวจทางหลวง กองกำกับการ 3
- 2) ปัจจัยความเสี่ยงด้านสภาพแวดล้อม ภายใน กฎ ระเบียบ นโยบายด้านความเสี่ยงในการปฏิบัติงานของข้าราชการตำรวจทางหลวง กองกำกับการ 3
- 3) ปัจจัยความเสี่ยงด้านลักษณะงานของข้าราชการตำรวจทางหลวง กองกำกับการ 3
- 4) ปัจจัยความเสี่ยงด้านกระบวนการ ขั้นตอนการปฏิบัติงานของข้าราชการตำรวจทางหลวง กองกำกับการ 3

ขอบเขตด้านการจัดการความเสี่ยง ประกอบด้วย 4 ด้าน ดังต่อไปนี้

- 1) การจัดการความเสี่ยงด้านการกำหนดวัตถุประสงค์ในการปฏิบัติงานได้อย่างถูกต้องตามเกณฑ์มาตรฐาน นโยบายและเป้าหมายของหน่วยงานของข้าราชการตำรวจทางหลวง กองกำกับการ 3

2) การจัดการความเสี่ยงด้านการระบุความเสี่ยงในการปฏิบัติงานให้บรรลุเป้าหมายได้อย่างถูกต้อง เหมาะสม ของข้าราชการตำรวจทางหลวง กองกำกับการ 3

3) การจัดการความเสี่ยงด้านการประเมินความเสี่ยงในการปฏิบัติงานให้บรรลุเป้าหมาย ข้าราชการตำรวจทางหลวง กองกำกับการ 3

4) การจัดการความเสี่ยงด้านการตอบสนองต่อความเสี่ยงที่เกิดขึ้นในการปฏิบัติงาน ข้าราชการตำรวจทางหลวง กองกำกับการ 3

1.5.2 ขอบเขตด้านประชากร

การศึกษานี้ สามารถอธิบายครอบคลุมเฉพาะความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างคือข้าราชการตำรวจทางหลวง กองกำกับการ 3 ประกอบด้วย 5 สถานี คือ

1) สถานีตำรวจทางหลวง 1 อำเภอบางปะกง จังหวัดฉะเชิงเทรา รับผิดชอบ จังหวัดฉะเชิงเทรา – สมุทรปราการ

2) สถานีตำรวจทางหลวง 2 อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี รับผิดชอบจังหวัดชลบุรี

3) สถานีตำรวจทางหลวง 3 อำเภอเมือง จังหวัดระยอง รับผิดชอบ จังหวัดระยอง

4) สถานีตำรวจทางหลวง 4 อำเภอเมือง จังหวัดจันทบุรี รับผิดชอบ จังหวัดจันทบุรี – ตราด

5) สถานีตำรวจทางหลวง 5 อำเภอกบินทร์บุรี จังหวัดปราจีนบุรี รับผิดชอบ จังหวัดปราจีนบุรี – สระแก้ว

1.5.3 ขอบเขตด้านเวลา

การศึกษานี้ ใช้ระยะเวลาการศึกษาในภาคเรียนที่ 2 / 2567 โดยเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างในช่วงเดือนมกราคม 2568 – กุมภาพันธ์ 2568 ผลการศึกษานี้สามารถอธิบายระดับความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างที่เกี่ยวข้องกับความเสี่ยงและการจัดการความเสี่ยงของข้าราชการตำรวจทางหลวง กองกำกับการ 3 ได้ในช่วงระยะเวลาดังกล่าว

1.5.4 ขอบเขตด้านพื้นที่

การศึกษานี้ มีอำนาจอธิบายระดับความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการจัดการความเสี่ยงในการปฏิบัติงานของข้าราชการตำรวจทางหลวง กองกำกับการ 3

1.6 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

การศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อการจัดการความเสี่ยงในการปฏิบัติงานของข้าราชการตำรวจทางหลวง กองกำกับการ 3 ครั้งนี้ ผู้วิจัยคาดว่าจะได้ประโยชน์จากการวิจัยดังต่อไปนี้

- 1) ทำให้ได้สารสนเทศที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการจัดการความเสี่ยงในการปฏิบัติงานของข้าราชการตำรวจทางหลวง กองกำกับการ 3
- 2) ทำให้ได้สารสนเทศประกอบการพิจารณาการดำเนินงานเกี่ยวกับการจัดการความเสี่ยงของข้าราชการตำรวจทางหลวง เพื่อนำไปประยุกต์ใช้ประกอบการวางแผนจัดการความเสี่ยงของกองบังคับการตำรวจทางหลวงให้เพิ่มมากยิ่งขึ้น

1.7 นิยามศัพท์เฉพาะ

การศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อการจัดการความเสี่ยงในการปฏิบัติงานของข้าราชการตำรวจทางหลวง กองกำกับการ 3 ครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดนิยามศัพท์เพื่อสร้างความเข้าใจในการผลการศึกษาครั้งนี้ ในทิศทางเดียวกัน ดังต่อไปนี้

ปัจจัยส่วนบุคคล หมายถึง ลักษณะเฉพาะบุคคลของข้าราชการตำรวจทางหลวง กองกำกับการ 3 โดยประกอบด้วย

เพศ หมายถึง ลักษณะเพศสภาพของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นข้าราชการตำรวจทางหลวง กองกำกับการ 3

อายุ หมายถึง อายุของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นข้าราชการตำรวจทางหลวง กองกำกับการ 3

ระดับการศึกษา หมายถึง ระดับการศึกษาสูงสุดของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นข้าราชการตำรวจทางหลวง กองกำกับการ 3

รายได้ หมายถึง รายรับรวมเฉลี่ยปัจจุบันของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นข้าราชการตำรวจทางหลวง กองกำกับการ 3

ระยะเวลาการปฏิบัติงาน หมายถึง ระยะเวลาในการปฏิบัติงานในหน่วยงานของข้าราชการตำรวจทางหลวง กองกำกับการ 3

ปัจจัยความเสี่ยง หมายถึง สภาวะที่ไม่แน่นอนที่ทำให้เกิดโอกาสที่ก่อให้เกิดผลเสียขึ้นในการปฏิบัติงานของข้าราชการตำรวจทางหลวง กองกำกับการ 3 โดยเป็นปัจจัยเสี่ยงที่เกี่ยวข้องกับ

การปฏิบัติงานให้สามารถบรรลุเป้าหมายของข้าราชการตำรวจได้อย่างถูกต้อง ให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับเป้าหมายขององค์กร โดยในการศึกษาครั้งนี้ประกอบด้วยปัจจัยสำคัญ 4 ปัจจัย คือ

1) **ปัจจัยความเสี่ยงด้านความรู้ ความเข้าใจ** หมายถึง ความรู้ ความเข้าใจในประเด็นต่างๆ ที่ไม่แน่นอน ที่ก่อให้เกิดผลเสียในการปฏิบัติงานให้บรรลุเป้าหมายของข้าราชการตำรวจทางหลวง กองกำกับการ 3 โดยเป็นความรู้ความเข้าใจในโอกาสที่จะเกิดความเสียหายขึ้นได้ในการปฏิบัติงาน ความรู้ความเข้าใจในขั้นตอนการปฏิบัติงานที่อาจก่อให้เกิดความเสี่ยงขึ้นได้ ความรู้ความเข้าใจในกฎ ระเบียบข้อบังคับในการปฏิบัติงาน ความรู้ความเข้าใจในแนวทางการลดโอกาสที่จะเกิดความเสี่ยงนั้น รวมถึงความรู้ความเข้าใจในการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีประกอบการลดโอกาสความเสี่ยงที่จะเกิดขึ้นจากการปฏิบัติงานให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

2) **ปัจจัยความเสี่ยงด้านกฎ ระเบียบ ข้อบังคับในการปฏิบัติงาน** หมายถึง กฎ ระเบียบ ข้อบังคับที่เกี่ยวข้องการป้องกันหรือการลดความเสี่ยงในการปฏิบัติงานของข้าราชการตำรวจทางหลวง กองกำกับการ 3 ที่มีความสอดคล้องเหมาะสมกับบริบท ลักษณะงาน และสถานการณ์ความเสี่ยงในการปฏิบัติงาน

3) **ปัจจัยเสี่ยงด้านลักษณะการปฏิบัติงาน** หมายถึง ลักษณะการปฏิบัติงานของข้าราชการตำรวจทางหลวง กองกำกับการ 3 ที่มีความเสี่ยงเกิดขึ้นในขณะปฏิบัติงาน ได้แก่ ความเสี่ยงทางกายภาพคือสถานที่ปฏิบัติงาน สภาพแวดล้อมการปฏิบัติงาน กระบวนการปฏิบัติงานที่มีความยุ่งยาก ซับซ้อน มีความเร่งรีบ การมอบหมายงานที่ไม่สอดคล้องกับความรู้ ความสามารถหรือความพร้อมของข้าราชการตำรวจทางหลวง

4) **ปัจจัยความเสี่ยงด้านกระบวนการ ขั้นตอนการปฏิบัติงาน** ของข้าราชการตำรวจทางหลวง กองกำกับการ 3 หมายถึงความไม่แน่นอนที่อาจเกิดขึ้นในระหว่างกระบวนการหรือขั้นตอนการปฏิบัติงานที่ส่งผลให้เกิดความเสียหายหรือผลกระทบทั้งต่อข้าราชการตำรวจทางหลวงเอง และต่อหน่วยงาน จากกระบวนการหรือขั้นตอนการปฏิบัติงานที่ไม่ชัดเจน หรือมีปัจจัยแวดล้อมภายนอกเข้ามามีส่วนทำให้กระบวนการหรือขั้นตอนการปฏิบัติงานได้แตกต่างไปจากกระบวนการหรือขั้นตอนการปฏิบัติงานตามมาตรฐานปกติทั่วไป

การจัดการความเสี่ยงในการปฏิบัติงาน หมายถึง ความสามารถในการจัดการความเสี่ยงที่เกิดขึ้นในการปฏิบัติงานตามหน้าที่รับผิดชอบของข้าราชการตำรวจทางหลวง กองกำกับการ 3 เพื่อให้ระดับความเสี่ยงที่เกี่ยวข้องในการปฏิบัติงานนั้นลดน้อยลงให้ได้มากที่สุด ความสามารถปฏิบัติหน้าที่ได้บรรลุเป้าหมายได้อย่างมีประสิทธิภาพ มีความสามารถในการจัดการความเสี่ยงจากความรู้ ความเข้าใจและพยากรณ์หรือคาดการณ์สถานะความเสี่ยงที่อาจจะเกิดขึ้น เพื่อหาแนวทางหรือวิธีการป้องกันหรือลดความเสี่ยงนั้นได้อย่างเหมาะสม โดยประกอบด้วยหลักการจัดการความเสี่ยง 4 ประการ คือ

1) **การจัดการความเสี่ยงด้านการกำหนดวัตถุประสงค์** หมายถึง ความสามารถในการกำหนดวัตถุประสงค์หรือเป้าหมายเพื่อจัดการความเสี่ยงที่เกิดขึ้นในการปฏิบัติงานของข้าราชการตำรวจทางหลวง กองกำกับการ 3 ได้อย่างถูกต้อง เหมาะสม ตามหลักเหตุผลได้อย่างชัดเจน และวัตถุประสงค์นั้นมีความสอดคล้องกับแนวปฏิบัติ กฎ ระเบียบข้อบังคับ นโยบายขององค์การได้อย่างเหมาะสม สอดคล้องกับสถานะความเสี่ยงในการปฏิบัติหน้าที่ของข้าราชการตำรวจทางหลวง กองกำกับการ 3

2) **การจัดการความเสี่ยงด้านการระบุความเสี่ยง** หมายถึง ความสามารถในการกำหนดต้นเหตุของความเสี่ยงที่แท้จริงจากการปฏิบัติงานของข้าราชการตำรวจทางหลวง กองกำกับการ 3 เพื่อประโยชน์ในการนำไปวางแผนกำหนดมาตรการลดความเสี่ยงได้อย่างถูกต้อง เหมาะสม และมีประสิทธิภาพ

3) **การจัดการความเสี่ยงด้านการประเมินความเสี่ยง** หมายถึง ความสามารถในการประเมินความเสี่ยงในการปฏิบัติงานของข้าราชการตำรวจทางหลวง กองกำกับการ 3 ถึงโอกาสที่จะเกิดขึ้น และ ระดับความรุนแรงหรือผลกระทบความเสียหายที่เกิดขึ้นที่ส่งผลเสียต่อการการปฏิบัติงานให้บรรลุเป้าหมายตามที่ที่ได้รับมอบหมาย หรือส่งผลเสียต่อเป้าหมายของวางแผนที่ไม่บรรลุ ทำให้สูญเสียทรัพยากรในการปฏิบัติงานขององค์การไปโดยไม่คุ้มค่า

4) **การจัดการความเสี่ยงด้านการตอบสนองความเสี่ยง** หมายถึง ความสามารถในการแก้ไขสถานะการความเสี่ยงที่เกิดขึ้นในการปฏิบัติงานได้อย่างสร้างสรรค์ของข้าราชการตำรวจทางหลวง กองกำกับการ 3 มีการติดต่อสื่อสาร มีการประสานงาน เพื่อลดระดับความเสียหายจากความเสี่ยง หลีกเลี่ยงความเสียหายที่เกิดขึ้นจากสถานะความเสี่ยงนั้นได้อย่างเหมาะสม

บทที่ 2

แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาเรื่อง “ปัจจัยที่ส่งผลต่อการจัดการความเสี่ยงในการปฏิบัติงานของข้าราชการตำรวจทางหลวง กองกำกับการ 3” มีวัตถุประสงค์คือ 1) เพื่อศึกษาระดับปัจจัยความเสี่ยงของข้าราชการตำรวจทางหลวง กองกำกับการ 3 2) เพื่อศึกษาระดับการจัดการความเสี่ยงในการปฏิบัติงานของข้าราชการตำรวจทางหลวง กองกำกับการ 3 และ 3) เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยความเสี่ยงการจัดการความเสี่ยงในการปฏิบัติงานของข้าราชการตำรวจทางหลวง กองกำกับการ 3 โดย ผู้วิจัยได้ทบทวนแนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และนำเสนอตามลำดับ ดังต่อไปนี้

- 1) แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับความเสี่ยง
- 2) แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับการจัดการความเสี่ยง
- 3) ข้อมูลพื้นฐานของตำรวจทางหลวง กองกำกับการ 3
- 4) งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
- 5) กรอบแนวคิดการวิจัย

2.1 แนวคิด ทฤษฎีเกี่ยวกับความเสี่ยง (Risk)

ความหมาย

การทบทวนวรรณกรรมเกี่ยวกับความเสี่ยง ได้มีนักวิชาการ และ หน่วยงานจำนวนมากได้เสนอความหมายที่สำคัญไว้ดังต่อไปนี้

สำนักงานตรวจสอบภายใน มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ (คู่มือการบริหารความเสี่ยง, 2552) ความเสี่ยง หมายถึง โอกาสที่จะเกิดความผิดพลาด ความเสียหายการรั่วไหล ความสูญเสีย หรือเหตุการณ์ที่ไม่พึงประสงค์ ซึ่งอาจเกิดขึ้นในอนาคต และมีผลกระทบ หรือทำให้การดำเนินงานไม่ประสบความสำเร็จตามวัตถุประสงค์และเป้าหมายขององค์กร ทั้งในด้านกลยุทธ์ การปฏิบัติงาน การเงิน และการบริหาร โดยความเสี่ยงนี้จะถูกวัดหรือประเมินผลความเสี่ยงนั้นด้วยผลกระทบที่เกิดขึ้น และ โอกาสที่จะเกิดของเหตุการณ์ความเสี่ยงนั้น

ส่วนงานประกันคุณภาพ สำนักบริหารวิชาการ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (2550) ได้เสนอความหมายของ ความเสี่ยง ว่าเป็นเหตุการณ์ที่ไม่แน่นอนที่อาจเกิดขึ้นในอนาคตแล้วส่งผลกระทบในเชิงลบหรือเป็นปัจจัยขัดขวางต่อการบรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนด

กิตติ บุญนาค (2546) ได้เสนอความหมายของความเสี่ยง ว่าเป็นปรากฏการณ์อันไม่พึงประสงค์ต่อองค์กร ซึ่งตั้งอยู่บนความไม่แน่นอนว่าจะเกิดขึ้นหรือไม่เกิดขึ้น โดยปรากฏการณ์เหล่านั้นอาจเกิดขึ้นจากปัจจัยภายในหรือภายนอกองค์กรก็ได้ และถ้าปรากฏการณ์อันไม่พึงประสงค์เหล่านั้นเกิดขึ้นจริง จะนำพาองค์กรไปสู่ภาวะวิกฤต เกิดความเสียหายในเชิงปริมาณและคุณภาพ

เจริญ เกษภูววัลย์ (2550) เสนอว่า ความเสี่ยง หมายถึง โอกาสที่องค์การจะเกิดการดำเนินงานที่ขาดทุน หรือไม่สามารถดำเนินการให้ประสบความสำเร็จตามแผนงาน หรือเป้าหมายที่ตั้งไว้

ชัยเสฏฐ์ พรหมศรี (2550) เสนอว่า ความเสี่ยง หมายถึง โอกาสที่บางสิ่งบางอย่างอาจเกิดขึ้น ซึ่งเป็นผลลัพธ์ของสิ่งที่เป็นอันตรายหรือคุกคามที่ส่งผลกระทบต่อกิจกรรมทางธุรกิจหรือแผนการต่างๆ

สรุปว่า ความเสี่ยง คือ ความไม่แน่นอนของปัจจัยหรือสถานการณ์ต่างๆ ที่อาจจะทำให้องค์การไม่สามารถบรรลุเป้าหมาย ที่กำหนดไว้ได้หรือปัจจัยหรือสถานการณ์นั้นอาจส่งผลทั้งเชิงบวกและเชิงลบแก่บุคคล หน่วยงานและองค์การขึ้นได้

ประเภทของความเสี่ยง

การจำแนกประเภทความเสี่ยงจากปัจจัยเสี่ยงที่เกิดขึ้น จะทำให้สามารถระบุปัจจัยเสี่ยง ที่มีความสัมพันธ์เชื่อมโยงกับความสำเร็จตามเป้าหมายของหน่วยงานหรือองค์การขึ้นได้ โดยคำนึงถึงวัตถุประสงค์ตามแผนงานของแต่ละหน่วยงานหรือองค์การ และโอกาสของเหตุการณ์ที่อาจจะเกิดขึ้นขึ้น ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อนักงานหรือองค์การทำให้ไม่สามารถบรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้นั้นได้ โดยเกณฑ์การจัดประเภทความเสี่ยง ได้มีการจัดโดยการจัดแบ่งประเภทความเสี่ยงแบ่งออกเป็น 6 ประเภทด้วยกัน ดังต่อไปนี้

1) ความเสี่ยงด้านการเงินและทรัพย์สิน (Financial and Asset Risks) เป็นความเสี่ยงที่เกี่ยวกับการเงินและทรัพย์สิน ซึ่งมีผลทำให้องค์กรหรือหน่วยงานต้องมีรายได้ลดน้อยลงหรือมีค่าใช้จ่ายเพิ่มขึ้น หรือความเสียหายต่อทรัพย์สินของหน่วยงานหรือองค์กร การจัดการความเสี่ยงจึงมีลักษณะของการปกป้องหรือลดความเสียหายในด้านทรัพย์สิน การเงิน และมาตรการประหยัดค่าใช้จ่าย

2) ความเสี่ยงด้านปฏิบัติงาน (Operational risks) เป็นลักษณะงานที่มีการปฏิบัติงานภายในหน่วยงานหรือองค์กรที่มีปัจจัยความเสี่ยง อันจะเป็นปัจจัยที่เป็นอุปสรรคหรือเป็นปัญหาที่ทำให้หน่วยงานหรือองค์กรไม่สามารถบรรลุเป้าประสงค์ ดังนั้น หน่วยงานหรือองค์กร จึงจำเป็นต้องมีการประเมินความเสี่ยงในด้านการปฏิบัติงานให้สอดคล้องกับบริบทหรือลักษณะงานของบุคลากรในหน่วยงานหรือองค์กร

3) ความเสี่ยงในกระบวนการปฏิบัติงาน (Process Risk) เป็นความเสี่ยงที่เกิดขึ้นในกระบวนการปฏิบัติงานของหน่วยงานหรือองค์กรนั้น ที่มีขั้นตอนการปฏิบัติงานที่มีความเสี่ยงเกิดขึ้นจากกระบวนการปฏิบัติงานที่ไม่ชัดเจน หรือมีปัจจัยภายนอกมาเกี่ยวข้องที่ทำให้เกิดความเสียหาย

4) ความเสี่ยงด้านชื่อเสียง (Image and reputation risks) หมายถึงภาพพจน์ของหน่วยงานหรือองค์กรที่อาจเกิดความเสียหายขึ้น อันเนื่องจากการเผยแพร่ข่าวเชิงลบ ในระดับพื้นที่ จนถึงในระดับชาติ และระดับนานาชาติ

5) ความเสี่ยงด้านสุขภาพและความปลอดภัย (Health and safety risks) เป็นความเสี่ยงเกี่ยวกับการเกิดอุบัติเหตุการบาดเจ็บ ความเจ็บป่วยที่เกิดขึ้นกับบุคลากรของหน่วยงานหรือองค์กร ทั้งในระดับเล็กน้อยจนถึงระดับรุนแรงขึ้นได้

6) ความเสี่ยงด้านบุคลากร (Staff risks) เป็นความเสี่ยงที่เกี่ยวข้องกับบุคลากรของหน่วยงานหรือองค์กร เป็นความเสี่ยงจากบุคลากรสายอำนาจการ และบุคลากรสายปฏิบัติการ หรือบุคลากรในสายงานหลักขององค์กร และ บุคลากรสายสนับสนุนขององค์กร โดยความเสี่ยงประเภทนี้ครอบคลุมถึงกระบวนการบริหารงานทรัพยากรบุคคล อาทิเช่น การวางแผนอัตราากำลัง การวางแผนรองรับการขาดแคลนกรณีการลาออกของบุคลากรในหน่วยงานหรือองค์กร

7) ความเสี่ยงด้านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (Information and communication technology risks) เป็นความเสี่ยงที่เกี่ยวข้องเชื่อมโยงกับการจัดการระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ และการติดต่อสื่อสารของแต่ละหน่วยงาน จนถึงระบบสารสนเทศขององค์กรในการกำหนดให้มีการจัดการความเสี่ยงตามพื้นฐานความจำเป็นของงานแต่ละงาน อาทิเช่น

การรักษาความปลอดภัยของข้อมูล การป้องกันการถูกโจมตีทางไซเบอร์ หรือการลดความเสี่ยงจากข้อมูลขนาดใหญ่ (Big Data) การเรียกข้อมูลสำคัญกลับคืน เป็นต้น

นอกจากนี้ยังมี ความเสี่ยงทางด้านกฎหมาย และข้อกำหนดผูกพันขององค์กร (Compliance Risk) ความเสี่ยงจากการทุจริต (Corruption Risk) ความเสี่ยงจากปัจจัยเหตุภายนอก (External Factors) อาทิ เช่น ความเสี่ยงจากภัยธรรมชาติ เป็นต้น

นอกจากนี้ ยังได้มีการจัดประเภทความเสี่ยงตามหลัก COSO ออกเป็น 4 ประเภทคือ

1) ความเสี่ยงด้านกลยุทธ์ (Strategic Risk : S) คือ ความเสี่ยงที่เกิดจากการกำหนดแผนกลยุทธ์ที่ไม่เหมาะสมหรือความเสี่ยงเกิดจากการนำกลยุทธ์ไปใช้ไม่ถูกต้อง โดยเป็นความเสี่ยงที่อาจจะเกิดขึ้นเนื่องจากการเปลี่ยนแปลงของสถานการณ์และเหตุการณ์ภายนอก ส่งผลต่อกลยุทธ์ที่กำหนดไว้ไม่สอดคล้องกับประเด็นยุทธศาสตร์/วิสัยทัศน์ หรือเกิดจากการกำหนดกลยุทธ์ที่ขาดการมีส่วนร่วมจากภาคประชาชน หรือการร่วมมือกับหน่วยงานอื่น ทำให้โครงการขาดการยอมรับและไม่นำไปสู่การแก้ไขปัญหา หรือการตอบสนองต่อความต้องการของผู้รับบริการ หรือผู้มีส่วนได้ส่วนเสียอย่างแท้จริง หรือเป็นความเสี่ยงที่เกิดขึ้นจากการตัดสินใจผิดพลาด หรือนำการตัดสินใจนั้นมาใช้อย่างไม่ถูกต้อง

2) ความเสี่ยงด้านการดำเนินงาน (Operational Risk : O) คือ ความเสี่ยงที่เกิดจากกระบวนการทำงานที่ไม่มีประสิทธิภาพหรือไม่มีประสิทธิผล โดยเป็นความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้นเนื่องจากกระบวนการภายในขององค์กร หรือกระบวนการ/เทคโนโลยีหรือนวัตกรรมที่ใช้บุคลากร หรืออาจเกิดจากความเพียงพอของข้อมูลส่งผลต่อประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการดำเนินงานให้ประสบความสำเร็จ เช่น การปฏิบัติงานไม่มีแผนการปฏิบัติงานที่ชัดเจน หรือไม่มีการมอบหมายหน้าที่ความรับผิดชอบให้กับบุคลากร ส่งผลให้บุคลากรขาดแรงจูงใจในการปฏิบัติงาน บุคลากรขาดความรู้ความเข้าใจในงาน เป็นต้น

3) ความเสี่ยงด้านการเงิน (Financial Risk : F) คือ ความเสี่ยงเกี่ยวกับการบริหารจัดการด้านการเงิน เช่น ความเสี่ยงเกี่ยวกับการเบิกจ่ายเงินไม่ถูกต้อง ความเสี่ยงเกี่ยวกับการรับเงินไม่ถูกต้อง ความเสี่ยงในการไม่ปฏิบัติตามกฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้องกับการเงินการคลัง การบริหารการเงินไม่ถูกต้องเหมาะสม ทำให้ขาดประสิทธิภาพและไม่ทันต่อสถานการณ์ ความเสี่ยงจาก

การขาดการจัดหาข้อมูล การวิเคราะห์ วางแผน ควบคุม และรายงานเพื่อนำมาใช้ในการบริหารงบประมาณและการเงิน เช่น การประมาณการรายจ่ายไม่เพียงพอ การจัดสรรงบประมาณผิดพลาด การใช้จ่ายงบประมาณผิดประเภท ต้องมีการโอนหรือเปลี่ยนแปลงแก้ไข รวมถึงความเสี่ยงด้านการทุจริตทางการเงิน เป็นต้น

4) ความเสี่ยงด้านการปฏิบัติตามกฎหมาย/ระเบียบ (Compliance Risk : C) คือ ความเสี่ยงที่หน่วยงานไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ หลักเกณฑ์ ประกาศ มติคณะรัฐมนตรี รวมถึงกฎ นโยบาย คู่มือ แนวทางการปฏิบัติงานของหน่วยงาน โดยเป็นความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้นเนื่องจากความไม่ชัดเจน ไม่ทันสมัย หรือไม่ครอบคลุมของกฎหมาย รวมถึงการทำนิติกรรมสัญญาที่ไม่ครอบคลุมการดำเนินงาน เป็นต้น

ดังนั้น จึงอาจกล่าวโดยสรุปถึงหมายถึงของความเสี่ยงได้ว่า หมายถึง ต้นเหตุ หรือสาเหตุที่มาของความเสี่ยง ที่จะทำให้การดำเนินการต่างๆ ของหน่วยงานหรือองค์การ ไม่บรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ โดยต้องระบุได้ด้วยว่าเหตุการณ์นั้นจะเกิดที่ไหน เมื่อใด และเกิดขึ้นได้อย่างไร และทำไมถึงเกิดขึ้นได้ ทั้งนี้สาเหตุของความเสี่ยงที่ระบุควรเป็นสาเหตุที่แท้จริง เพื่อจะได้วิเคราะห์ และกำหนดมาตรการลดความเสี่ยงในภายหลังได้อย่างถูกต้องและสามารถลดปัจจัยความเสี่ยงลงได้อย่างยั่งยืน

2.2 แนวคิด ทฤษฎีเกี่ยวกับการจัดการความเสี่ยง (Risk Management)

2.2.1 แนวคิดเกี่ยวกับการจัดการความเสี่ยง

การจัดการความเสี่ยง คือ กระบวนการดำเนินงานขององค์การอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง เพื่อช่วยให้ลดโอกาสขององค์การที่จะเกิดความเสียหายขึ้น โดยมุ่งหวังให้ผลกระทบที่เกิดให้อยู่ในระดับที่องค์กรยอมรับได้สามารถประเมินผลได้ ควบคุมและตรวจสอบได้อย่างมีระบบโดยคำนึงถึงการบรรลุวัตถุประสงค์หรือ เป้าหมายขององค์กรเป็นสำคัญ ทั้งนี้ มีนักวิชาการให้ความหมายและคำจำกัดความที่สำคัญ ดังนี้

Rosenberg, J.V. & Schuermann, T. (2006) ให้ความหมายว่า การบริหารจัดการความเสี่ยง เป็นวิธีการจัดการแก้ปัญหาของฝ่ายบริหาร เพื่อลดอันตรายทรัพย์สินและความสามารถสร้างรายได้ของกิจการเอาไว้ จากความเสี่ยงของการสูญเสียอย่างคาดไม่ถึง

ชัยเสฏฐ์ พรหมศรี (2550) ความบริหารความเสี่ยง หมายถึง กระบวนการในการป้องกันอำนาจและทรัพย์สินที่ได้มาของหน่วยงานหรือองค์กร โดยการลดโอกาสของการสูญเสียซึ่งมาจากเหตุการณ์ที่ไม่สามารถควบคุมได้

Humbard (อ้างถึงอำนาจ ปญญะสิทธิ์, 2556) การบริหารจัดการความเสี่ยงเป็นการระบุชี้ชัด ประเมินและจัดลำดับความสำคัญของความเสี่ยง ประกอบกับการใช้ ทรัพยากรทางเศรษฐกิจของกิจการอย่างประหยัดด้วยความร่วมมือประสานงาน ดูแล ควบคุม ความน่าจะเป็นที่เกิดจากผลกระทบของเหตุการณ์ที่ไม่พึงปรารถนา

สำนักงานตรวจสอบภายใน มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ (คู่มือการบริหารความเสี่ยงทั่วทั้งองค์กร, 2552) เสนอความหมาย การบริหารความเสี่ยง ว่าหมายถึง กระบวนการที่ใช้ในการบริหารจัดการให้โอกาสที่จะเกิดเหตุการณ์ความเสี่ยงลดลง หรือผลกระทบของความเสียหายจากเหตุการณ์ความเสี่ยงลดลงอยู่ในระดับที่องค์กรยอมรับได้ซึ่งการจัดการความเสี่ยงมีหลายวิธี ดังนี้

1) การยอมรับความเสี่ยง (Risk Acceptance) เป็นการยอมรับความเสี่ยงที่เกิดขึ้น เนื่องจากไม่คุ้มค่าในการจัดการควบคุมหรือป้องกันความเสี่ยง

2) การควบคุมความเสี่ยง (Risk Reduction) เป็นการปรับปรุงระบบการทำงานหรือการออกแบบวิธีการทำงานใหม่ เพื่อลดโอกาสที่จะเกิด หรือลดผลกระทบ ให้อยู่ในระดับที่องค์กรยอมรับได้

3) การกระจายความเสี่ยง (Risk Sharing) หรือการโอนความเสี่ยง เป็นการกระจายหรือถ่ายโอนความเสี่ยงให้ผู้อื่นช่วยแบ่งความรับผิดชอบไป

4) การหลีกเลี่ยงความเสี่ยง (Risk Avoidance) เป็นการจัดการความเสี่ยงที่อยู่ในระดับสูงมาก และหน่วยงานไม่อาจจะยอมรับได้ จึงต้องตัดสินใจยกเลิกโครงการหรือกิจกรรมนั้นไป

สรุปว่า การบริหารความเสี่ยง คือ การนำไปสู่การตัดสินใจที่ดี โดยการให้ความเข้าใจอย่างลึกซึ้งต่อความเสี่ยงและผลลัพธ์ที่จะเกิดขึ้น

กระบวนการบริหารความเสี่ยง

กระบวนการบริหารความเสี่ยง เป็นกระบวนการที่ใช้ในการระบุ วิเคราะห์ ประเมิน และ จัดระดับความเสี่ยงที่มีผลกระทบต่อการบรรลุวัตถุประสงค์ของกระบวนการทำงานของหน่วยงาน หรือองค์กร รวมทั้งการบริหารจัดการความเสี่ยงโดยกำหนดแนวทางการควบคุมเพื่อ ป้องกันหรือลด ความเสี่ยงให้อยู่ในระดับที่ยอมรับได้ ซึ่งกระบวนการดังกล่าวนี้จะสำเร็จต้องมีการสื่อสารให้คนใน องค์กรมีความรู้ ความเข้าใจในเรื่องการบริหารความเสี่ยงในทิศทางเดียวกัน ตลอดจนควรมีการ จัดทำระบบสารสนเทศเพื่อใช้ในการวิเคราะห์ประเมินความเสี่ยง ทั้งนี้มีกระบวนการและขั้นตอน การบริหารความเสี่ยง ประกอบด้วย 7 ขั้นตอน ดังนี้

1) การกำหนดวัตถุประสงค์ (Set Objectives) เป็นการกำหนดวัตถุประสงค์และกลยุทธ์ที่ ชัดเจนของแผนงาน โครงการ กิจกรรม ตามแผนการปฏิบัติงานขององค์กรหรือของหน่วยงาน อย่างไรก็ดีตามภายในองค์กรเดียวกันการกำหนดวัตถุประสงค์ ต้องมีความสอดคล้องและเป็นไปใน ทิศทางเดียวกัน เพื่อให้วัตถุประสงค์ในภาพรวมบรรลุเป้าประสงค์ เช่น องค์กรต้องมีวัตถุประสงค์ ที่สอดคล้องกับวิสัยทัศน์ พันธกิจ ส่วนทิศทางการดำเนินงานเพื่อบรรลุวิสัยทัศน์และพันธกิจนั้น องค์กรและหน่วยงานภายในต้องมีการดำเนินงานตามแผนการปฏิบัติงานที่สอดคล้องเกี่ยวโยงกัน ไปจนถึงระดับหน่วยงานย่อย ระดับ แผนงาน โครงการ กิจกรรม จนถึงระดับบุคคล 3 ระดับ ดังนี้

1.1) วัตถุประสงค์ระดับองค์กร (Corporate Objective) เป็นวัตถุประสงค์ของการ ดำเนินการในภาพรวมขององค์กร ตามแผนการปฏิบัติงานของหน่วยงาน

1.2) วัตถุประสงค์ระดับหน่วยงาน หรือโครงการ กิจกรรม (Activities Objective) เป็นวัตถุประสงค์ของการดำเนินงานตามพันธกิจของแต่ละหน่วยงาน หรือ วัตถุประสงค์ของแต่ละ โครงการ กิจกรรม ซึ่งต้องสอดคล้องและสนับสนุนวัตถุประสงค์ในแต่ละระดับที่สูงขึ้น

1.3) วัตถุประสงค์ระดับกระบวนการ (Key Process Objective) เป็นวัตถุประสงค์ ของแต่ละขั้นตอนหลักที่สำคัญที่ตอบสนองให้การดำเนินงานของแต่ละ โครงการ กิจกรรมให้ บรรลุผลสำเร็จตามวัตถุประสงค์

2) การระบุความเสี่ยง (Identify Risks) เป็นการระบุเหตุการณ์ใดๆ ทั้งที่มีผลดี และ ผลเสีย ต่อการบรรลุวัตถุประสงค์ โดยต้องระบุได้ด้วยว่าเหตุการณ์นั้นจะเกิดที่ไหน เมื่อใด และ เกิดขึ้นได้ อย่างไร และทำไม และเป็นกระบวนการที่ผู้บังคับบัญชาและผู้ปฏิบัติงานร่วมกันระบุความเสี่ยงและ บัญชีเสี่ยงที่เกี่ยวข้องกับโครงการกิจกรรม เพื่อให้ทราบถึงเหตุการณ์ที่เป็นความเสี่ยงที่อาจมี ผลกระทบต่อการบรรลุผลสำเร็จตามวัตถุประสงค์ โดยการระบุความเสี่ยงควรเริ่มด้วยการแจกแจง

กระบวนการปฏิบัติงานที่ทำให้บรรลุวัตถุประสงค์ ที่กำหนดไว้แล้วจึงระบุปัจจัยเสี่ยงที่มีผลต่อกระบวนการปฏิบัติงานนั้นๆ ทำให้เกิดความผิดพลาด ความเสียหาย และเสียโอกาสปัจจัยเสี่ยงนั้นควรจะเป็นต้นเหตุที่แท้จริง เพื่อที่จะสามารถนำไปใช้ประโยชน์ในการหามาตรการลดความเสี่ยงได้ในภายหลัง ทั้งนี้ การระบุความเสี่ยงสามารถดำเนินการได้หลายวิธี อาทิ จากการวิเคราะห์กระบวนการทำงาน การวิเคราะห์ทบทวนผลการปฏิบัติงานที่ผ่านมา การประชุมเชิงปฏิบัติการ การระดมสมอง การเปรียบเทียบกับองค์กรอื่น ๆ การสัมภาษณ์ แบบสอบถาม เป็นต้น โดยต้องคำนึงถึงปัจจัยสำคัญดังต่อไปนี้

2.1) สภาพแวดล้อมภายนอกหน่วยงานและองค์กร ซึ่งเป็นสิ่งที่ไม่อยู่ในความรับผิดชอบของหน่วยงานและองค์กร เช่น นโยบายภาครัฐ กฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับของหน่วยงานหรือองค์กร

2.2) สภาพแวดล้อมภายในหน่วยงานและองค์กร เช่น รูปแบบการบริหาร การสั่งการ การมอบหมายอำนาจหน้าที่ความรับผิดชอบ โครงสร้างองค์กร ระเบียบข้อบังคับภายในองค์กร

3) การประเมินความเสี่ยง (Risk Evaluation) เป็นการวิเคราะห์ และจัดลำดับความเสี่ยง โดยพิจารณาจากการประเมินโอกาสที่จะเกิดความเสี่ยง (Likelihood) และความรุนแรงของผลกระทบจากเหตุการณ์ความเสี่ยง (Impact) โดยอาศัยเกณฑ์มาตรฐานที่ได้กำหนดไว้ ทำให้การตัดสินใจจัดการกับความเสี่ยงเป็นไปอย่างเหมาะสม ประกอบด้วย 4 ขั้นตอน คือ

3.1) การกำหนดเกณฑ์การประเมินมาตรฐานเป็นการกำหนดเกณฑ์ที่ใช้ในการประเมินความเสี่ยง ได้แก่ ระดับโอกาสที่จะเกิดความเสี่ยง (Likelihood) ระดับความรุนแรงของผลกระทบ (Impact) และระดับความเสี่ยง (Risk Matrix) โดยเกณฑ์ในเชิงปริมาณจะเหมาะสมกับหน่วยงานที่มีข้อมูลตัวเลข หรือจำนวนเงินมาใช้ในการวิเคราะห์อย่างพอเพียง สำหรับหน่วยงาน ที่มีข้อมูลเชิงพรรณนาไม่สามารถระบุเป็นตัวเลขหรือจำนวนเงินที่ชัดเจนได้ก็ให้กำหนดเกณฑ์ในเชิงคุณภาพ

3.1.1) ระดับโอกาสในการเกิดเหตุการณ์ต่างๆ (Likelihood) กำหนด เกณฑ์ไว้ 5 ระดับ ดังนี้

ตารางที่ 2.1 ตัวอย่างแสดงระดับโอกาสในการเกิดเหตุการณ์ (Likelihood) (เชิงปริมาณ)

ระดับ	โอกาสที่จะเกิด	คำอธิบาย
5	สูงมาก	1 เดือนต่อครั้ง
4	สูง	1 – 6 เดือนต่อครั้ง แต่ไม่เกิน 5 ครั้ง
3	ปานกลาง	1 ปี ต่อครั้ง
2	น้อย	2 – 3 ปี ต่อครั้ง
1	น้อยมาก	5 ปีต่อครั้ง

ตารางที่ 2.2 ตัวอย่างแสดงระดับโอกาสในการเกิดเหตุการณ์ (Likelihood) (เชิงคุณภาพ)

ระดับ	โอกาสที่จะเกิด	คำอธิบาย
5	สูงมาก	มีโอกาสเกิดเกือบทุกครั้ง
4	สูง	มีโอกาสเกิดค่อนข้างสูง หรือบ่อยๆ
3	ปานกลาง	มีโอกาสเกิดบางครั้ง
2	น้อย	มีโอกาสเกิดบ้างนานๆ ครั้ง
1	น้อยมาก	มีโอกาสเกิดในกรณียกเว้น

3.1.2) ระดับความรุนแรงของผลกระทบความเสี่ยง (Impact) กำหนดเกณฑ์ไว้ 5 ระดับ ดังนี้

ตารางที่ 2.3 ตัวอย่างแสดงระดับความรุนแรงของผลกระทบที่เกิดขึ้นจากการเกิดเหตุการณ์ (เชิงปริมาณ)

ระดับ	ผลกระทบ	คำอธิบาย
5	สูงมาก	มากกว่า 10 ล้านบาท
4	สูง	2.5 แสนบาท – 10 ล้านบาท
3	ปานกลาง	5 หมื่นบาท – 2.5 แสนบาท
2	น้อย	1 หมื่นบาท – ไม่เกิน 5 หมื่นบาท
1	น้อยมาก	ไม่เกิน 1 หมื่นบาท

ตารางที่ 2.4 ตัวอย่างแสดงระดับความรุนแรงของผลกระทบที่เกิดขึ้นจากการเกิดเหตุการณ์ (เชิงคุณภาพ)

ระดับ	โอกาสที่จะเกิด	คำอธิบาย
5	สูงมาก	สูญเสียทรัพย์สินอย่างรุนแรง และมีการบาดเจ็บถึงชีวิต
4	สูง	สูญเสียทรัพย์สินจำนวนมากและมีการบาดเจ็บสาหัสถึงพนักงาน
3	ปานกลาง	สูญเสียทรัพย์สินจำนวนมาก และมีการบาดเจ็บถึงหยุดงาน
2	น้อย	สูญเสียทรัพย์สินพอสมควร และมีการบาดเจ็บรุนแรง
1	น้อยมาก	สูญเสียทรัพย์สินเล็กน้อย และไม่มีการบาดเจ็บรุนแรง

3.1.3) ระดับความเสี่ยง (Risk Matrix) กำหนดเกณฑ์ไว้ 4 ระดับ ได้แก่ สูงมาก สูงปานกลาง และน้อย

3.2) การประเมินโอกาสและผลกระทบของความเสี่ยง เป็นการนำความเสี่ยงและปัจจัยเสี่ยงแต่ละปัจจัยที่ระบุไว้มาประเมินโอกาส (Likelihood) ที่จะเกิดเหตุการณ์ความเสี่ยงต่างๆ และประเมินระดับความรุนแรงหรือมูลค่าความเสียหาย (Impact) จากความเสี่ยงเพื่อให้เห็นถึงระดับของที่แตกต่างกัน ทำให้สามารถกำหนดการควบคุมความเสี่ยงได้อย่างเหมาะสม ซึ่งจะช่วยให้หน่วยงานสามารถวางแผนและจัดทรัพยากรได้อย่างถูกต้องภายในงบประมาณกำลังคน หรือเวลาที่จำกัดโดยอาศัยเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนดไว้ข้างต้น ทั้งนี้มีขั้นตอนดำเนินการ ดังนี้

3.2.1) พิจารณาโอกาส ความถี่ในการเกิดเหตุการณ์ต่างๆ (Likelihood) ว่ามี โอกาส ความถี่มากน้อยเพียงใดตามเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนด

3.2.2) พิจารณาความรุนแรงของผลกระทบของความเสี่ยง (Impact) ที่มี ผลต่อองค์กรหรือหน่วยงาน ว่ามีระดับความรุนแรงหรือมีความเสียหายเพียงใดตามเกณฑ์ มาตรฐานที่กำหนด

3.3) การวิเคราะห์ความเสี่ยง เมื่อหน่วยงานพิจารณาโอกาส/ความถี่ที่จะเกิด เหตุการณ์ (Likelihood) และความรุนแรงของผลกระทบ (Impact) ของแต่ละปัจจัยเสี่ยงแล้ว ให้ นำ ผลที่ได้มาพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างโอกาสที่จะเกิดความเสี่ยง และผลกระทบของความเสี่ยงต่อ องค์กร/หน่วยงานว่าก่อให้เกิดระดับของความเสี่ยงในระดับใด ซึ่งจะทำให้หน่วยงานทราบว่ามี ความเสี่ยงใดเป็นความเสี่ยงสูงสุดที่จะต้องบริหารจัดการก่อน

3.4) การจัดลำดับความเสี่ยง เมื่อได้ค่าระดับความเสี่ยงแล้วจะนำมาจัดลำดับความรุนแรงของความเสี่ยงที่มีผลต่อองค์กร หรือ หน่วยงาน เพื่อพิจารณากำหนดกิจกรรมการควบคุมในแต่ละสาเหตุของความเสี่ยงที่สำคัญให้เหมาะสม โดยพิจารณาจากระดับของความเสี่ยงที่เกิดจากความสัมพันธระหว่างโอกาสที่จะเกิดความเสี่ยง (Likelihood) และ ผลกระทบของความเสี่ยง (Impact) ที่ประเมินได้ตามตารางวิเคราะห์ความเสี่ยงที่มีระดับสูงมาก และหรือสูงมาจัดทำแผนการบริหารจัดการความเสี่ยงในขั้นตอนต่อไป

4) การประเมินมาตรการควบคุม เป็นการประเมินกิจกรรมที่กำหนดขึ้น เพื่อเป็นเครื่องมือช่วยควบคุมความเสี่ยงหรือปัจจัยเสี่ยงที่มีผลกระทบต่อการบรรลุวัตถุประสงค์ขององค์กรซึ่งกิจกรรมการควบคุมจะทำให้มั่นใจได้ว่าผู้รับผิดชอบแต่ละกิจกรรมได้ดำเนินการสอดคล้องกับทิศทางที่ต้องการสามารถช่วยป้องกันและชี้ให้เห็นความเสี่ยงที่มีผลกระทบต่อวัตถุประสงค์ใด

การควบคุมความเสี่ยง

มีการแบ่งประเภทการควบคุมออกเป็น 4 ประเภท คือ

4.1) การควบคุมเพื่อป้องกัน (Preventive Control) เป็นวิธีการควบคุมที่กำหนด ขึ้นเพื่อป้องกันไม่ให้เกิดความเสี่ยงและข้อผิดพลาดตั้งแต่แรก

4.2) การควบคุมเพื่อให้ตรวจสอบ (Detect Control) เป็นวิธีการควบคุมที่กำหนด ขึ้นเพื่อค้นพบข้อผิดพลาดที่เกิดขึ้นแล้ว

4.3) การควบคุมโดยการชี้แนะ (Directive Control) เป็นวิธีการควบคุมที่ส่งเสริม หรือ กระตุ้นให้เกิดความ สร็จตามวัตถุประสงค์ที่ต้องการ

4.4) การควบคุมเพื่อการแก้ไข (Corrective Control) เป็นวิธีการควบคุมที่กำหนด ขึ้นเพื่อแก้ไขข้อผิดพลาดที่เกิดขึ้นให้ถูกต้อง หรือเพื่อหาวิธีการแก้ไขไม่ให้เกิดข้อผิดพลาดซ้ำอีกในอนาคต

5) การบริหารความเสี่ยง เป็นการนำกลยุทธ์ มาตรการ หรือแผนงาน มาใช้ปฏิบัติเพื่อลดโอกาสที่จะเกิดความเสี่ยง หรือลดความเสียหายของผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากความเสี่ยงในการดำเนินงานตามแผนงานงานโครงการกิจกรรม ที่ยังไม่มีกิจกรรมควบคุมความเสี่ยง หรือที่มีอยู่แต่ยังไม่เพียงพอและนำมาวางแผนจัดการความเสี่ยง ทางเลือกในการจัดการความเสี่ยง การจัดการความเสี่ยงมีหลายวิธี และสามารถ ปรับเปลี่ยนหรือนำมาผสมผสานให้เหมาะสมสถานการณ์ได้ โดยสามารถจัดแบ่งวิธีจัดการได้หลายวิธี ดังนี้

5.1) การยอมรับความเสี่ยง (Risk Acceptance) เป็นการตกลงกันที่จะยอมรับความเสี่ยงที่เกิดขึ้น เนื่องจากไม่คุ้มค่าในการจัดการหรือป้องกันความเสี่ยงที่ต้องเสียค่าใช้จ่ายในการสร้างระบบควบคุม แต่อย่างไรก็ตามการบริหารความเสี่ยงด้วยวิธีนี้ก็ต้องมีการติดตามเฝ้าระวังความเสี่ยงอย่างสม่ำเสมอ

5.2) การควบคุมความเสี่ยง (Risk Reduction) เป็นการปรับปรุงระบบการทำงาน หรือการออกแบบวิธีการทำงานใหม่ เพื่อลดโอกาสที่จะเกิดความเสียหายหรือลดผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากความเสี่ยงให้อยู่ในระดับที่หน่วยงานยอมรับได้

5.3) การกระจายความเสี่ยงหรือการโอนความเสี่ยง (Risk Sharing) เป็นการกระจายหรือถ่ายโอนความเสี่ยงให้หน่วยงานอื่นช่วยแบ่งความรับผิดชอบไป

5.4) การหลีกเลี่ยงความเสี่ยง (Risk Avoidance) เป็นการจัดการกับความเสี่ยงที่อยู่ในระดับสูงมาก และไม่อาจยอมรับความเสี่ยงได้จึงต้องตัดสินใจยกเลิกที่จะก่อให้เกิดความเสี่ยงนั้นไป

6) การรายงาน เป็นการรายงานผลการวิเคราะห์ ประเมินและบริหารจัดการความเสี่ยงว่ามีความเสี่ยงที่ยังเหลืออยู่หรือไม่ถ้ายังมีเหลืออยู่ มีอยู่ในระดับความเสี่ยงสูงมากเพียงใด และมีวิธีการจัดการความเสี่ยงนั้นอย่างไร ทั้งนี้การบริหารความเสี่ยงจะเกิดผลสำเร็จได้ต้องได้รับการสนับสนุนอย่างจริงจังจากผู้บริหาร ซึ่งหลังจากทราบผลการประเมินความเสี่ยงและนำความเสี่ยงที่ยังเหลืออยู่ในระดับสูงมาก และหรือสูงมากำหนดวิธีการจัดการความเสี่ยงแล้ว จะต้องจัดทำรายงานผลการบริหารความเสี่ยง

6.1) การจัดทำรายงานผลการบริหารความเสี่ยง ให้จัดทำรายงานสรุปผลการดำเนินงานตามแผนการบริหารความเสี่ยง ซึ่งประกอบด้วยรายงานผลการบริหารความเสี่ยง แผนบริหารความเสี่ยงแบบติดตามผลการบริหารความเสี่ยง

6.2) การจัดทำรายงานผลประเมินระบบการควบคุมภายใน ตามระเบียบคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน ว่าด้วยการกำหนดมาตรฐานการควบคุมภายใน พ.ศ. 2544

7) การติดตามผลและทบทวน เป็นการติดตามผลภายหลังการได้ดำเนินการตามแผนการบริหารความเสี่ยงแล้ว เพื่อให้มั่นใจว่าแผนบริหารความเสี่ยงนั้นมีประสิทธิภาพ ทั้งสาเหตุของ ความเสี่ยงที่มีผลต่อความสำเร็จ ความรุนแรงของผลกระทบ วิธีการบริหารจัดการกับความเสี่ยงรวมถึง ค่าใช้จ่ายของการควบคุม มีความเหมาะสมกับสถานการณ์การเปลี่ยนแปลง รวมถึงเป็นการทบทวน

ประสิทธิภาพของแนวการบริหารความเสี่ยงในทุกขั้นตอน เพื่อพัฒนาระบบให้ทันสมัยและเหมาะสมกับการปฏิบัติงานจริงเป็นประจำทุกปี โดยมีเป้าหมายการติดตามผล คือ

7.1) เป็นการประเมินคุณภาพและความเหมาะสมของวิธีการจัดการความเสี่ยง รวมทั้งติดตามผลการจัดการความเสี่ยงที่ได้มีการดำเนินการไปแล้ว ว่าบรรลุผลตามวัตถุประสงค์ของการบริหารความเสี่ยงหรือไม่

7.2) เป็นการตรวจสอบความคืบหน้าของมาตรการควบคุมที่มีการทำเพิ่มเติมว่าแล้วเสร็จตามกำหนดหรือไม่ สามารถลดโอกาสหรือผลกระทบของความเสี่ยงให้อยู่ในระดับที่ยอมรับได้หรือไม่

การจัดการความเสี่ยง

ความเสี่ยง (Risk) หมายถึง ความเป็นไปได้ของเหตุการณ์ที่อาจเกิดขึ้น และเป็นอุปสรรคต่อการบรรลุ วัตถุประสงค์ของหน่วยงาน และปัจจัยเสี่ยง (Risk Factor) หมายถึง ต้นเหตุหรือสาเหตุที่มาของความเสี่ยงที่จะทำให้ไม่บรรลุวัตถุประสงค์ ที่กำหนดไว้ ส่วนการบริหารจัดการความเสี่ยง (Risk Management) หมายถึง กระบวนการบริหารจัดการเหตุการณ์ที่อาจเกิดขึ้น และส่งผลกระทบต่อ หน่วยงานของรัฐ เพื่อให้หน่วยงานของรัฐสามารถดำเนินงานให้บรรลุ วัตถุประสงค์ของหน่วยงาน รวมถึงเพื่อเพิ่มศักยภาพ และขีดความสามารถ ให้หน่วยงานของรัฐ โดยโอกาส (Likelihood) หมายถึง โอกาสหรือความเป็นไปได้ที่เหตุการณ์อาจจะเกิดขึ้นในอนาคต ผลกระทบ (Impact) หมายถึง ผลกระทบจากเหตุการณ์ที่อาจจะเกิดขึ้น ทั้งที่เป็นตัวเงิน และไม่เป็น ตัวเงิน และระดับความรุนแรงของความเสี่ยง (Degree of Risk) หมายถึง คะแนนรวมที่แสดงให้เห็นถึงระดับความรุนแรงของความเสี่ยงที่เป็นผล จากการประเมินความเสี่ยงจากปัจจัย 2 ปัจจัย คือ โอกาส และผลกระทบ

หลักการจัดการความเสี่ยง จำแนกได้เป็น 2 ส่วนสำคัญ คือ

1) กรอบการบริหารจัดการความเสี่ยง เป็นพื้นฐานที่สำคัญในการบริหารจัดการความเสี่ยง ซึ่งมี หลักการ 8 ประการสำคัญคือ

1.1) การบริหารจัดการความเสี่ยงต้องดำเนินการแบบบูรณาการทั่วทั้งองค์กร การบริหารจัดการความเสี่ยงเป็นเรื่องของการบริหารจัดการในภาพรวม เนื่องจากความเสี่ยง ของกิจกรรมหนึ่งจะส่งผลกระทบต่อความเสี่ยงของอีกกิจกรรมหนึ่ง เช่น ความเสี่ยงของการกำหนด

คุณลักษณะเฉพาะของพัสดุที่จะจัดหาที่ผิดพลาด อาจนำไปสู่การพิจารณาผลการประกวดราคาของ คณะกรรมการที่ล่าช้า หรืออาจต้องยกเลิกและกลับไปดำเนินการกำหนดคุณลักษณะเฉพาะของพัสดุ ใหม่ หรือ การตรวจรับพัสดุอาจไม่ตรงกับคุณลักษณะเฉพาะที่กำหนดไว้ ส่งผลให้การใช้ประโยชน์ ของพัสดุนั้น ๆ ล่าช้า การบริหารจัดการความเสี่ยง จึงเป็นเรื่องที่พิจารณาเป็นองค์รวมมากกว่า พิจารณาเป็นเรื่อง ๆ การบริหาร จัดการความเสี่ยง จะช่วยสนับสนุนกระบวนการตัดสินใจในทุก ขั้นตอน จึงควรผนวกเป็นส่วนหนึ่งของ การดำเนินงาน

1.2) ความมุ่งมั่นของผู้บังคับบัญชา ผู้รับผิดชอบ และเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง การ บริหารจัดการความเสี่ยงจะประสบความสำเร็จขึ้นอยู่กับความมุ่งมั่น และตั้งใจของ ผู้บังคับบัญชา ผู้รับผิดชอบ รวมถึงเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง หน่วยงานอาจกำหนดผู้รับผิดชอบในรูปแบบของ คณะกรรมการ หรือคณะทำงาน เพื่อทำหน้าที่ในการดำเนินการ ติดตาม และรายงานให้มีการบริหาร จัดการ ตามหลักธรรมาภิบาล โดยมีผู้บังคับบัญชาของหน่วยงานบริหาร ควบคุม กำกับดูแล และให้ คำแนะนำ คณะกรรมการ หรือคณะทำงาน

1.3) การสร้างและรักษานุเคราะห์และวัฒนธรรมที่ดีขององค์กร หน่วยงานต้อง ชำรงรักษานุเคราะห์เจ้าหน้าที่ของหน่วยงานให้มีความพร้อมทั้งจำนวนคน และ ความรู้ความสามารถ ส่งเสริมให้มีการพัฒนาองค์ความรู้ และทักษะในงาน การสร้างบุคลากรให้มีความรู้และ ทักษะใน การบริหารจัดการความเสี่ยง ถือเป็นส่วนหนึ่งของการบริหารจัดการความเสี่ยง นอกจากนี้การสร้าง วัฒนธรรมที่ดีขององค์กร โดยการแบ่งปันข้อมูลภายในองค์กร การสร้างความตระหนักถึงหน้าที่ ความรับผิดชอบ การสื่อสารให้ทราบถึงนโยบายการบริหารจัดการความเสี่ยงของหน่วยงาน

1.4) การมอบหมายหน้าที่ความรับผิดชอบด้านการบริหารจัดการความเสี่ยง หน่วยงานต้องกำหนดอำนาจ หน้าที่ ความรับผิดชอบในเรื่องของการบริหารจัดการความเสี่ยง อย่าง ชัดเจนและเหมาะสมให้กับบุคลากรแต่ละระดับ เพื่อการติดตาม ควบคุม และการรายงานผลการจัดการ ความเสี่ยง

1.5) การตระหนักถึงผู้มีส่วนได้เสีย ผู้บังคับบัญชาของหน่วย ต้องคำนึงถึงผู้มีส่วนได้เสียในการบริหารจัดการความเสี่ยง โดยเฉพาะความคาดหวังของผู้รับบริการหรือความ คาดหวังของประชาชน รวมถึงผลกระทบที่มีต่อสังคม เศรษฐกิจและสภาพแวดล้อม

1.6) การกำหนดยุทธศาสตร์/กลยุทธ์ วัตถุประสงค์ และการตัดสินใจ การบริหาร จัดการความเสี่ยงเป็นเครื่องมือช่วยผู้บังคับบัญชาในการกำหนดยุทธศาสตร์/ กลยุทธ์ของหน่วยงาน เพื่อสร้างความมั่นใจว่า ยุทธศาสตร์/กลยุทธ์ ของหน่วยงานสอดคล้องกับพันธกิจ อำนาจ หน้าที่ของ หน่วยงาน

1.7) การใช้ข้อมูลสารสนเทศ ข้อมูลสารสนเทศเป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่งในการดำเนินการของหน่วยงาน หน่วยงานที่มีการบริหารจัดการข้อมูลสารสนเทศอย่างมีประสิทธิภาพ จะส่งผลโดยตรงต่อการบริหารจัดการความเสี่ยง หน่วยงานจึงควรพิจารณาใช้ข้อมูลสารสนเทศในการบริหารจัดการความเสี่ยง เพื่อให้ผู้บังคับบัญชาสามารถ ตัดสินใจ โดยใช้ข้อมูลความเสี่ยงเป็นพื้นฐาน

1.8) การพัฒนาอย่างต่อเนื่อง การบริหารจัดการความเสี่ยงต้องมีการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง ความสมบูรณ์ของระบบบริหาร จัดการความเสี่ยงขึ้นอยู่กับขนาดโครงสร้าง ศักยภาพของหน่วยงาน รวมถึงการใช้ระบบสารสนเทศในการ บริหารจัดการความเสี่ยง

2) กระบวนการบริหารจัดการความเสี่ยง เป็นกระบวนการที่เป็นวงจรต่อเนื่อง ประกอบด้วย

2.1) การวิเคราะห์องค์กร

ในการวิเคราะห์องค์กร หน่วยงานต้องเข้าใจถึงพันธกิจ อำนาจหน้าที่ และความรับผิดชอบ ของตนเอง รวมถึงยุทธศาสตร์ชาติ ยุทธศาสตร์ปฏิบัติการประจำปีของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ โดยการ วิเคราะห์องค์กรต้องวิเคราะห์ทั้งปัจจัยภายนอกและภายในหน่วยงาน โดยอาจเลือกใช้เครื่องมือการวิเคราะห์ องค์กร เช่น SWOT Analysis เป็นการวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และอุปสรรค หรือ PESTLE Analysis เป็นการวิเคราะห์ด้านการเมือง ด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม ด้านเทคโนโลยี ด้านกฎหมาย และด้านสภาพแวดล้อม

2.2) การกำหนดนโยบายการบริหารจัดการความเสี่ยง

ผู้บริหารเป็นผู้กำหนดนโยบายบริหารจัดการความเสี่ยง และผู้กำกับดูแลเป็นผู้ให้ความเห็นชอบ นโยบายดังกล่าว โดยนโยบายการบริหารจัดการความเสี่ยง อาจรวมถึงวัตถุประสงค์ของการบริหารจัดการ ความเสี่ยง บทบาทหน้าที่ความรับผิดชอบของการบริหารจัดการ ความเสี่ยงและความเสี่ยงที่ยอมรับได้ระดับ องค์กร หน่วยงานอาจแสดงนโยบายความเสี่ยงที่ยอมรับได้ในแต่ละประเภทความเสี่ยง เพื่อให้ผู้บริหารระดับ รองลงมาสามารถนำไปใช้ในการบริหารจัดการความเสี่ยงในระดับย่อยลงไป

2.3) การระบุความเสี่ยง

การระบุความเสี่ยง คือ การระบุเหตุการณ์ที่อาจเกิดขึ้นที่มีผลกระทบต่อวัตถุประสงค์ของ หน่วยงานทั้งในด้านบวกและด้านลบ และความเสี่ยงต้องมีการปรับปรุงอย่างสม่ำเสมอโดยอาศัยข้อมูล ที่เป็นปัจจุบัน โดยการระบุความเสี่ยง หน่วยงานควรระบุข้อมูลเกี่ยวกับความเสี่ยง ดังนี้

- 1) เหตุการณ์ความเสี่ยง
- 2) สาเหตุของความเสี่ยง หรือตัวผลักดันความเสี่ยง
- 3) ผลกระทบทั้งด้านลบ และ/หรือด้านบวก

ซึ่งหน่วยงานอาจจัดกลุ่มความเสี่ยงที่มีลักษณะหรือมีผลกระทบที่เหมือนกันไว้ในประเภท ความเสี่ยงเดียวกัน เพื่อให้การพิจารณาและการบริหารจัดการความเสี่ยงประเภทเดียวกันมีมุมมองในภาพรวม ชัดเจนมากขึ้น เช่น ความเสี่ยงด้านกลยุทธ์ (Strategy Risks) ความเสี่ยงด้านการเงิน (Financial Risks) ความเสี่ยงด้านการดำเนินงาน (Operation Risks) ความเสี่ยงด้านการปฏิบัติตามกฎ ระเบียบ (Legal Risks)

2.4) การประเมินความเสี่ยง ประกอบด้วย

- 1) การกำหนดเกณฑ์การประเมินความเสี่ยง หน่วยงานอาจให้คะแนนความเสี่ยง ตามเกณฑ์ การประเมินความเสี่ยงด้านต่าง ๆ เช่น ด้านโอกาส ด้านผลกระทบ รวมถึงด้านความสามารถขององค์กร ในการจัดการความเสี่ยง โดยช่วงคะแนนอาจกำหนดเป็น 3 ช่วงคะแนน หรือ 5 ช่วงคะแนน
- 2) การให้คะแนนความเสี่ยง วิธีการให้คะแนนความเสี่ยง เช่น การสัมภาษณ์ การทำแบบสำรวจ การทำ Benchmarking การวิเคราะห์สถานการณ์ (Scenario Analysis)
- 3) การพิจารณาความเสี่ยงในภาพรวม เมื่อหน่วยงานได้ประเมินความเสี่ยงในแต่ละความเสี่ยงแล้ว หน่วยงานต้องพิจารณาผลกระทบของความเสี่ยงว่าจะมีผลกระทบต่อหน่วยงานในภาพรวม หรือไม่อย่างไร
- 4) การจัดลำดับความเสี่ยง เมื่อหน่วยงานพิจารณาให้คะแนนความเสี่ยงแล้ว หน่วยงานต้อง จัดลำดับความเสี่ยง เพื่อนำไปสู่การพิจารณาการจัดสรรทรัพยากรในการตอบสนองความเสี่ยง หน่วยงาน อาจใช้คะแนนความเสี่ยง (โอกาสและผลกระทบ) ในการจัดลำดับความเสี่ยง

2.5) การตอบสนองความเสี่ยง คือ กระบวนการตัดสินใจของฝ่ายบริหารในการจัดการความเสี่ยง ที่อาจจะเกิดขึ้น ในการตัดสินใจเลือกวิธีการตอบสนองความเสี่ยง เพื่อจัดทำแผนบริหารจัดการความเสี่ยงของ หน่วยงานควรพิจารณาประเด็น ดังนี้

- 1) การจัดการต้นเหตุของความเสี่ยง
- 2) ทางเลือกวิธีการจัดการความเสี่ยง

3) ทรัพยากรที่ต้องใช้ในการบริหารจัดการความเสี่ยง

หน่วยงานสามารถพิจารณาเลือกวิธีการจัดการความเสี่ยงหลายวิธี โดยการจัดการความเสี่ยง ควรคำนึงถึงต้นทุนกับประโยชน์ที่ได้รับของการจัดการความเสี่ยง เช่น การปฏิเสธความเสี่ยง การลดโอกาสของ ความเสี่ยง การโอนความเสี่ยง การยอมรับความเสี่ยง การใช้มาตรการการเฝ้าระวัง การทำแผนฉุกเฉิน

2.6) การติดตามและทบทวน เป็นกระบวนการที่ให้ความเชื่อมั่นว่าการบริหารจัดการความเสี่ยง ที่มีอยู่ยังคงมีประสิทธิภาพ เนื่องจากความเสี่ยงเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นและเปลี่ยนแปลงตลอดเวลา ทั้งเหตุปัจจัยภายใน และภายนอก หรือผลการดำเนินงานให้เป็นไปตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ ดังนั้นการติดตามและทบทวน เป็นกระบวนการที่เกิดขึ้นสม่ำเสมอ

2.7) การสื่อสารและการรายงาน เป็นการสร้างความตระหนัก ความเข้าใจ และการมีส่วนร่วมของกระบวนการ บริหารจัดการความเสี่ยง หน่วยงานควรมีช่องทางการสื่อสารทั้งภายในและภายนอก ทั้งจากผู้บริหารไปยัง ผู้ได้บังคับบัญชา (Top Down) จากผู้ได้บังคับบัญชาไปยังผู้บริหาร (Bottom Up) และระหว่างหน่วยงานย่อย ภายใน (Across Divisions)

สรุปว่ากระบวนการบริหารความเสี่ยง เป็นวิธีการบริหารจัดการเกี่ยวกับการสงวนรักษาทรัพย์สินให้คงอยู่และสร้างพลังรายได้ให้กับองค์กรเพื่อคุ้มกันความเสี่ยงภัยที่อาจเกิดขึ้น

2.3 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับการบริหารจัดการความเสี่ยงของข้าราชการตำรวจทางหลวง

กองบังคับการตำรวจทางหลวง ได้มีการนำเสนอสารสนเทศในประเด็นเรื่องเจตจำนงสุจริตในการบริหารงานกองบังคับการตำรวจทางหลวง เมื่อวันที่ 23 มีนาคม พ.ศ. 2564 โดยมีการแสดงความพยายามในการปฏิบัติภารกิจของตำรวจทางหลวงภายใต้เจตจำนงที่มุ่งเน้นการบริการงานด้วยความซื่อสัตย์สุจริตตามหลักธรรมาภิบาล มีความโปร่งใส ตรวจสอบได้ พร้อมรับผิดชอบเพื่อสร้างความเชื่อมั่นแก่สังคม ด้วยคำนิยามสำคัญของกองบังคับการตำรวจทางหลวงคือ “เราพร้อมใจกันปฏิบัติหน้าที่ ด้วยความซื่อสัตย์สุจริต เป็นมิตรกับทุกคน ด้วยความภาคภูมิใจ ในเกียรติยศ และศักดิ์ศรีของตำรวจทางหลวง เพื่อสร้างความศรัทธา และความเชื่อมั่นให้กับประชาชน” โดยมุ่งปฏิบัติหน้าที่ทุกขั้นตอนตามกฎหมาย กฎ ระเบียบ และ ข้อบังคับอย่างครบถ้วน เกร่งกรี้ดตลอดจน

ส่งเสริมบุคลากรให้ปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมาย กฎ ระเบียบ และ ข้อบังคับที่กำหนด รวมถึงมีการปลูกฝังและสร้างความตระหนักรู้ ค่านิยมให้กับข้าราชการตำรวจในสังกัดในการต่อต้านทุจริตคอร์รัปชัน รู้จักแยกแยะประโยชน์ ส่วนตนและประโยชน์ส่วนรวมให้ได้ ปลูกฝังจิตสำนึกในด้านคุณธรรมและป้องกันการทุจริตคอร์รัปชันในหน่วยงาน สร้างระบบการถ่วงดุลภายในที่เข้มแข็ง มีประสิทธิภาพ ซึ่งจะทำให้บุคลากรในกองบังคับการตำรวจทางหลวงทุกระดับได้ตระหนักถึงผลร้ายและพิษภัยของการทุจริตคอร์รัปชันต่อกองบังคับการตำรวจทางหลวง สำนักงานตำรวจแห่งชาติ และประเทศชาติ เพื่อให้เกิดวัฒนธรรมต่อต้านการทุจริตคอร์รัปชันอย่างยั่งยืน โดยกล่าวได้ว่าข้าราชการตำรวจทางหลวงทุกระดับต่างตระหนักในหน้าที่รับผิดชอบของตน มีความมุ่งมั่นปฏิบัติหน้าที่ด้วยความโปร่งใส เสมอภาค เพียงธรรม ซื่อสัตย์ สุจริต รวดเร็ว และมี ประสิทธิภาพทันต่อพลวัตของการทุจริตและสอดคล้องกับมาตรฐานในการปฏิบัติหน้าที่ ก่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่ทางราชการ และพร้อมแสดงความรับผิดชอบ ซึ่งจะเป็นการพัฒนาความสามารถในการปฏิบัติงานของข้าราชการตำรวจ กองบังคับการตำรวจทางหลวงตามหน้าที่รับผิดชอบได้เพิ่มมากขึ้น ส่งผลทำให้เกิดประสิทธิภาพ ประสิทธิผล มีความคุ้มค่าจากการใช้ทรัพยากรที่มีอยู่ในกองบังคับการตำรวจทางหลวงได้อย่างคุ้มค่า สามารถปฏิบัติงานตามหน้าที่รับผิดชอบตามเป้าหมายให้บรรลุได้อย่างเต็มกำลังความสามารถ ช่วยเสริมสร้างพัฒนาความรู้ ความสามารถของข้าราชการตำรวจสังกัดกองบังคับการตำรวจทางหลวงเพื่อให้เติบโตก้าวหน้าในอาชีพการงานตามหน้าที่รับผิดชอบได้อย่างเต็มความสามารถต่อไป

2.3.1 หลักการบริหารจัดการความเสี่ยงของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ

สำนักงานตำรวจแห่งชาติ โดยสำนักงานยุทธศาสตร์ตำรวจ กองยุทธศาสตร์ กลุ่มงานบริหารความเสี่ยง (2567) ได้จัดทำแผนบริหารจัดการความเสี่ยงประจำปี 2567 โดยมีความสอดคล้องกับหลักเกณฑ์กระทรวงการคลังว่าด้วยมาตรฐานและหลักเกณฑ์ ปฏิบัติการบริหารจัดการความเสี่ยง สำหรับหน่วยงานของรัฐ พ.ศ. 2562 เพื่อให้หน่วยงานของรัฐจัดให้มี การบริหารจัดการความเสี่ยง และเพื่อให้การบริหารจัดการความเสี่ยงของหน่วยงานของรัฐมีประสิทธิภาพและ บรรลุวัตถุประสงค์อย่างแท้จริง หน่วยงานของรัฐสามารถนำหลักการบริหารจัดการความเสี่ยงที่กระทรวงการคลัง กำหนด ไปปรับใช้ในการพัฒนาระบบการบริหารจัดการความเสี่ยงให้เหมาะสมได้ ซึ่งสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ในฐานะที่เป็นหน่วยงานของรัฐที่ต้องจัดให้มีการบริหารจัดการความเสี่ยง จึงได้มีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการติดตามประเมินผลการควบคุมภายใน และการบริหารความเสี่ยงของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ โดยให้มีอำนาจหน้าที่จัดทำรายงานการบริหารความเสี่ยง

ในภาพรวมของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ และเพื่อให้การดำเนินการเป็นไปด้วยความคล่องตัว จึงมีคำสั่ง ที่ 1/2563 ลงวันที่ 25 พฤศจิกายน 2563 แต่งตั้งคณะทำงานติดตามประเมินผลการควบคุมภายในและ การบริหารความเสี่ยงของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ขับเคลื่อนการดำเนินการให้เป็นรูปธรรมรวมทั้งดำเนินการ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่กระทรวงการคลังกำหนด อันเป็นที่มาที่สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ได้จัดทำแผนบริหารจัดการความเสี่ยง ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2567 โดยนำมาตรฐานและหลักเกณฑ์ปฏิบัติการบริหารจัดการความเสี่ยงที่กระทรวงการคลังกำหนด และนำหลักการบริหารจัดการความเสี่ยงมาประยุกต์ ให้เหมาะสมกับพันธกิจของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ตลอดจนจัดทำแผนบริหารจัดการความเสี่ยงที่มุ่งเน้นแก้ไขจุดอ่อน เพื่อให้ผู้บังคับบัญชาระดับสูงใช้เป็นเครื่องมือ ในการตัดสินใจเชิงกลยุทธ์ (Informed Strategic Decision Making) และสนับสนุนให้การปฏิบัติงาน ตามพันธกิจสำเร็จลุล่วงไปด้วยดี สำนักงานตำรวจแห่งชาติ เห็นชอบลงวันที่ 8 สิงหาคม 2567 ให้ใช้แผนบริหารจัดการ ความเสี่ยงนี้ เพื่อให้หน่วยงานในสังกัดสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ใช้เป็นกรอบแนวทางการดำเนินงานบริหาร จัดการความเสี่ยงและเป็นการสร้างความเชื่อมั่นอย่างสมเหตุสมผลว่า การดำเนินงานจะเป็นไปตามวัตถุประสงค์ และเป้าหมายตามพันธกิจของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ต่อไป

โดยสำนักงานตำรวจแห่งชาติได้จัดทำหลักการบริหารจัดการความเสี่ยง เป็นกรอบแนวทางปฏิบัติที่จะช่วยให้ผู้บังคับบัญชาดำเนินการ บริหารจัดการความเสี่ยงได้อย่างมีประสิทธิภาพ และบรรลุตามวัตถุประสงค์ โดยระบบการบริหารจัดการ ความเสี่ยงที่ดีจะช่วยให้หน่วยงานในการวางแผนและจัดการเหตุการณ์ที่อาจจะเกิดขึ้นและเป็นอุปสรรคต่อ การบรรลุวัตถุประสงค์ของหน่วยงาน รวมถึงช่วยให้หน่วยงานบริหารจัดการเพื่อเพิ่มศักยภาพและขีดความสามารถ ในการบริหารขององค์กร เพื่อให้ประชาชนและประเทศชาติได้รับประโยชน์สูงสุดจากการบริหารจัดการ ความเสี่ยง ภายใต้หลักธรรมาภิบาล และการบริหารจัดการความเสี่ยงจะประสบความสำเร็จได้ เกิดจากความมุ่งมั่นของผู้บังคับบัญชาของหน่วยงานและผู้กำกับดูแล

2.3.2 กรอบการบริหารความเสี่ยงของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ

การจัดทำแผนบริหารจัดการความเสี่ยงของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2567 ให้ความสำคัญในเรื่องการจัดซื้อจัดจ้าง รายการงบประมาณที่มีวงเงินตั้งแต่ 100 ล้านบาทขึ้นไป ให้หน่วยงาน ที่ได้รับจัดสรรงบประมาณหรือหน่วยงานที่ได้รับมอบหมายให้จัดหาแทน เป็นผู้จัดทำแผนบริหารจัดการความเสี่ยง โดยการจัดทำแผนบริหารจัดการความเสี่ยงในครั้งนี้ ให้นำ

แนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับการบริหารจัดการความเสี่ยง ตามที่กระทรวงการคลังกำหนดและแนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับการบริหารจัดการความเสี่ยงอื่นมาประยุกต์ใช้กับหน่วยงาน เพื่อให้สอดคล้องกับพันธกิจและแผนปฏิบัติราชการประจำปีของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ และ การจัดทำแผนบริหารจัดการความเสี่ยงต้องดำเนินการแบบบูรณาการทั่วทั้งหน่วยงาน ที่ผู้บังคับบัญชาในแต่ละระดับชั้นต้องเข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินงานร่วมกับผู้ใต้บังคับบัญชา การให้คำแนะนำ ช่วยเหลือ ควบคุม และกำกับดูแลของผู้บังคับบัญชา จึงเป็นเรื่องที่สำคัญ มีการมอบหมายหน้าที่ให้กับผู้รับผิดชอบแต่ละส่วนงาน เพื่อให้เกิดความชัดเจนในการปฏิบัติ สร้างการรับรู้ความเข้าใจในเรื่องของการกำหนดยุทธศาสตร์ วัตถุประสงค์ และเป้าหมายของการจัดทำแผนบริหารจัดการความเสี่ยง มีการใช้ข้อมูลสารสนเทศทั้งภายในองค์กรและ ภายนอกองค์กร มาประกอบการจัดทำแผนบริหารจัดการความเสี่ยง มีการทบทวนการจัดทำแผนบริหารจัดการ ความเสี่ยงในปีต่อ ๆ ไป เพื่อให้เกิดการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง

วิสัยทัศน์

“สร้างความเชื่อมั่นและสนับสนุนการปฏิบัติภารกิจขององค์กรให้บรรลุตามวัตถุประสงค์”

พันธกิจ

- 1) การจัดทำแผนบริหารความเสี่ยง เป็นไปตามมาตรฐานและหลักเกณฑ์ปฏิบัติ ที่กระทรวงการคลัง
- 2) สร้างความเชื่อมั่นอย่างสมเหตุสมผลว่าภารกิจจะสำเร็จตามวัตถุประสงค์

ตัวชี้วัด

สำนักงานตำรวจแห่งชาติมีแผนบริหารจัดการความเสี่ยงเป็นไปตามมาตรฐานและหลักเกณฑ์ปฏิบัติที่กระทรวงการคลังกำหนด

วัตถุประสงค์ของการจัดทำแผนบริหารจัดการความเสี่ยง

- 1) เพื่อเป็นการดำเนินการตามหลักเกณฑ์ปฏิบัติการบริหารจัดการความเสี่ยง สำหรับหน่วยงานของรัฐ ที่กระทรวงการคลังกำหนด
- 2) เพื่อให้สำนักงานตำรวจแห่งชาติ มีแผนบริหารจัดการความเสี่ยงเกี่ยวกับการจัดหางบลงทุนที่มีวงเงิน ตั้งแต่ 100 ล้านบาทขึ้นไป

3) เพื่อสร้างความเชื่อมั่นอย่างสมเหตุสมผลว่า การดำเนินการจัดหางบลงทุนรายการดังกล่าว จะบรรลุผลตามที่สำนักงานตำรวจแห่งชาติกำหนด และการจัดหาเป็นไปตามระเบียบกระทรวงการคลัง ว่าด้วย การจัดซื้อจัดจ้างและการบริหารพัสดุภาครัฐ พ.ศ. 2560

4) เพื่อสร้างกรอบแนวคิดในการจัดหางบลงทุนตามหลักธรรมาภิบาล ให้กับเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง

ประโยชน์ของการจัดทำแผนบริหารจัดการความเสี่ยง

1) เพื่อใช้เป็นเครื่องมือให้กับผู้บังคับบัญชาในการกำกับดูแล ติดตาม การดำเนินการของผู้ใต้บังคับบัญชา ในการจัดหารายการงบลงทุนที่มีวงเงินตั้งแต่ 100 ล้านบาทขึ้นไป

2) สร้างความเชื่อมั่นว่า การจัดหารายการงบลงทุนที่มีวงเงินตั้งแต่ 100 ล้านบาทขึ้นไป จะสามารถ ลงนามสัญญาได้ตามกรอบระยะเวลาที่กำหนด

3) ผู้บังคับบัญชา ผู้ใต้บังคับบัญชา และผู้ที่เกี่ยวข้องได้พัฒนาองค์ความรู้และความเข้าใจ ในเรื่องการบริหาร จัดการความเสี่ยง และสามารถนำความรู้ไปใช้ในการประเมินความเสี่ยงในงานด้านต่าง ๆ

แผนปฏิปัติราชการสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ประจำปี งบประมาณ 2567

แผนปฏิปัติราชการสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2567 เป็นแผน โดยสำนักงานยุทธศาสตร์ตำรวจ จัดทำขึ้นโดยนำเป้าหมายและแนวทาง ยุทธศาสตร์ของแผนระดับที่ 1 (ยุทธศาสตร์ชาติ) และแผนระดับที่ 2 (แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ พ.ศ. 2566 – 2580) นโยบายและแผนระดับชาติว่าด้วยความมั่นคงแห่งชาติ พ.ศ. 2566 – 2570 แผนพัฒนา เศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 13 พ.ศ. 2566 – 2570 และแผนปฏิรูปประเทศ มาเป็นแนวทางในการ จัดทำแผนดังกล่าว โดยมียุทธศาสตร์ 4 ยุทธศาสตร์ คือ

ยุทธศาสตร์ที่ 1 เสริมสร้างความ มั่นคงของสถาบัน หลักของชาติ

ยุทธศาสตร์ที่ 2 เพิ่มประสิทธิภาพ ในการสร้างความ ปลอดภัยในชีวิต และทรัพย์สิน การอำนวยความสะดวก ยุติธรรมทางอาญา และความมั่นคง ของประเทศ

ยุทธศาสตร์ที่ 3 ป้องกันและแก้ไข ปัญหาที่มีผลกระทบ ต่อความมั่นคง

ยุทธศาสตร์ที่ 4 พัฒนาองค์กร ให้ทันสมัย สู่ระบบ ราชการไทย 4.0

ตามแผนปฏิบัติการของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ จะมีรายละเอียดของแผนงาน โครงการ/ กิจกรรมต่าง ๆ ที่จะต้องดำเนินการขับเคลื่อนไปสู่การปฏิบัติให้เป็นรูปธรรม ซึ่งจะต้องขอรับการสนับสนุน งบประมาณจากรัฐบาล ซึ่งในบางแผนงาน/โครงการ/กิจกรรม ต้องขอรับการ จัดสรรในงบลงทุน รายการที่มีวงเงินในการจัดหาตั้งแต่หนึ่งร้อยล้านบาทขึ้นไป ซึ่งกระบวนการใน การจัดการรายการงบลงทุน ที่มีวงเงินสูงตามระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยการจัดซื้อจัดจ้างและ การบริหารพัสดุภาครัฐจะมีขั้นตอนการดำเนินการหลายขั้นตอนประกอบกับระยะเวลาในการ ดำเนินการจัดหา ดังนั้น จึงมีความเสี่ยงที่หน่วยงานที่จัดหาพัสดुरายการดังกล่าว อาจจะไม่สามารถ ดำเนินการในขั้นตอนการลงนามในสัญญา หรือก่อนนี้ผูกพันได้ทันภายในปีงบประมาณ อันอาจ ส่งผลกระทบต่อการบริหารงบประมาณในภาพรวมของ สำนักงานตำรวจแห่งชาติได้ จึงจำเป็นที่ สำนักงานตำรวจแห่งชาติจะต้องมีการบริหารจัดการความเสี่ยง ในเรื่องของการจัดหาพัสดุ งบลงทุน รายการที่มีวงเงินตั้งแต่หนึ่งร้อยล้านบาทขึ้นไป ในรายละเอียดของ แผนบริหารจัดการความเสี่ยงนี้ จึงกำหนดแนวทางกระบวนการบริหารจัดการความเสี่ยงในประเด็นของ การจัดหาพัสดุ งบลงทุน รายการที่มีวงเงินตั้งแต่หนึ่งร้อยล้านบาทขึ้นไป เพื่อให้หน่วยงานถือเป็นแนวทางในการปฏิบัติ เพื่อ ลดความเสี่ยงที่อาจจะเกิดขึ้นของเหตุการณ์ต่าง ๆ และให้การดำเนินการจัดหาพัสดुरายการดังกล่าว บรรลุตามวัตถุประสงค์ต่อไป

ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยมุ่งเน้นศึกษาการจัดการความเสี่ยงตามยุทธศาสตร์ที่ 2 คือความ เสี่ยงในการปฏิบัติงานของข้าราชการตำรวจเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพ ในการสร้างความปลอดภัยใน ชีวิต และทรัพย์สิน การอำนวยความสะดวกทางอาญา และความมั่นคงของประเทศ

โดยหากจำแนกประเภทความเสี่ยงตามฝ่ายต่างๆ ของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ อาจ จำแนกประเภทความเสี่ยงได้ดังต่อไปนี้

1) ฝ่ายอำนวยการ

ประเมินด้านความเสี่ยงการทุจริตในความโปร่งใสของการใช้งบประมาณและการบริหาร จัดการทรัพยากรภาครัฐ กระบวนการงานที่มีความเสี่ยงการทุจริตและประพฤติมิชอบ ได้แก่

1.1 ความเสี่ยงจากกระบวนการจัดซื้อจัดจ้าง

1.2 ความเสี่ยงที่เกิดจากการบริหารสัญญา และการกำกับดูแลเอกชนคู่สัญญา การดำเนินการจัดการความเสี่ยงที่อาจเกิดการทุจริตและประพฤติมิชอบใน กระบวนการจัดซื้อ จัด จ้าง และการบริหารสัญญาในโครงการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน

2) ฝ่ายป้องกันปราบปราม

ประเมินด้านความเสี่ยงการทุจริตในความโปร่งใสของการปฏิบัติหน้าที่ของข้าราชการ
ตำรวจ กระบวนการ/งานที่มีความเสี่ยงการทุจริตและประพฤติมิชอบ ได้แก่

2.1 ความเสี่ยงจากรายงานเท็จ ผลการปิดสถานบริการตามเวลาที่กฎหมายกำหนด

3) ฝ่ายจราจร

ประเมินด้านความเสี่ยงการทุจริตในความโปร่งใสของการปฏิบัติหน้าที่ กระบวนการ/งาน
ที่มีความเสี่ยงการทุจริตและประพฤติมิชอบ ได้แก่

3.1 ความเสี่ยงจากเจ้าหน้าที่ตำรวจจราจรขณะอำนวยความสะดวกตามจุดที่กำหนด
พบการ กระทำผิด และจับกุมผู้กระทำความผิดกฎหมายจราจร

3.2 ความเสี่ยงจากพนักงานสอบสวนเปรียบเทียบปรับผู้กระทำความผิดกฎหมายจราจร

3.3 ความเสี่ยงจากเจ้าหน้าที่เปรียบเทียบปรับรับชำระค่าปรับจากผู้กระทำความผิด
ที่มาชำระ ค่าปรับ

4) ฝ่ายสืบสวน

ประเมินด้านความเสี่ยงการทุจริตในความโปร่งใสของการปฏิบัติหน้าที่ กระบวนการ งาน
ที่มีความเสี่ยงการทุจริตและประพฤติมิชอบ ได้แก่

4.1 ความเสี่ยงจากจับกุมตัวผู้กระทำความผิดพร้อมของกลางยาเสพติดและทรัพย์สิน
จำนวนมาก

4.2 ความเสี่ยงจากจัดทำบันทึกการจับ และเอกสาร หลักฐาน ที่เกี่ยวข้องในคดี

4.3 ความเสี่ยงจากการนำตัวผู้กระทำความผิด พร้อมของกลางส่งพนักงานสอบสวน
ดำเนินคดี

4.4 ความเสี่ยงจากขึ้นให้การเป็นผู้กล่าวหา และพยานในการพิจารณาคดีชั้นศาล

5) ฝ่ายสอบสวน

ประเมินด้านความเสี่ยงการทุจริตในความโปร่งใสของการใช้อำนาจหน้าที่ กระบวนการ
หรืองานที่มีความเสี่ยงการทุจริตและประพฤติมิชอบ ได้แก่

5.1 ความเสี่ยงจากพนักงานสอบสวนตรวจสอบสถานที่เกิดเหตุ จัดทำแผนที่เกิดเหตุ
อุบัติเหตุ รดชนกันไม่ตรงตามข้อเท็จจริง

5.2 ความเสี่ยงจากการสอบปากคำคู่กรณีเพื่อทราบรายละเอียดของเหตุที่เกิด

5.3 ความเสี่ยงจากรวบรวมพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องเสนอความเห็นการ
สอบสวน

5.4 ความเสี่ยงจากการส่งสำนวนการสอบสวนต่อพนักงานอัยการผู้รับผิดชอบ

5.5 ความเสี่ยงจากการขึ้นให้การในฐานะพยานสอบสวนในชั้นพิจารณาคดี
ชั้นศาล

ตำรวจทางหลวง

รูปที่ 2.1 สัญลักษณ์ตำรวจทางหลวง

ที่มา : กองบังคับการตำรวจทางหลวง

ตำรวจทางหลวง

สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ได้จัดทำแผนปฏิบัติราชการของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ราย 5 ปี (พ.ศ. 2566 -2570) โดยได้ศึกษาและพิจารณาความเกี่ยวข้องกับเป้าหมายและแนวทางของแผนประเทศ ทั้ง 3 ระดับ รวมถึงนโยบายประเทศไทย 4.0 นโยบายของคณะรัฐมนตรีที่แถลงต่อสภา และแผนอื่นที่เกี่ยวข้อง ทั้งในส่วนที่เป็นหน่วยรับผิดชอบหลักและหน่วยสนับสนุนของประเทศ ประกอบกับการวิเคราะห์สถานการณ์และแนวโน้มสำคัญที่ส่งผลกระทบต่อพัฒนาประเทศ เช่น ปัญหาด้านชายแดน การก่ออาชญากรรม ทั้งในรูปแบบปกติและอาชญากรรมทางเทคโนโลยีความรุนแรงในสังคมและครอบครัว การหลบหนีเข้าเมือง การโยกย้ายถิ่นฐานของประชาชน การเคลื่อนย้ายแรงงาน/แรงงานต่างด้าว การค้ามนุษย์ ยาเสพติด และการทุจริตคอร์รัปชัน รวมทั้งปัญหาความขัดแย้งทางการเมืองและความสามัคคีของคนในชาติ การเข้าสู่สังคมสูงวัย ตลอดจนปัญหาเกี่ยวกับ

การเปลี่ยนแปลงของสภาพอากาศ ภัยพิบัติ และโรคอุบัติใหม่ มาเป็นแนวทางประกอบการกำหนดเป้าหมายและแนวทางการพัฒนาในแผนปฏิบัติราชการ ราย 5 ปี (พ.ศ. 2566 - 2570) ดังกล่าว ให้มีความครอบคลุมและสอดคล้องต่อการนำไปประยุกต์ใช้ ให้เกิดผลสัมฤทธิ์ต่อความมั่นคงปลอดภัยในชีวิต และทรัพย์สิน แก่ประชาชนเพิ่มขึ้น และจะนำไปสู่การบรรลุเป้าหมายของประเทศต่อไป

ตำรวจทางหลวง เป็นหน่วยงานหนึ่งที่มีภารกิจขับเคลื่อนตามแผนปฏิบัติราชการของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ราย 5 ปี (พ.ศ. 2566 - 2570) โดยมีบุคลากรคือ ข้าราชการตำรวจทางหลวง ที่ถือเป็น เจ้าหน้าที่รัฐที่มีหน้าที่ดูแลรักษาความสงบเรียบร้อยบนทางหลวง ซึ่งในหลายประเทศตำรวจทางหลวงจะรวมถึงตำรวจจราจรด้วย ทั้งนี้ก็ขึ้นอยู่กับระบบราชการของแต่ละประเทศ โดยตำรวจทางหลวง คือ ตำรวจจากกองบังคับการตำรวจทางหลวง สังกัดกองบัญชาการตำรวจสอบสวนกลาง มีหน้าที่ดูแลทางหลวงแผ่นดินนอกเขตกรุงเทพมหานคร รวมถึงทางหลวงพิเศษ ที่โดยมีความเป็นมาของตำรวจทางหลวงดังต่อไปนี้

ความเป็นมา

วันที่ 8 พฤษภาคม 2500 กระทรวงคมนาคม ได้เสนอโครงการจัดตั้ง กองตำรวจทางหลวง ขึ้นในกรมทางหลวงแผ่นดิน ตามหนังสือ ที่ สร.3710/2500 ลง 8 พฤษภาคม 2500 เพื่อลดอุบัติเหตุจากการจราจรในทางหลวง แต่เลขาธิการคณะรัฐมนตรีฝ่ายบริหารได้มีหนังสือตอบกระทรวงคมนาคม ว่า เรื่องนี้เป็นโครงการที่จะต้องใช้เงินจำนวนมาก ให้กระทรวงคมนาคมพิจารณาเรื่องนี้ใหม่อีกครั้ง ตามหนังสือกรมสารบรรณคณะรัฐมนตรีฝ่ายบริหาร ที่ คค.9342/2500 ลงวันที่ 1 ตุลาคม 2500

ต่อมา กรมตำรวจ ได้มีหนังสือที่ 4139/2503 ลง 14 เมษายน 2503 ถึงอธิบดีกรมทางหลวงแผ่นดิน แจ้งว่า ฯพณฯ นายกรัฐมนตรี พิจารณาเห็นว่า กิจการทางหลวงแผ่นดินเจริญก้าวหน้ากว้างขวางไปเป็นอันมากมีประชาชนใช้รถยนต์ เป็นพาหนะสัญจรและขนส่งสินค้า ไปมาบนทางหลวงมากยิ่งขึ้นเป็นลำดับ การจราจรไม่เป็นระเบียบเรียบร้อยเท่าที่ควร เป็นเหตุให้เกิดอุบัติเหตุเป็นอันตรายแก่ชีวิตและร่างกายแก่ประชาชน ผู้ใช้รถยนต์อยู่เสมอๆ และนอกจากนั้นยังเกิดอาชญากรรมร้ายแรงบนทางหลวงอยู่เนือง ๆ และทางหลวงถูกทำให้ชำรุดเสียหาย ทั้งนี้ เพราะขาดเจ้าหน้าที่ควบคุมดูแล จึงมีบัญชาให้กรมตำรวจกำหนดให้มีตำรวจทางหลวงขึ้น ในพระราชกฤษฎีกาจัดวางระเบียบราชการ กรมตำรวจ พ.ศ.2503 ซึ่งกรมตำรวจได้ร่างพระราชกฤษฎีกาดังกล่าวนั้นแล้ว อยู่ในระหว่างเสนอเพื่อประกาศใช้ ต่อไป ตำรวจทางหลวง มีฐานะเป็นกองบังคับการ เรียกชื่อว่า “

กองบังคับการตำรวจทางหลวง ” เพื่อความเรียบร้อยในการเตรียม การจัดตั้งกองตำรวจทางหลวง ตามนโยบายของกรมทางหลวงแผ่นดิน กรมตำรวจได้ให้ พ.ต.อ.อุดม เสาระบุตร รองผู้บังคับการกองพิเศษ มาเรียนปฏิบัติและร่วมพิจารณาดำเนินการ และต่อมาได้ร่วมประชุมกับคณะกรรมการของกรมทางหลวงแผ่นดิน ซึ่งมีอธิบดีกรมทางหลวงแผ่นดิน เป็นประธาน ได้ตกลงกำหนดหลักการในการจัดตั้งกองตำรวจทางหลวงโดยมีเป้าหมายสำคัญคือให้การปฏิบัติงานของหน่วยงานภาครัฐเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพตามพันธกิจของหน่วยงานอย่างยั่งยืน

หน้าที่ของตำรวจทางหลวง มีหน้าที่สำคัญ ดังต่อไปนี้

- 1) ขจัด และ แก้ไขปัญหาต่าง ๆ ที่ก่อให้เกิดอุบัติเหตุบนทางหลวงให้หมดสิ้นไป
- 2) ป้องกันและปราบปรามผู้กระทำให้ทางหลวงชำรุดทรุดโทรมเสียหาย
- 3) ป้องกันปราบปรามเหตุร้ายในทางหลวง ให้ประชาชนได้รับความปลอดภัย
- 4) ป้องกันปราบปรามการกระทำความผิดอื่น ๆ ที่ใช้ทางหลวงกระทำความผิด
- 5) ดำเนินการประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนได้รับความสะดวก

อำนาจของตำรวจทางหลวง

- 1) มีอำนาจทำการเปรียบเทียบ
- 2) มีอำนาจสืบสวนสอบสวนคดีอาญา ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา เฉพาะกรณีที่เป็นความผิดตาม พ.ร.บ.ทางหลวงแผ่นดิน และความผิดตามกฎหมายอื่นที่เป็นกรณี เหตุเกิดในทางหลวงแผ่นดินทั่วราชอาณาจักร

การแบ่งส่วนราชการ

ในปี พ.ศ.2503 กองตำรวจทางหลวง ซึ่งได้จัดตั้งเป็นครั้งแรก จึงแบ่งส่วนราชการออกเป็น 3 กองกำกับการ กองกำกับการละ 2 แผนก คือ

กองกำกับการ 1 ตั้งที่ทำการรวมอยู่กับกองบังคับการ ที่กรมทางหลวงแผ่นดิน

แผนก 1 ตั้งที่ วังน้อย

แผนก 2 ตั้งที่ จังหวัดสระบุรี

กองกำกับการ 2 ตั้งที่ทำการรวมอยู่กับกองบังคับการ ที่กรมทางหลวงแผ่นดิน

แผนก 1 ตั้งที่ จังหวัดนครปฐม

แผนก 2 ตั้งที่ จังหวัดเพชรบุรี

กองกำกับการ 3 ตั้งที่ ทำการรวมอยู่กับกองบังคับการ ที่กรมทางหลวงแผ่นดิน
 แผนก 1 ตั้งที่ทำการรวมอยู่กับกองบังคับการ ที่กรมทางหลวงแผ่นดิน
 แผนก 2 ตั้งที่จังหวัดชลบุรี

ปรากฏตามพระราชกฤษฎีกาแบ่งส่วนราชการกรมตำรวจ กระทรวงมหาดไทย พ.ศ.2503 ลงวันที่ 13 กันยายน 2503 (ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม 77 ตอนที่ 77 วันที่ 20 กันยายน 2503 มีผลใช้บังคับ วันที่ 21 กันยายน 2503) ประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่อง กำหนดหน่วยงาน เขตอำนาจการรับผิดชอบ และเขตพื้นที่การปกครอง ของหน่วยงานราชการในกรมตำรวจ ลงวันที่ 26 กันยายน 2503 และระเบียบกรมตำรวจ ว่าด้วยกำหนดหน้าที่การงานในราชการกรมตำรวจ พ.ศ.2508 ต่อมา ได้มีประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 79 ลงวันที่ 16 กุมภาพันธ์ 2515 ให้แก้ไขเพิ่มเติมพระราชกฤษฎีกาแบ่งส่วนราชการกรมตำรวจเสียใหม่ เพื่อให้ทุก ๆ กองกำกับการตำรวจทางหลวง มี สถานีตำรวจทางหลวง โดยให้กองตำรวจทางหลวงออกเป็น 3 แผนก 7 กองกำกับการ คือ

แผนก 3 แผนก คือ

- 1) แผนกธุรการ
- 2) แผนกศูนย์ข่าวและสถิติวิจัย
- 3) แผนกการเงินและพัสดุ

กองกำกับการ 7 กองกำกับการ คือ

- 1) กองกำกับการ 1
- 2) กองกำกับการ 2
- 3) กองกำกับการ 3
- 4) กองกำกับการ 4
- 5) กองกำกับการ 5
- 6) กองกำกับการ 6
- 7) กองกำกับการ 7

ต่อมา อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 6 แห่งพระราชกฤษฎีกาแบ่งส่วนราชการสำนักงานตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. 2552 ข้อ 5 ของกฎกระทรวงแบ่งส่วนราชการเป็นกองบังคับการหรือส่วนราชการอย่างอื่นในสำนักงานตำรวจแห่งชาติ พ.ศ.2552จึงออกประกาศ ณ วันที่ 7 กันยายน 2552

กำหนดหน่วยงานและเขตอำนาจ การรับผิดชอบหรือเขตพื้นที่การปกครองของส่วนราชการต่างๆ ในสังกัดสำนักงานตำรวจแห่งชาติไว้ ดังต่อไปนี้

กองกำกับการ	สถานที่ตั้ง	ส.ทล.ในสังกัด
ฝ่ายอำนวยการ	กองบังคับการ ตำรวจ ทางหลวงถนนศรีอยุธยา แขวงทุ่งพญาไท เขตราษฎร์ กรุงเทพมหานคร	1) งานธุรการและกำลังพล 2) งานยุทธศาสตร์ 3) งานการเงินและงบประมาณ 4) งานส่งกำลังบำรุงและพลาริการ 5) งานคดีและกฎหมาย 6) งานเทคโนโลยีสารสนเทศ 7) งานศูนย์รวมข่าว
กองกำกับการ 1	อำเภอหนองแค	1) สถานีตำรวจทางหลวง 1 สถานีที่ตั้งอำเภอบางปะอิน จังหวัดพระนครศรีอยุธยา รับผิดชอบ จังหวัดพระนครศรีอยุธยา – ปทุมธานี – นนทบุรี
กองบังคับการ	จังหวัดสระบุรี	2) สถานีตำรวจทางหลวง 2 สถานีที่ตั้งอำเภอหนองแค จังหวัดสระบุรี รับผิดชอบ จังหวัดสระบุรี – นครนายก
ตำรวจทางหลวง	(มี 6 สถานี)	3) สถานีตำรวจทางหลวง 3 สถานีที่ตั้งอำเภอเมือง จังหวัดลพบุรี รับผิดชอบ จังหวัดลพบุรี
		4) สถานีตำรวจทางหลวง 4 สถานีที่ตั้งอำเภอเมือง จังหวัดนครสวรรค์ รับผิดชอบ จังหวัดนครสวรรค์ – อุทัยธานี
		5) สถานีตำรวจทางหลวง 5 สถานีที่ตั้งอำเภอเมือง จังหวัดเพชรบูรณ์ รับผิดชอบ จังหวัดเพชรบูรณ์ – พิจิตร
		6) สถานีตำรวจทางหลวง 6 สถานีที่ตั้งอำเภอเมือง จังหวัดสิงห์บุรี รับผิดชอบ จังหวัดสิงห์บุรี – อ่างทอง – ชัยนาท
กองกำกับการ 2	อำเภอนครชัยศรี	1) สถานีตำรวจทางหลวง 1 สถานีที่ตั้งอำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม
กองบังคับการ	จังหวัดนครปฐม	

ตำรวจทางหลวง (มี 6 สถานี)

รับผิดชอบจังหวัดนครปฐม – สมุทรสาคร –
สมุทรสงคราม

- 2) สถานีตำรวจทางหลวง 2 สถานีที่ตั้งอำเภอ
เมือง จังหวัดเพชรบุรีรับผิดชอบ จังหวัด
เพชรบุรี – ราชบุรี
- 3) สถานีตำรวจทางหลวง 3 สถานีที่ตั้งอำเภอ
เมือง จังหวัดประจวบคีรีขันธ์รับผิดชอบ
จังหวัดประจวบคีรีขันธ์
- 4) สถานีตำรวจทางหลวง 4 สถานีที่ตั้งอำเภอ
เมือง จังหวัดชุมพร รับผิดชอบ จังหวัดชุมพร –
ระนอง
- 5) สถานีตำรวจทางหลวง 5 สถานีที่ตั้งอำเภอท่า
ฉาง จังหวัดสุราษฎร์ธานีรับผิดชอบ จังหวัดสุ
ราษฎร์ธานี
- 6) สถานีตำรวจทางหลวง 6 สถานีที่ตั้งอำเภอ
พนมทวน จังหวัดกาญจนบุรี รับผิดชอบ
จังหวัดกาญจนบุรี – สุพรรณบุรี

กองกำกับการ 3 อำเภอบางปะกง จังหวัด
กองบังคับการ ฉะเชิงเทรา (มี 5 สถานี)
ตำรวจทางหลวง

- 1) สถานีตำรวจทางหลวง 1 สถานีที่ตั้งอำเภอบาง
ปะกง จังหวัดฉะเชิงเทรารับผิดชอบ จังหวัด
ฉะเชิงเทรา – สมุทรปราการ
- 2) สถานีตำรวจทางหลวง 2 สถานีที่ตั้งอำเภอ เมือง
จังหวัดชลบุรี รับผิดชอบจังหวัดชลบุรี
- 3) สถานีตำรวจทางหลวง 3 สถานีที่ตั้งอำเภอ
เมือง จังหวัดระยอง รับผิดชอบ จังหวัดระยอง
- 4) สถานีตำรวจทางหลวง 4 สถานีที่ตั้งอำเภอ
เมือง จังหวัดจันทบุรี
รับผิดชอบ จังหวัดจันทบุรี – ตราด
- 5) สถานีตำรวจทางหลวง 5 สถานีที่ตั้งอำเภอ
กบินทร์บุรี จังหวัดปราจีนบุรี
รับผิดชอบ จังหวัดปราจีนบุรี – สระแก้ว

กองกำกับการ 4 อำเภอเมือง
กองบังคับการ จังหวัดขอนแก่น
ตำรวจทางหลวง (มี 5 สถานี)

- 1) สถานีตำรวจทางหลวง 1 สถานีที่ตั้งอำเภอ
ธวัชบุรี จังหวัดร้อยเอ็ด รับผิดชอบ จังหวัด
ร้อยเอ็ด – กาฬสินธุ์ – มหาสารคาม
- 2) สถานีตำรวจทางหลวง 2 สถานีที่ตั้งอำเภอ
เมือง จังหวัดขอนแก่น รับผิดชอบ จังหวัด
ขอนแก่น
- 3) สถานีตำรวจทางหลวง 3 สถานีที่ตั้งอำเภอ
เมือง จังหวัดอุดรธานี รับผิดชอบ จังหวัด
อุดรธานี – หนองคาย
- 4) สถานีตำรวจทางหลวง 4 สถานีที่ตั้งอำเภอ
วังสะพุง จังหวัดเลย รับผิดชอบ จังหวัดเลย –
หนองบัวลำภู
- 5) สถานีตำรวจทางหลวง 5 สถานีที่ตั้งอำเภอ
เมือง จังหวัดสกลนคร
รับผิดชอบ จังหวัดสกลนคร – นครพนม

กองกำกับการ 5 อำเภอเมือง
กองบังคับการ จังหวัดลำปาง
ตำรวจทางหลวง (มี 6 สถานี)

- 1) สถานีตำรวจทางหลวง 1 สถานีที่ตั้งอำเภอ
เมือง จังหวัดตาก รับผิดชอบ จังหวัดตาก –
กำแพงเพชร
- 2) สถานีตำรวจทางหลวง 2 สถานีที่ตั้ง อำเภอเมือง
จังหวัดลำปาง รับผิดชอบ จังหวัดลำปาง – ลำพูน
- 3) สถานีตำรวจทางหลวง 3 สถานีที่ตั้งอำเภอ
เมือง จังหวัดพิษณุโลก รับผิดชอบ จังหวัด
พิษณุโลก – สุโขทัย
- 4) สถานีตำรวจทางหลวง 4 สถานีที่ตั้งอำเภอ
เมือง จังหวัดเชียงใหม่ รับผิดชอบ จังหวัด
เชียงใหม่ – แม่ฮ่องสอน
- 5) สถานีตำรวจทางหลวง 5 สถานีที่ตั้งอำเภอ
เมือง จังหวัดพะเยา รับผิดชอบ จังหวัดพะเยา –
เชียงราย

กองกำกับการ 6 กองบังคับการ ตำรวจทางหลวง	อำเภอเมือง จังหวัดอุบลราชธานี (มี 6 สถานี)	6) สถานีตำรวจทางหลวง 6 สถานีที่ตั้งอำเภอเมือง จังหวัดแพร่ รับผิดชอบ จังหวัดแพร่ – อุดรดิตถ์ – น่าน 1) สถานีตำรวจทางหลวง 1 สถานีที่ตั้งอำเภอปากช่อง จังหวัดนครราชสีมา รับผิดชอบ จังหวัดนครราชสีมา
		2) สถานีตำรวจทางหลวง 2 สถานีที่ตั้งอำเภอเมือง จังหวัดบุรีรัมย์ รับผิดชอบ จังหวัดบุรีรัมย์ 3) สถานีตำรวจทางหลวง 3 สถานีที่ตั้งอำเภอเมือง จังหวัดสุรินทร์ รับผิดชอบ จังหวัดสุรินทร์ 4) สถานีตำรวจทางหลวง 4 สถานีที่ตั้งอำเภอเมือง จังหวัดอุบลราชธานี รับผิดชอบ จังหวัดอุบลราชธานี – ศรีสะเกษ 5) สถานีตำรวจทางหลวง 5 สถานีที่ตั้งอำเภอเมือง จังหวัดอำนาจเจริญ รับผิดชอบ จังหวัดอำนาจเจริญ – มุกดาหาร – ยโสธร 6) สถานีตำรวจทางหลวง 6 สถานีที่ตั้งอำเภอจตุรัส จังหวัดชัยภูมิ รับผิดชอบ จังหวัดชัยภูมิ
กองกำกับการ 7 กองบังคับการ ตำรวจทางหลวง	อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา (มี 5 สถานี)	1) สถานีตำรวจทางหลวง 1 สถานีที่ตั้งอำเภอเมือง จังหวัดพังงา รับผิดชอบ จังหวัดพังงา – ภูเก็ต – กระบี่ 2) สถานีตำรวจทางหลวง 2 สถานีที่ตั้งอำเภอเมือง จังหวัดตรัง รับผิดชอบ จังหวัดตรัง – พัทลุง 3) สถานีตำรวจทางหลวง 3 สถานีที่ตั้งอำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา รับผิดชอบ จังหวัดสงขลา – สตูล 4) สถานีตำรวจทางหลวง 4 สถานีที่ตั้งอำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช รับผิดชอบ จังหวัดนครศรีธรรมราช

		5) สถานีตำรวจทางหลวง 5 สถานีที่ตั้งอำเภอโคกโพธิ์ จังหวัดปัตตานี รับผิดชอบ จังหวัดปัตตานี – นราธิวาส – ยะลา
กองกำกับการ 8	เขตคันนายาว	1) สถานีตำรวจทางหลวง 1 สถานีที่ตั้ง เขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร รับผิดชอบ ในเขตทางหลวงพิเศษ หมายเลข 7
กองบังคับการ	กรุงเทพมหานคร	2) สถานีตำรวจทางหลวง 2 สถานีที่ตั้ง เขตคันนายาว กรุงเทพมหานคร รับผิดชอบ ในเขตทางหลวงพิเศษ หมายเลข 9
ตำรวจทางหลวง	(มี 2 สถานี)	
กลุ่มงาน	กองบังคับการ	
ถวายความ	ตำรวจทางหลวง ถนน	
ปลอดภัย	ศรีอยุธยา แขวงทุ่งพญาไท	
	เขตราชเทวี	
	กรุงเทพมหานคร	

วิสัยทัศน์ ผู้บังคับการตำรวจทางหลวง

เป็นหน่วยงานพิทักษ์สันติราษฎร์ที่มีวัฒนธรรมแห่งความมีวินัย มีการพัฒนาและการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง สู่มาตรฐานสากล เพื่อความเชื่อมั่นศรัทธาของผู้ใช้ทางหลวง

เจตจำนง และ เจตนารมณ์ของกองบังคับการตำรวจทางหลวง

ผู้บังคับการตำรวจทางหลวง ได้ออกประกาศเรื่องเจตจำนงสุจริตในการบริหารงานกองบังคับการตำรวจทางหลวง โดยมุ่งเน้นการบริการงานด้วยความซื่อสัตย์สุจริตตามหลัก ธรรมาภิบาล เกิดความโปร่งใสและสามารถตรวจสอบได้ พร้อมรับผิดชอบเพื่อสร้างความเชื่อมั่นแก่สังคมว่า กองบังคับการตำรวจทางหลวง มีเจตจำนงต่อต้านการทุจริตคอร์รัปชันทุกรูปแบบ และมุ่งหมายให้กองบังคับการตำรวจทางหลวง เป็นองค์กรธรรมาภิบาลและมีความโปร่งใส ให้สมกับค่านิยมของกองบังคับการตำรวจทางหลวงที่ กำหนดว่า “เราจะพร้อมใจกันปฏิบัติหน้าที่ ด้วยความซื่อสัตย์สุจริต

เป็นมิตรกับทุกคน ด้วยความภาคภูมิใจ ใน เกียรติยศ และศักดิ์ศรีของตำรวจทางหลวง เพื่อสร้างความศรัทธา และความเชื่อมั่นให้กับประชาชน” โดยจะดำเนินการ ดังนี้

1) ปฏิบัติหน้าที่ทุกขั้นตอนตามกฎหมาย กฎ ระเบียบและข้อบังคับอย่างครบถ้วนเคร่งครัด ตลอดจนส่งเสริมบุคลากรให้ปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมาย กฎ ระเบียบ และข้อบังคับที่กำหนด

2) ปลูกฝังและสร้างความตระหนักรู้ ค่านิยมในการต่อต้านทุจริตคอร์รัปชัน รู้จักแยกแยะประโยชน์ส่วนตนและประโยชน์ส่วนรวมให้ได้ เพื่อปลูกฝังจิตสำนึกในด้านคุณธรรมและป้องกันการทุจริตคอร์รัปชันใน หน่วยงาน รวมถึงการถ่วงดุลภายในที่เข้มแข็ง มีประสิทธิภาพ ซึ่งจะทำให้บุคลากรในกองบังคับการตำรวจทางหลวง ตระหนักถึงผลร้ายและพิษภัยของการทุจริตคอร์รัปชันต่อกองบังคับการตำรวจทางหลวง สำนักงานตำรวจแห่งชาติ และประเทศชาติ เพื่อให้เกิดวัฒนธรรมต่อต้านการทุจริตคอร์รัปชันอย่างยั่งยืน

3) ไม่ยอมรับพฤติกรรมกรรมการทุจริตคอร์รัปชัน และไม่ทนต่อการทุจริต

4) มุ่งมั่นปฏิบัติหน้าที่ด้วยความโปร่งใส เสมอภาค เพียงธรรม ซื่อสัตย์ สุจริต รวดเร็ว และมี ประสิทธิภาพทันต่อพลวัตของการทุจริตและสอดคล้องกับมาตรฐานในการปฏิบัติหน้าที่

5) มุ่งบริหารงานโดยยึดหลักธรรมาภิบาลและร่วมกันสร้างวัฒนธรรมคุณธรรมให้เกิดขึ้นในองค์กร และจะบริหารงบประมาณด้วยความโปร่งใสคุ้มค่า ก่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่ทางราชการ และพร้อมแสดงความ รับผิดชอบ หากการปฏิบัติหน้าที่ของกองบังคับการตำรวจทางหลวงส่งผลกระทบและเกิดความเสียหายต่อสังคม โดยรวม

หน้าที่รับผิดชอบของตำรวจทางหลวง

หน้าที่รับผิดชอบของตำรวจทางหลวงที่สำคัญคือการมุ่งมั่นปฏิบัติหน้าที่ตรวจสอบความสงบเรียบร้อยบนทางหลวง จึงมีการเรียกหรือ โบกธงให้จอดบนทางหลวงซึ่งถือเป็นการปฏิบัติหน้าที่ประการหนึ่งของตำรวจทางหลวงมีหน้าที่ดูแลรักษาความสงบในเขตทางหลวง มีการตั้งด่านเพื่อสกัดรถให้ชะลอและจอด โดยตำรวจทางหลวงมีอำนาจในการโบกธงเพื่อตรวจความผิดปกติของรถยนต์หรือสิ่งของที่บรรทุกมา แต่อย่างไรก็ตามตำรวจทางหลวงไม่สามารถโบกธงได้ทุกคัน ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับเหตุการณ์เฉพาะหน้า เช่น ผู้ขับขี่อาจมีพฤติกรรมที่ขับขี่ไม่ปลอดภัย รถของผู้ขับขี่มีลักษณะคล้ายรถที่อยู่ในหมายจับ หรือรถของผู้ขับขี่มีความผิดปกติที่อาจทำให้เกิดอุบัติเหตุ เช่น ยางแตก ท่อไอเสียมีปัญหา ซึ่งตามพระราชบัญญัติทางหลวง มาตรา 23 ที่ว่า “พนักงานจราจร หรือ ตำรวจทางหลวง สามารถเรียกยานพาหนะให้หยุดเพื่อทำการตรวจสอบได้ ในกรณีเชื่อว่าการกระทำผิด” ถ้ามีเหตุการณ์หรือสถานการณ์ที่สอดคล้องกับพระราชบัญญัติในมาตราดังกล่าวนี้ พนักงานจราจร

หรือ ตำรวจทางหลวง ก็สามารถโบกรถให้จอดได้ โดยพนักงานจราจร หรือ ตำรวจทางหลวง จะต้องแจ้งเหตุที่ทำให้ต้องจอดครดด้วย รวมถึงการตั้งจุดสกัดของตำรวจทางหลวง ที่สำคัญ มี 3 ประการ คือ 1) ด้านตรวจ คือ สถานที่ที่ตำรวจใช้ในการตรวจค้นเพื่อจับกุมผู้กระทำความผิดในเขตทางเดินรถ และการตั้งด่านตรวจจะต้องได้รับอนุมัติจากผู้มีอำนาจตามกฎหมายว่าด้วยทางหลวงหรือกองอำนวยการรักษาความมั่นคงภายในราชอาณาจักร 2) จุดตรวจ คือ สถานที่ที่ตำรวจใช้ในการตรวจค้นเพื่อจับกุมผู้กระทำความผิดในเขต “ทางเดินรถ หรือทางหลวง” โดยกำหนดระยะเวลาไม่เกิน 24 ชั่วโมง และเมื่อเสร็จสิ้นภารกิจแล้วต้องยุบเลิกจุดตรวจทันที และ 3) จุดสกัด คือ สถานที่ที่ตำรวจใช้ในการตรวจค้นเพื่อจับกุมผู้กระทำความผิดในเขต “ทางเดินรถ หรือทางหลวง” ในกรณีมีเหตุเร่งด่วนและจะยุบไปเมื่อเสร็จสิ้นภารกิจดังกล่าว แต่อย่าง การปฏิบัติหน้าที่ของตำรวจทางหลวงในการจัดตั้งจุดตรวจและจุดสกัดของตำรวจทางหลวงนั้นมีหลักการสำคัญคือ “ห้ามมิให้ตั้งด่านตรวจ จุดตรวจ หรือจุดสกัด ในเขตทางเดินรถหรือทางหลวง” และจุดสกัดจะตั้งได้เฉพาะเวลามีเหตุการณ์ฉุกเฉินหรือเร่งด่วนและจะต้องได้รับอนุมัติจากผู้บังคับบัญชาก่อน ที่สำคัญการปฏิบัติหน้าที่ของตำรวจใน ด้านตรวจ จุดตรวจ และจุดสกัด จะต้องมียาตำรวจชั้นสัญญาบัตรระดับรองสารวัตรขึ้นไป เป็นหัวหน้า และตำรวจซึ่งปฏิบัติหน้าที่ต้องแต่งเครื่องแบบเท่านั้น ซึ่งหากมีการปฏิบัติหน้าที่ที่แตกต่างไปจากแนวปฏิบัติ จึงเป็นที่มาของการถูกร้องเรียนการปฏิบัติงานในหน้าที่ที่ไม่ชอบได้ จากบริบทข้างต้น จึงอาจกล่าวโดยสรุปได้ว่า การปฏิบัติหน้าที่ของข้าราชการตำรวจทางหลวงจะต้องยึดแนวปฏิบัติ ตามกฎเกณฑ์ ระเบียบข้อบังคับต่างๆ มาเป็นหลักสำคัญในการปฏิบัติหน้าที่ภายใต้สถานการณ์ต่างๆ ให้ได้อย่างเหมาะสม เพื่อสร้างความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของส่วนรวม และของประชาชนผู้ใช้รถใช้ถนนให้มีคุณภาพชีวิตที่ดี ก่อให้เกิดภาพลักษณ์ที่ดีของกองบังคับการตำรวจทางหลวง

จากการทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติหน้าที่ของข้าราชการตำรวจทางหลวงข้างต้น ผู้วิจัยสามารถสรุปได้ว่าข้าราชการตำรวจทางหลวงมีหน้าที่รับผิดชอบ และ กิจกรรมในหน้าที่รับผิดชอบดังต่อไปนี้

หน้าที่รับผิดชอบของตำรวจทางหลวง

ด้านที่ 1 : ด้านการบริหารและบริการทั่วไป

กิจกรรมที่ 1 ประชาสัมพันธ์ขั้นตอนการติดต่องานให้กับประชาชนผู้มาใช้บริการ

กิจกรรมที่ 2 รวมงานบริการประชาชนพร้อมจัดเจ้าหน้าที่ไว้บริการประชาชนอย่างเพียงพอ

กิจกรรมที่ 3 การรักษามาตรฐานระยะเวลาในการให้บริการ

กิจกรรมที่ 4 ดูแลรักษาความสะอาด และความเป็นระเบียบเรียบร้อยของอาคาร/ สถานที่

กิจกรรมที่ 5 มีการจัดสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับคนพิการ

กิจกรรมที่ 6 สำรวจความคิดเห็นของประชาชนผู้มาใช้บริการ

ด้านที่ 2 : ด้านการรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

กิจกรรมที่ 1 ปรับปรุงพัฒนาระบบสายตรวจให้เหมาะสมกับสถานภาพอาชญากรรม และสถานการณ์ในพื้นที่รวมทั้งการนำเทคโนโลยี

กิจกรรมที่ 2 การใช้ระบบศูนย์ข้อมูล ข่าวสารประจำหน่วย (ศขส.) เก็บรวบรวม ข้อมูลพื้นฐานของหน่วยให้ถูกต้องเป็นปัจจุบัน และควรนำมาใช้ในการปฏิบัติงาน

กิจกรรมที่ 3 เร่งรัดการสืบสวนจับกุมคนร้ายและคดีที่มีผลกระทบต่อการดำรงชีวิตประจำวันของประชาชน

กิจกรรมที่ 4 การป้องกันปราบปรามและการแก้ไขปัญหายาเสพติดทุกประเภทอย่าง เจริญขาด

ด้านที่ 3 : ด้านการควบคุมและจัดการจราจร

กิจกรรมที่ 1 จัดระบบและวางแผนจัดการจราจร

กิจกรรมที่ 2 จัดกำลังตำรวจไว้อำนวยความสะดวกการจราจร และบังคับใช้กฎหมาย

กิจกรรมที่ 3 เปิดโอกาสให้ภาคส่วนต่างๆ มีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาการจราจร

กิจกรรมที่ 4 การประชาสัมพันธ์การทำงานเพื่อสร้างความเข้าใจกับประชาชน

ด้านที่ 4 : ด้านการบริหารและพัฒนาบุคลากร

กิจกรรมที่ 1 การประชุมบริหารของผู้บังคับบัญชาหัวหน้าหน่วย

กิจกรรมที่ 2 ดูแลความประพฤติและทุกข์สุขของผู้ใต้บังคับบัญชาอย่างใกล้ชิด

กิจกรรมที่ 3 : การพัฒนาคุณธรรม จริยธรรม และการป้องกันปัญหาการทุจริต คอรัปชั่น

กิจกรรมที่ 4 การฝึกการอบรมและกิจกรรมการพัฒนาความรู้ที่เกี่ยวข้องกับการ ปฏิบัติ

หน้าที่

หน้าที่รับผิดชอบของข้าราชการตำรวจ คือ การให้บริการประชาชน และ หน้าที่ด้านการบริหารและบริการทั่วไป ด้านการรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ด้านการควบคุมและจัดการจราจร ด้านการบริหารและพัฒนาบุคลากรเพื่อให้เป็นผู้มีความรู้ ความสามารถและศักยภาพในการปฏิบัติงานในหน้าที่รับผิดชอบได้อย่างมีคุณค่าต่อตนเองและต่อสำนักงานตำรวจแห่งชาติ

2.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ณัฐพล หาดเจียง และ ภิรมพจน์ น้อมชอบพิทักษ์ (2567) ศึกษาเรื่องการจัดการความปลอดภัยที่มีต่อพฤติกรรมความปลอดภัยในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจในจังหวัดปราจีนบุรี โดยมีวัตถุประสงค์ดังนี้ 1) เพื่อศึกษาระดับของการจัดการความปลอดภัยในการปฏิบัติงาน และระดับพฤติกรรมความปลอดภัยในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจในจังหวัดปราจีนบุรี และ 2) เพื่อศึกษา ความสัมพันธ์คุณลักษณะส่วนบุคคลของเจ้าหน้าที่ตำรวจที่มีต่อพฤติกรรมความปลอดภัยในการปฏิบัติงานของ เจ้าหน้าที่ตำรวจในจังหวัดปราจีนบุรี เก็บรวบรวมข้อมูลโดยแบบสอบถามจากเจ้าหน้าที่ตำรวจที่ปฏิบัติงานอยู่ใน จังหวัดปราจีนบุรี จำนวน 285 คน วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) การถดถอย พหุคูณแบบง่าย การทดสอบค่าที (t-test) และเปรียบเทียบรายคู่โดยใช้วิธีของ Schaffer และค่าเฉลี่ยของตัวแปรมากกว่า 2 กลุ่มขึ้นไปใช้ความแปรปรวนทางเดียว ผลการวิจัยพบว่า 1) การจัดการความปลอดภัยในการ ปฏิบัติงานโดยรวมอยู่ในระดับมาก และมีระดับพฤติกรรมความปลอดภัยในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจ โดยรวมอยู่ในระดับมาก 2) เจ้าหน้าที่ตำรวจที่ปฏิบัติงานอยู่ในจังหวัดปราจีนบุรีมีคุณลักษณะส่วนบุคคลด้านเพศ และตำแหน่งในสายงานที่ต่างกันมีผลต่อพฤติกรรมความปลอดภัยในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจโดยรวม แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ธนวิษฐ์ ปรางค์วัฒนานนท์ และ สหพัฒน์ หอมจันทร์ (2566) ศึกษาเรื่องความเสี่ยงภัยในการปฏิบัติหน้าที่ของข้าราชการตำรวจในสังกัดกองกำกับการสืบสวนตำรวจภูธร จังหวัดปทุมธานี โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับความเสี่ยงภัยในการปฏิบัติหน้าที่ เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อความเสี่ยงภัยในการปฏิบัติหน้าที่และเพื่อนำเสนอแนวทางในการจัดการ ความเสี่ยงภัยในการปฏิบัติหน้าที่ ไปประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติหน้าที่ของข้าราชการตำรวจ ในสังกัด กองกำกับการสืบสวนตำรวจภูธร จังหวัดปทุมธานี เป็นการวิจัยแบบผสมผสาน กลุ่มตัวอย่างคือข้าราชการตำรวจในสังกัดกองกำกับการสืบสวนตำรวจภูธรจังหวัดปทุมธานี จำนวน 119 คน และผู้ให้ข้อมูลสำคัญ จำนวน 10 คน เครื่องมือที่

ใช้เป็นแบบสอบถามซึ่งวิเคราะห์ด้วยการหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและการทดสอบสมมติฐาน และใช้แบบสัมภาษณ์เชิงลึกวิเคราะห์เชิงพรรณนาเพื่อตีความข้อมูลตามหลักการวิเคราะห์เชิงคุณภาพ ผลการวิจัยพบว่าระดับความเสี่ยงภัยในการปฏิบัติหน้าที่ของข้าราชการตำรวจในสังกัดกองกำกับการสืบสวนตำรวจภูธรจังหวัดปทุมธานีอยู่ในระดับต่ำ ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อความเสี่ยงภัยสูงสุดเรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อย คือ 1) ด้านความพร้อมทั้งทางจิตใจและร่างกาย 2) ด้านความรู้ความสามารถพิเศษ และ 3) ด้านการเป็นผู้นำ ตามลำดับ ข้อเสนอแนะแนวทางในการจัดการความเสี่ยงภัยในแต่ละด้านนั้นพบว่าด้านความพร้อมทั้งทางจิตใจและร่างกายต้องมีการเตรียมความพร้อมด้านร่างกายให้มีความพร้อมอยู่เสมอ ด้านความรู้ความสามารถพิเศษต้องมีการอบรมเพิ่มเติมแก่ข้าราชการตำรวจในสังกัดทั้งในด้านความรู้เกี่ยวกับทางกฎหมาย ยุทธวิธีและการใช้อาวุธ ตลอดจนเทคโนโลยีต่างๆ ในการจับกุม และด้านการเป็นผู้นำ ต้องสร้างทัศนคติที่ดีในการทำงาน และต้องป้องกันอันตรายจากการทำงานอย่างระมัดระวัง เนื่องจากกองกำกับการสืบสวนเป็นหน่วยงานที่มีหน้าที่หลักในการจับกุมคดีสำคัญ

สุรัชย์ จันทร์มา และ ดิฐภัทร บวรชัย (2564) ศึกษาเรื่องการพัฒนาการบริหารจัดการความเสี่ยงของเจ้าหน้าที่เก็บกู้วัตถุระเบิด สำนักงานตำรวจแห่งชาติ โดยมีวัตถุประสงค์ เพื่อให้ได้แนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการความเสี่ยงของ เจ้าหน้าที่เก็บกู้วัตถุระเบิดสำนักงานตำรวจแห่งชาติ โดยมีกลุ่มตัวอย่างเป็นเจ้าหน้าที่เก็บกู้วัตถุระเบิด สำนักงานตำรวจแห่งชาติทั่วประเทศ จำนวน 281 คน ส่วนที่ 1 เป็นศึกษาและวิเคราะห์เกี่ยวกับความเสี่ยง และการบริหารจัดการความเสี่ยงของเจ้าหน้าที่เก็บกู้วัตถุระเบิดสำนักงานตำรวจแห่งชาติซึ่งเก็บข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามกับเจ้าหน้าที่เก็บกู้วัตถุระเบิดสำนักงานตำรวจ มาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ สถิติที่ใช้ได้แก่ สถิติเชิงพรรณนา ในการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง หาความสัมพันธ์โดยการทดสอบความแตกต่าง ของค่าเฉลี่ย หาความสัมพันธ์การทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย ใช้ t-test dependent และทดสอบ สมมติฐานด้วยค่า F-test โดยวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว One way ANOVA และการหาค่า ความสัมพันธ์ด้วยวิธีการวิเคราะห์สหสัมพันธ์ ส่วนที่ 2 เป็นการศึกษาแนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการ ความเสี่ยงของเจ้าหน้าที่เก็บกู้วัตถุระเบิดสำนักงานตำรวจแห่งชาติในการเก็บข้อมูลใช้การสนทนากลุ่ม เจ้าหน้าที่เก็บกู้วัตถุระเบิดสำนักงานตำรวจแห่งชาติ และการสัมภาษณ์เชิงลึกรองผู้บังคับการของหน่วยเก็บกู้ วัตถุระเบิดสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ผลการศึกษาพบว่าสภาพปัญหาและความเสี่ยงของเจ้าหน้าที่เก็บกู้วัตถุระเบิดสำนักงานตำรวจ แห่งชาติระดับความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่เก็บกู้วัตถุระเบิดสำนักงานตำรวจแห่งชาติเกี่ยวกับความเสี่ยงและ การบริหารจัดการความเสี่ยงของเจ้าหน้าที่เก็บกู้วัตถุระเบิดสำนักงานตำรวจแห่งชาติ อยู่ในระดับ

มากที่สุด และได้แนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการความเสี่ยงของเจ้าหน้าที่เก็บกู้วัตถุระเบิด สำนักงานตำรวจแห่งชาติประกอบไปด้วย 4 ด้าน คือ (1) ด้านบุคลากร (2) ด้านกระบวนการปฏิบัติงาน (3) ด้านเทคโนโลยี (4) ด้านมาตรฐานการปฏิบัติงาน โดยมีข้อเสนอแนะสำคัญแต่ละด้าน คือ ด้านบุคลากร จะต้องมีการสร้างบุคลากรที่มีความรู้ ความสามารถ และส่งเสริมให้บุคลากรให้มีความรู้ทันกับการเปลี่ยนแปลงด้านต่างๆ ทั้งด้านการปฏิบัติงาน สังคม เศรษฐกิจ การเมือง เทคโนโลยี โดยการ มีสถาบันฝึกอบรมเจ้าหน้าที่เก็บกู้วัตถุระเบิดต้นแบบของสำนักงานตำรวจแห่งชาติโดยเฉพาะ โดยยกระดับกองกำกับการเป็นกองบังคับการเก็บกู้วัตถุระเบิด สร้างมาตรฐานหลักสูตร สร้างมาตรฐานครูฝึกต้นแบบ เพื่อนำไปสอนในสถาบันฝึกอบรมของสำนักงานตำรวจแห่งชาติแห่งอื่นๆ ให้เป็นรูปแบบและมาตรฐานเดียวกัน อย่างมีประสิทธิภาพและมีประสิทธิผล ด้านด้านกระบวนการปฏิบัติงานเพื่อให้การปฏิบัติงานสอดคล้องกับนโยบาย วิสัยทัศน์ ภารกิจ และเป้าหมาย หน่วยเก็บกู้วัตถุระเบิดสำนักงานตำรวจแห่งชาติจึงมีระเบียบปฏิบัติในการตรวจสอบวัตถุต้องสงสัย การเก็บกู้และทำลายวัตถุระเบิดแสวงเครื่อง วัตถุระเบิดมาตรฐานทางทหาร SOP (Standard Of Procedure) ใช้ในหน่วยเก็บกู้วัตถุระเบิด สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ทั้งนี้ควรมีการทบทวน SOP และปรับปรุงใหม่ ทุกๆ 5 ปีเพื่อให้มีความทันสมัย ทันต่อเหตุการณ์ พร้อมจัดทำเป็นรูปเล่มมาตรฐานแจกจ่ายหน่วยงานเก็บกู้วัตถุระเบิด สำนักงานตำรวจแห่งชาติ และจัดทำรูปเล่มขนาดเล็กพกพาง่าย มอบให้กับเจ้าหน้าที่เก็บกู้วัตถุระเบิด สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ทุกนาย ด้านเทคโนโลยี ที่กล่าวได้ว่ามีความสำคัญและมีความจำเป็นต่อการใช้ชีวิต รวมถึงมีความจำเป็นต่อการปฏิบัติงานเป็นอย่างมาก ควรมีการนำความรู้จากทางวิทยาศาสตร์มาประดิษฐ์เป็นสิ่งต่างๆ เพื่อให้เกิดความสะดวกรวดเร็วและ สะดวกในการใช้งาน เป็นการประยุกต์เพื่อช่วยในการทำงานหรือแก้ไขปัญหาต่างๆ ประหยัดเวลาในหลายๆด้าน ในการปฏิบัติหน้าที่เก็บกู้วัตถุระเบิด เจ้าหน้าที่เก็บกู้วัตถุระเบิดมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องได้รับการ สนับสนุนอุปกรณ์ป้องกันส่วนบุคคล(PPE) อุปกรณ์เครื่องมือในการเก็บกู้วัตถุระเบิด ที่มีความทันสมัย และมี ประสิทธิภาพสูง ที่จะนำมาใช้ป้องกันอันตราย ลดความเสี่ยงของเจ้าหน้าที่ และจัดการกับวัตถุระเบิดให้เกิด ประสิทธิภาพ ลดความเสี่ยงต่อชีวิต ทรัพย์สินของเจ้าหน้าที่ และ ด้านมาตรฐานการปฏิบัติงานเพื่อให้การปฏิบัติงานประสบความสำเร็จตามมาตรฐานที่กำหนด และสามารถปรับระดับมาตรฐานเพิ่มสูงขึ้นเรื่อย ๆ ผู้บังคับบัญชา ที่มาทำหน้าที่ผู้บัญชาการเหตุการณ์ในแต่ละ เหตุการณ์ จึงควรมีความรู้ด้านกระบวนการทำงาน (Procedure) ของหน่วยเก็บกู้วัตถุระเบิดสำนักงานตำรวจแห่งชาติ หรือสั่งการบัญชาการเหตุการณ์ภายใต้คำปรึกษาของเจ้าหน้าที่ตำรวจหน่วยเก็บกู้วัตถุระเบิด ซึ่ง หลายเหตุการณ์เมื่อมีเหตุการณ์ ผู้บังคับบัญชาจะสั่งการ เร่งรัด กวดขัน เจ้าหน้าที่เก็บกู้วัตถุระเบิด สรุปลงจากการศึกษาครั้งนี้แสดงให้เห็นว่าแนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการความเสี่ยงของ

เจ้าหน้าที่เก็บกู้วัตถุระเบิด สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ทั้ง 4 ด้าน ประกอบด้วย 1) ด้านบุคลากร 2) ด้าน กระบวนการปฏิบัติงาน 3) ด้านเทคโนโลยี 4) ด้านมาตรฐานการปฏิบัติงาน เป็นแนวทางที่จำเป็นต่อการพัฒนา พัฒนาการบริหารจัดการความเสี่ยงของเจ้าหน้าที่เก็บกู้วัตถุระเบิด เพื่อให้เจ้าหน้าที่เก็บกู้วัตถุระเบิดมี ความปลอดภัยในการเก็บกู้และทำลายวัตถุระเบิดมากยิ่งขึ้น ลดความสูญเสียชีวิต ทรัพย์สิน ของเจ้าหน้าที่ ตำรวจเก็บกู้วัตถุระเบิดและประชาชน รวมถึงเตรียมความพร้อมในการรับมือกับสถานการณ์การก่อการร้าย รูปแบบใหม่ในอนาคต ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

เหมือนฝัน บุญสง (2564) ศึกษาเรื่องอิทธิพลของการบริหารความเสี่ยงที่มีต่อผลการดำเนินงาน : กรณีศึกษาโรงแรมที่ได้รับการรับรองมาตรฐานที่พักเพื่อการท่องเที่ยว โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับการบริหารความเสี่ยง เพื่อศึกษาระดับผลการดำเนินงาน และ เพื่อศึกษาอิทธิพลการบริหารความเสี่ยงที่มีต่อผลการดำเนินงาน กลุ่มตัวอย่างคือโรงแรมที่ได้รับการรับรองมาตรฐานที่พักเพื่อการท่องเที่ยว โดยเก็บข้อมูลจากผู้บริหาร จำนวน 157 คน งานวิจัยนี้เก็บข้อมูลแบบปฐมภูมิโดยการใช้แบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิจัย คือ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การวิเคราะห์สหสัมพันธ์ และการวิเคราะห์การถดถอย ผลการวิจัยพบว่า โรงแรมฯ มีการบริหารความเสี่ยงอยู่ในระดับมากที่สุดทุกด้าน ซึ่งเมื่อเรียงลำดับจากมากที่สุดไปหาน้อยที่สุดพบว่า สิ่งที่ผู้บริหารให้ความสำคัญเป็นอันดับแรกคือด้านสภาพแวดล้อมภายใน ลำดับถัดมาคือ ด้านการระบุนเหตุการณ์ ด้านการตอบสนองความเสี่ยง ด้านการติดตามประเมินผลและการรายงาน ด้านการกำหนดวัตถุประสงค์ ด้านกิจกรรมการควบคุม ด้านสารสนเทศและการสื่อสาร และด้านการประเมินระดับความเสี่ยงซึ่งสามารถอธิบายแต่ด้านได้ ดังนี้ 1) การบริหารความเสี่ยงด้านสภาพแวดล้อมภายใน พบว่า อยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า สิ่งที่ผู้บริหารให้ความสำคัญเป็นอันดับแรกคือ การกำหนดนโยบาย ที่ชัดเจนในเรื่องความซื่อสัตย์และจริยธรรมในการทำงานสำหรับพนักงานทุกระดับ รองลงมาคือ การจัดโครงสร้างองค์กรและสายงานการบังคับบัญชาที่ชัดเจนและเหมาะสม และลำดับสุดท้ายคือ การกำหนดกลยุทธ์ในการดำเนินงานรวมทั้งมีมาตรฐานในการประเมินผลการปฏิบัติงานอย่างเป็นธรรม 2) การบริหารความเสี่ยงด้านการกำหนดวัตถุประสงค์ พบว่าอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า สิ่งที่ผู้บริหารให้ความสำคัญเป็นอันดับแรกคือ การกำหนดวัตถุประสงค์และเป้าหมายในการดำเนินงานขององค์กรอย่างชัดเจนและวัดผลได้ รองลงมาคือ การเผยแพร่และชี้แจงให้บุคลากรทุกระดับทราบถึงวัตถุประสงค์ขององค์กรเพื่อให้เข้าใจตรงกัน และลำดับสุดท้ายคือ บุคลากรที่เกี่ยวข้องมีส่วนร่วมในการกำหนดวัตถุประสงค์และให้การยอมรับ 3) การบริหารความเสี่ยงด้านการระบุนเหตุการณ์ พบว่า อยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า สิ่งที่ผู้บริหารให้ความสำคัญเป็นอันดับแรกคือ ผู้บริหารมี

ส่วนร่วมในการระบุและประเมินความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้นภายในองค์กร รองลงมาคือ มีการประเมินความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้นจากปัจจัยภายในที่กระทบต่อการให้บริการ และลำดับสุดท้ายคือ มีการระบุปัจจัยเสี่ยงที่เกิดจากปัจจัยภายในและปัจจัยภายนอก 4) การบริหารความเสี่ยงด้านการประเมินระดับความเสี่ยง พบว่าอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า สิ่งที่ผู้บริหารให้ความสำคัญเป็นอันดับแรกคือ การกำหนดหลักเกณฑ์ในการพิจารณาระดับความสำคัญของความเสี่ยง รองลงมาคือ การวิเคราะห์และประเมินระดับความสำคัญของผลกระทบที่ก่อให้เกิดความเสี่ยง และลำดับสุดท้ายคือ การวิเคราะห์และประเมินโอกาส/ความถี่ที่จะเกิดความเสี่ยง 5) การบริหารความเสี่ยงด้านการตอบสนองความเสี่ยง พบว่าอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า สิ่งที่ผู้บริหารให้ความสำคัญเป็นอันดับแรกคือ ผู้บริหารมีการติดตาม ผลการปฏิบัติงานตามวิธีการควบคุมที่กำหนด เพื่อป้องกันหรือลดความเสี่ยงที่เกิดขึ้นในสถานการณ์ ต่าง ๆ รองลงมาคือ มีการแจ้งหรือประชุมให้บุคลากรในองค์กรทราบถึงผลกระทบของปัญหา เพื่อหาแนวทางแก้ไขร่วมกัน และลำดับสุดท้ายคือ มีการวิเคราะห์หาสาเหตุของความเสี่ยง และกำหนดวิธีการควบคุมเพื่อป้องกันหรือลดความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้น 6) การบริหารความเสี่ยงด้านกิจกรรมการควบคุมพบว่า อยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า สิ่งที่ผู้บริหารให้ความสำคัญเป็นอันดับแรกคือ การแบ่งแยกหน้าที่การปฏิบัติงานที่สำคัญและส่งผลกระทบต่อองค์กร รองลงมาคือ มีมาตรการติดตามและตรวจสอบ เพื่อให้การดำเนินงานขององค์กรเป็นไปตามระเบียบ และลำดับสุดท้ายคือ การกำหนดกิจกรรมการควบคุมตามวัตถุประสงค์และผลการประเมินความเสี่ยง 7) การบริหารความเสี่ยงด้านสารสนเทศและการสื่อสารพบว่า อยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า สิ่งที่ผู้บริหารให้ความสำคัญเป็นอันดับแรกคือ การรวบรวมข้อมูล และจัดทำรายงานที่สำคัญเกี่ยวกับการดำเนินงาน กฎระเบียบ ข้อบังคับในระดับผู้ปฏิบัติงาน จนถึงระดับผู้บริหาร ได้อย่างถูกต้องและเป็นปัจจุบัน รองลงมาคือ ระบบสารสนเทศมีความถูกต้อง เหมาะสมช่วยในการตัดสินใจได้ทันเวลา และลำดับสุดท้ายคือ การรายงานข้อมูลที่จำเป็นในการบริหารความเสี่ยง ทั้งภายในและภายนอกองค์กร 8) การบริหารความเสี่ยงด้านการติดตามประเมินผลและการรายงานพบว่าอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า สิ่งที่ผู้บริหารให้ความสำคัญเป็นอันดับแรกคือ มีการ ประชุมและรายงานความคืบหน้าของงานและชี้แจงข้อมูลการดำเนินงานและแก้ไขเพื่อรายงานความคืบหน้าของงาน รองลงมาคือ มีการจัดทำรายงานการแก้ไขข้อผิดพลาดจากการดำเนินงานตามระยะเวลาที่กำหนด และลำดับสุดท้ายคือ มีการติดตามประเมินผลการปฏิบัติงานในแต่ละกิจกรรมอย่างต่อเนื่องและเหมาะสม ผลการศึกษาระดับการบริหารความเสี่ยง พบว่า ระดับการบริหารความเสี่ยงของโรงแรมที่ได้รับการรับรองมาตรฐานที่พักเพื่อการท่องเที่ยวโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เนื่องจากโรงแรมที่ได้รับการรับรองมาตรฐานที่พักเพื่อการท่องเที่ยวได้นำการบริหารความเสี่ยงตามกรอบ COSO

ERM มาใช้ในการดำเนินงาน และเนื่องจากเป็นโรงแรมที่ผ่านการประเมินมาตรฐานของโรงแรมผ่านการตรวจสอบเกณฑ์ที่ใช้วัดมาตรฐาน โดยมูลนิธิโรงแรมไทยทั้งลักษณะทางกายภาพของสถานที่ ทำเลที่ตั้ง ระยะเวลาการเดินทาง รวมถึงลักษณะโครงสร้างของสถานประกอบการด้านความปลอดภัยเช่นบุคคลภายนอกที่ไม่เกี่ยวข้องไม่สามารถเข้าถึงได้ หรือสิ่งอำนวยความสะดวกของลิฟต์โดยสาร หรือแม้แต่ความสะดวกด้านความปลอดภัย เช่น สัญญาณเตือนไฟ ทางหนีไฟ ระบบน้ำดับเพลิงหรือมีเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยในโรงแรม อีกทั้งมีการจัดอบรมพัฒนาบุคลากรด้วย ระบบการจัดการที่มีประสิทธิภาพอยู่เสมอประกอบกับปัจจุบันสภาพแวดล้อมเศรษฐกิจ และสังคม มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ธุรกิจโรงแรมอาจได้รับผลกระทบจากปัจจัยเสี่ยงภายนอกที่ก่อให้เกิดความผันผวนของอุตสาหกรรม เช่นการก่อการร้าย การแพร่ระบาดของโรคติดต่อ ภัยธรรมชาติ หรือแม้แต่เหตุการณ์ที่ก่อให้เกิดความไม่สงบภายในประเทศ ธุรกิจโรงแรมจึงต้องมีการประเมินความเสี่ยงอยู่เสมอ ซึ่งจะต้องระบุปัจจัยเสี่ยงที่เกิดจากการดำเนินงาน หาแนวทางหรือมาตรการเพื่อป้องกันและลดความเสียหาย อีกทั้งต้องร่วมกันติดตามประเมินความเสี่ยงเป็นระยะ รวมถึงการนำเทคโนโลยีมาประยุกต์ใช้กับงานบริการเพื่อเพิ่มโอกาสด้านการแข่งขัน และตอบสนองลูกค้าเพิ่มมากขึ้น การประยุกต์ใช้การบริหารความเสี่ยงกับงานบริการจึงเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับโรงแรมที่ผู้บริหารของโรงแรมให้ความสำคัญในทุก ๆ ด้านการให้ความรู้ความเข้าใจในกระบวนการบริหารความเสี่ยงกับพนักงานภาคปฏิบัติ เพื่อให้เข้าใจกระบวนการทำงาน และดำเนินงานตามวัตถุประสงค์หลักของโรงแรมให้บรรลุเป้าหมาย โดยอิทธิพลของการบริหารความเสี่ยงมีต่อผลการดำเนินงานของโรงแรมที่ได้รับการรับรองมาตรฐานที่พักเพื่อการท่องเที่ยวพบว่า การบริหารความเสี่ยงด้านการตอบสนอง ความเสี่ยงและการบริหารความเสี่ยงด้านการติดตามประเมินผลและการรายงานมีอิทธิพลต่อผลการดำเนินงานอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

พอรู้้ง แสงนวล (2563) ศึกษาเรื่อง การบริหารความเสี่ยงกับประสิทธิผลของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 9 โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อทราบ 1) การบริหารความเสี่ยงของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 9 2) ประสิทธิภาพของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 9 และ 3) ความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารความเสี่ยงกับประสิทธิผลของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 9 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ สถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 9 จ านวน 56 แห่ง ผู้ให้ข้อมูลโรงเรียนละ 2 คน ประกอบด้วย ผู้อ านวยการ 1 คน และครูผู้รับผิดชอบงาน ประกันคุณภาพภายใน จำนวน 1 คน รวมผู้ให้ข้อมูลทั้งสิ้น 112 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามความคิดเห็น สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ความถี่ ร้อยละ

มัชฌิมเลขคณิต ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และ สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน ผลการวิจัยพบว่า

1) การบริหารความเสี่ยงของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 9 โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า อยู่ในระดับมากที่สุดทุกด้าน โดยเรียงลำดับค่ามัชฌิมเลข คณิตจากมากไปน้อย ดังนี้การจัดการและการจัดทำแผนการบริหารความเสี่ยง การประเมินความเสี่ยง การรายงาน และติดตามผล การระบุความเสี่ยง/เหตุการณ์ความเสี่ยง และการกำหนดวัตถุประสงค์ 2) ประสิทธิภาพของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 9 โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า อยู่ในระดับมากที่สุดทุกด้าน โดยเรียงลำดับค่ามัชฌิมเลขคณิตจากมากไปน้อย ดังนี้การจัดการคุณภาพของโรงเรียนโดยรวม ความพึงพอใจในการทำงานของบุคลากร และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน 3) การบริหารความเสี่ยงกับประสิทธิผลของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 9 มีความสัมพันธ์เชิงบวกในระดับปานกลาง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 การบริหารความเสี่ยงของโรงเรียนสังกัดส.น.งานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษา เขต 9 โดยภาพรวมและรายด้าน อยู่ในระดับมากที่สุด ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานของการวิจัยที่ว่าการบริหารความเสี่ยงของโรงเรียนสังกัดส.น.งานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 9 อยู่ในระดับปานกลาง ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ ผู้บริหาร ครูและนักเรียน ตระหนักและให้ความสำคัญกับการบริหารความเสี่ยง โดยดำเนินการบริหารความเสี่ยง พัฒนาและปรับปรุงระบบ ควบคุมภายใน กำชับ ติดตามและตรวจสอบ การปฏิบัติงานดังกล่าวอย่างเป็นรูปธรรมให้มีประสิทธิภาพและเหมาะสมกับสภาพแวดล้อมและความเสี่ยงที่เปลี่ยนแปลงไปอยู่เสมอ การดำเนินงานดังกล่าวได้รับความร่วมมือจากบุคลากรทุกคน และทุกฝ่ายในโรงเรียนซึ่งทุกคนถือว่าการบริหารความเสี่ยงเป็นหน้าที่ที่ทุกคนต้องร่วมมือกัน เรียนรู้และเข้าใจกระบวนการบริหารความเสี่ยง นักเรียนเกิดกระบวนการพึงพอใจในการเรียน สำหรับโรงเรียนผู้บริหารโรงเรียนจึงต้องเป็นผู้ที่มีความสามารถปฏิบัติงานตามภารกิจของโรงเรียนที่เป็นไปตามนโยบายกระทรวงศึกษาธิการและนโยบายด้านการศึกษาตามแนวคิดของสำนักงาน ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ การจัดการศึกษาของแต่ละ โรงเรียนขึ้นอยู่กับบริบทและพันธกิจโรงเรียนนั้น ผู้บริหารและบุคลากรทางการศึกษาที่เกี่ยวข้องต้องปฏิบัติหน้าที่ตามภาระของตนเอง ให้คำแนะนำเกี่ยวข้องกับการศึกษา การจัดการเรียนการสอน ตามนโยบายด้านการศึกษาแห่งชาติและตรงตามหลักสูตร ต้องปฏิบัติอย่างรอบครอบ ถูกต้องและ ระมัดระวังเพื่อลดความเสี่ยงที่อาจจะเกิดขึ้น

ดิฐกัทร บวรชัย (2562) ศึกษาเรื่อง รูปแบบการป้องกันการทุจริตและประพฤติมิชอบของเจ้าหน้าที่ตำรวจ กรณีศึกษาระดับสถานีตำรวจ โดยมีวัตถุประสงค์ของการวิจัยคือ 1) เพื่อศึกษา

สภาพปัญหาของการทุจริตและประพฤติมิชอบของเจ้าหน้าที่ตำรวจ กรณีศึกษาระดับสถานีตำรวจ 2) เพื่อศึกษาปัจจัยเชิงสาเหตุของการทุจริตและประพฤติมิชอบของเจ้าหน้าที่ตำรวจ กรณีศึกษาระดับสถานีตำรวจ 3) เพื่อนำเสนอรูปแบบการป้องกันการทุจริตและประพฤติมิชอบของเจ้าหน้าที่ตำรวจกรณีศึกษาระดับสถานีตำรวจ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ (1) กลุ่มตัวอย่างที่เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามประกอบด้วย ข้าราชการตำรวจระดับปฏิบัติการในสังกัดกองบัญชาการตำรวจนครบาล ตำรวจภูธรภาค 1 – 9 ภาคประชาสังคม ผู้ประกอบการในพื้นที่ ผู้ทรงคุณวุฒิ หัวหน้าสถานีตำรวจในสังกัดกองบัญชาการตำรวจนครบาล ตำรวจภูธรภาค 1-9 และศูนย์ปฏิบัติการจังหวัดชายแดนภาคใต้ กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้น และกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างตามตารางเลขคู่ของเคร์จีซี; และ มอร์แกน (Krejcie; & Morgan.1970: 608) จำนวน 1,281 คน (2) กลุ่มตัวอย่างที่เก็บรวบรวมข้อมูลโดยการสัมภาษณ์เชิงลึก จำนวน 307 คน (3) กลุ่มตัวอย่างที่เก็บรวบรวมข้อมูลโดยการสนทนากลุ่ม จำนวน 15 คน เก็บรวบรวมข้อมูลโดยผู้วิจัยส่งหนังสือขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลวิจัยพร้อมแบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์ไปยังหน่วยงานที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง และไปเก็บข้อมูลด้วยตนเอง จัดให้มีการสนทนากลุ่มภายหลังจากที่ได้ข้อมูลและสรุปผลการเก็บข้อมูลเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพเรียบร้อยแล้วสร้างรูปแบบการป้องกันการทุจริตพร้อมให้ทรงคุณวุฒิพิจารณาความเหมาะสมของรูปแบบที่ถูกสร้างขึ้น ผลการวิจัยพบว่า สภาพปัญหาการทุจริตและประพฤติมิชอบของข้าราชการตำรวจระดับสถานีโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($= 3.67$, $S.D. = 0.75$) สาเหตุของการทุจริตประพฤติมิชอบ สรุปได้ 2 ประการ คือ 1) ปัจจัยภายใน ได้แก่ ตอบแทนผู้มีพระคุณ ขอมรับการทุจริตเป็นเรื่องปกติ คิดว่าไม่มีใครจับได้ ขาดความซื่อสัตย์สุจริต คຸ້ມຄ່າที่จะเสี่ยง ความโลภ ไม่รู้จักพอ เห็นแก่ประโยชน์ส่วนตน ความเคยชิน คิดว่าใครๆก็ทำกัน จิตใจไม่เข้มแข็ง ต้องการความร่ำรวย ไม่ปฏิบัติตามจรรยาบรรณ ขก่องคนมั่งมีผู้มีอำนาจ 2) ปัจจัยภายนอก ได้แก่ ไม่มีการลงโทษผู้กระทำผิดอย่างจริงจัง ตกอยู่ใต้อิทธิพลผู้มีอำนาจ มีโอกาสในการเรียกรับผลประโยชน์ เข้าไปมีส่วนได้เสียกับสถานประกอบการ ผูกขาดอำนาจการแต่งตั้งอิทธิพลทางการเมือง ความเข้าใจผิดของประชาชน การแทรกแซงทางการเมือง ความล่าช้าของกระบวนการบังคับใช้กฎหมาย ไม่มีความรู้เรื่องกฎหมายเกี่ยวกับการทุจริต ระดับการศึกษาที่แตกต่างกัน ผู้บังคับบัญชาบางคนเป็นตัวอย่างที่ไม่ดี รายได้น้อย ค่านิยมว่าตำแหน่งเป็นสมบัติส่วนบุคคล กฎหมายมีช่องโหว่ การมีอำนาจผูกขาด พฤติกรรมเลียนแบบ อยู่ในสภาวะแวดล้อมที่เกี่ยวข้องกับผลประโยชน์และอำนาจ สภาพการทำงานเอื้อต่อการทุจริต สำหรับรูปแบบการป้องกันและแก้ไขสภาพปัญหาการทุจริตประพฤติมิชอบ มี 4 ระยะ ตั้งแต่ ระยะก่อนเข้าเป็นตำรวจ ระยะเข้าโรงเรียนตำรวจ ระยะรับราชการตำรวจ และระยะพ้นจากการเป็นตำรวจ โดยทั้ง 5 สายงานในสถานีตำรวจ คือ ป้องกันปราบปราม สอบสวน สืบสวน จราจร และอำนวยการควรมีลักษณะเป็นการ

ป้องกันและแก้ปัญหาแบบบูรณาการให้ภาครัฐและประชาชน เข้ามามีบทบาทมีส่วนร่วมสนับสนุน ส่งเสริมองค์ความรู้ งบประมาณ สวัสดิการ กำลังพล และตรวจสอบการทำงาน มีระบบการ ตรวจสอบภายใน และตรวจสอบภายนอกที่เคร่งครัดจากองค์กรหรือหน่วยงานอิสระ เช่น คณะกรรมการร้องเรียนตำรวจ นำเทคโนโลยีที่ทันสมัยมาใช้ในการปฏิบัติงานและตรวจสอบระบบ การทำงาน มีระบบการส่งเสริมตำรวจที่ดีเข้มแข็ง

ศิริวัฒน์ วิเศษ (2562) ศึกษาเรื่องการจัดการความเสี่ยงของธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ในเขต กรุงเทพมหานคร โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อศึกษาปัจจัยส่วนบุคคลที่มีผลต่อการจัดการความเสี่ยงของธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ในเขตกรุงเทพมหานคร 2) เพื่อศึกษาระดับการจัดการความเสี่ยงของ ธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ในเขตกรุงเทพมหานคร 3) เพื่อศึกษาเปรียบเทียบการจัดการความเสี่ยงของ ธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ในเขตกรุงเทพมหานคร ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ตัวแทนจำหน่าย อสังหาริมทรัพย์ในกรุงเทพมหานคร เนื่องจากประชากรมีขนาดใหญ่และไม่ทราบจำนวนประชากร ที่แน่นอน ดังนั้นขนาดกลุ่มตัวอย่างสามารถคำนวณได้จากสูตรของ W.G. Cochran กลุ่มตัวอย่าง ทั้งสิ้น 400 คนใช้ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ ได้แก่ การแจกแจงความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน t-test, F-test วิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว One-way ANOVA ด้วยวิธีของ เชฟเฟ (Scheffe's method) ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง อายุระหว่าง 31-40 ปี สถานภาพสมรส มีการศึกษาระดับปริญญาตรี รายได้ 15,001-25,000 บาท ประสบการณ์ทำงาน 11-15 ปี วิเคราะห์ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ด้านกลยุทธ์ ด้านการดำเนินงาน ด้านการเงิน ด้านการปฏิบัติตาม กฎหมายและระเบียบ ด้านเทคโนโลยี โดยรวมอยู่ในระดับมากทุกด้าน เปรียบเทียบการจัดการความเสี่ยงของธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ในเขตกรุงเทพมหานคร อายุ สถานภาพ รายได้ ต่างกันมีความเห็นการจัดการความเสี่ยงของธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ในเขตกรุงเทพมหานครไม่แตกต่างกัน ส่วนเพศ ระดับ การศึกษา ประสบการณ์ทำงานต่างกันมีความเห็นการจัดการความเสี่ยงของธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ในเขตกรุงเทพมหานครแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยผลการจัดการความเสี่ยงของธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ในเขตกรุงเทพมหานคร ด้านกลยุทธ์ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามให้ความสำคัญเป็นอันดับแรก คือ การประเมินและจัดโครงสร้างองค์กร อย่างสม่ำเสมอทันกับการเปลี่ยนแปลงทางธุรกิจ ซึ่งกล่าวได้ว่าการประเมินผลจะช่วยให้ทีมบริหาร ความเสี่ยงได้ข้อมูลเพิ่มเติมไปใช้เพื่อปรับปรุง กลยุทธ์การบริหารความเสี่ยงให้มีประสิทธิภาพ สูงขึ้น ทางเลือกในการบริหารความเสี่ยง คือ ตรวจสอบติดตามและควบคุมให้เป็นไปในแนวทางเดียวกัน ตามวัตถุประสงค์ขององค์กร ด้านการดำเนินงาน พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามให้ความสำคัญเป็น อันดับแรก คือ กำหนดวิธีการเพื่อให้บุคลากรเข้าใจในงานที่ปฏิบัติว่าจะช่วยให้บรรลุวัตถุประสงค์

ของการดำเนินงานตามภารกิจขององค์กร โดยปัจจัยสำคัญที่ทำให้การสื่อสารเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล คือ เจ้าหน้าที่ทุกคนต้องได้รับข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงานของตนอย่างชัดเจนและทันกาล ทั้งจากภายในหรือภายนอกหน่วยงาน การกำหนดภาระหน้าที่และความรับผิดชอบในแต่ละตำแหน่งงานต้องชัดเจน เจ้าหน้าที่ทุกคนต้องเข้าใจถึงบทบาทที่เกี่ยวข้องกับงานของตนและของผู้อื่นรวมทั้งให้ความร่วมมือในการปฏิบัติตามระบบการควบคุมที่กำหนดไว้ ด้านการเงิน พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามให้ความสำคัญเป็นอันดับแรก คือ การแบ่งแยกหน้าที่ด้านการรับเงินมิให้บุคคลใดบุคคลหนึ่งมีหน้าที่รับผิดชอบมากกว่าหนึ่งลักษณะงาน ด้านการปฏิบัติตามกฎหมายและระเบียบ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามให้ความสำคัญเป็นอันดับแรก คือ การกำกับดูแลและประเมินผลการปฏิบัติงานของพนักงานในหน่วยงานว่าได้ปฏิบัติงานให้เป็นไปตามระเบียบ ข้อบังคับ และกฎหมายต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง ซึ่งถือเป็นการประเมินความมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลของระบบงานต่างๆ ของหน่วยงาน รวมถึงการปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบ หรือข้อบังคับ และการปฏิบัติงานตามภาระหน้าที่ความรับผิดชอบของเจ้าหน้าที่ฝ่ายต่างๆ ในหน่วยงาน ทั้งนี้เนื่องจากมาตรการต่างๆ และระบบการควบคุมภายในมีการเปลี่ยนแปลงหรือต้องพัฒนาตลอดเวลา ผู้บริหารจึงจำเป็นต้องมีการติดตามและประเมินผลด้านเทคโนโลยีอย่างต่อเนื่อง

ทัชชกร ยูวธนา (2562) ศึกษากระบวนการบริหารความเสี่ยงทั่วทั้งองค์กรตามกรอบแนวคิด COSO ERM 2017 กรณีศึกษา : ครัวสวนดุสิต โดยมีวัตถุประสงค์คือ ศึกษาความพร้อมและนำการบริหารความเสี่ยงมาใช้ใน องค์กรเพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุด โดยใช้กระบวนการบริหารความเสี่ยงทั่วทั้งองค์กรตามกรอบแนวคิด COSO ERM 2017 เพื่อมาใช้ในองค์กรครัวสวนดุสิต โดยเป็นการวิจัยเชิงคุณภาพซึ่งได้เก็บรวบรวม ข้อมูลจาก 2 แหล่ง คือ แหล่งข้อมูลปฐมภูมิซึ่งได้จากการสัมภาษณ์ผู้บริหาร แหล่งข้อมูลทุติยภูมิซึ่งได้จากการศึกษาข้อมูลเพิ่มเติมจากนโยบายครัวสวนดุสิต รายงานประจำปี ผังองค์กร การสังเกตการณ์ ข้อกำหนด และคู่มือการปฏิบัติงาน ผลการศึกษาพบว่า การบริหารความเสี่ยงนั้นเป็นเรื่อง ที่มีความสำคัญมากเป็นลำดับต้นๆ ในการบริหารงานในองค์กรเพราะในทุกๆกิจกรรมในการทำงานจะมีความเสี่ยงที่เกิดขึ้นทั้งในปัจจุบันและที่อาจจะเกิดขึ้นในอนาคตที่เราไม่สามารถทราบล่วงหน้าได้ การบริหารความเสี่ยงจะช่วยให้เป็นหลักประกันในระดับหนึ่งว่าการดำเนินการต่าง ๆ ขององค์กร จะมีการดำเนินการให้บรรลุเป้าหมายที่วางไว้ เนื่องจากการบริหารความเสี่ยงเป็นการทำอนาคตอย่าง มีเหตุมีผล มีหลักการและหาทางลดหรือป้องกันความเสียหายในการทำงานแต่ละขั้นตอนไว้ล่วงหน้า หรือในกรณีที่พบกับเหตุการณ์ที่ไม่คาดคิด โอกาสที่จะประสบกับปัญหาน้อยกว่าองค์กรอื่นหรือหากเกิดความเสียหายขึ้นก็จะเป็นความเสียหายที่น้อยกว่าองค์กรที่ไม่มีการนำกระบวนการบริหารความเสี่ยงมาใช้ เพราะได้มีการ

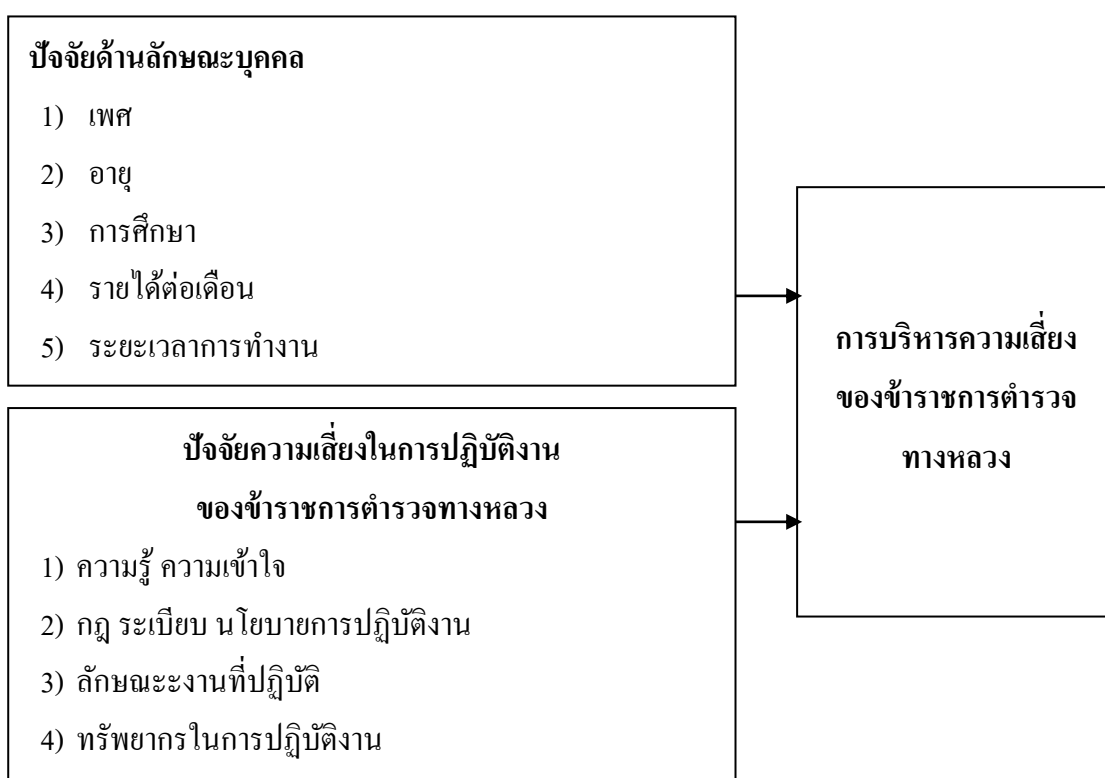
เตรียมการไว้ล่วงหน้า ในขณะที่องค์กรอื่นที่ไม่เคยมีการเตรียมการหรือไม่มีการนำแนวคิดของกระบวนการบริหารความเสี่ยงมาใช้ เมื่อเกิดสถานการณ์วิกฤตขึ้น องค์กรเหล่านั้นจะประสบกับปัญหาและความเสียหายที่ตามมาโดยยากที่จะแก้ไข อาจถึงขั้นเลิกกิจการที่เป็นความเสียหายที่รุนแรงมาก และจะทำให้มีผลกระทบตามมามากมายทั้งผู้ที่มีส่วนได้เสีย บุคลากร พนักงาน และผู้ที่เกี่ยวข้องกับองค์กร ดังนั้นการนำกระบวนการบริหารความเสี่ยงมาช่วยเสริมร่วมกับการทำงาน จะช่วยให้ภาระงานที่ปฏิบัติการอยู่เป็นไปตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ และป้องกันโอกาสที่จะเกิดความเสี่ยงและปัญหาที่จะเป็นอุปสรรคต่อการดำเนินงานขององค์กร โดยในปัจจุบันการบริหารความเสี่ยงนั้นยังคงไม่เพียงพอมีช่องว่างที่เกี่ยวกับบุคคลในองค์กรโดยพนักงานหรือบุคลากรยังไม่ค่อยได้ใส่ใจมากนัก และยังไม่ได้ตระหนักถึงความคาดหวังที่องค์กรได้ทำการคาดหวังเอาไว้ รวมถึงยังไม่มีแผนกที่ชัดเจนที่ทำการเกี่ยวกับเรื่องการบริหารความเสี่ยงโดยเฉพาะที่มีอิสระในการทำงานและยังไม่มีบุคลากรที่มีความรู้มากเพียงพอ ซึ่งปัจจุบันทางครัวสวนดุสิตต่อจ้างบริษัทภายนอกมาช่วยในการดูแลในการวางระบบและแผนการบริหารความเสี่ยงร่วมกับฝ่ายบริหารและหัวหน้าแต่ละแผนก โดยองค์กรควรที่จะมีการบริหารความเสี่ยงที่ครอบคลุมทั้งองค์กรเพื่อที่จะช่วยให้การบริหารความเสี่ยงมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น มีในการนำการบริหารความเสี่ยงมาปฏิบัติในครัวสวนดุสิตนั้น มีความจริงจิงเฉพาะฝ่ายบริหารและหัวหน้าแผนกเท่านั้นส่วนในระดับพนักงานและบุคลากรนั้นยังไม่มีการปฏิบัติอย่างจริงจังสาเหตุเนื่องมาจากการถ่ายทอดไปสู่พนักงานนั้นยังมีน้อยทำให้พนักงานยังไม่ได้เห็นถึงความสำคัญของการบริหารความเสี่ยงเพราะเป็นเรื่องที่ไกลตัวทำให้พนักงานเข้าใจว่าการบริหารความเสี่ยงเป็นเรื่องเฉพาะระดับบริหารหรือระดับหัวหน้าเท่านั้นทำให้การเก็บข้อมูลนั้นอาจจะไม่เพียงพอและไม่ถูกต้องเท่าไรนัก เพราะในการวิเคราะห์ความเสี่ยงจะเป็นฝ่ายบริหารที่เป็นผู้กำหนดเท่านั้นทำให้ยังไม่ครอบคลุมเท่าไร ส่วนในการปฏิบัติก็เป็นเช่นเดียวกันในระดับบริหารและ ระดับหัวหน้าแผนกมีการปฏิบัติในทางทิศทางเดียวกันเป็นเพราะเป็นระดับที่ได้รับนโยบายมาโดยตรงเหมือนกัน และในระดับพนักงานนั้นยังไม่เป็นไปในทางทิศทางเดียวกันเพราะการรับนโยบายมาจากหัวหน้าแผนกในแต่ละแผนกมีน้อยและการถ่ายทอดจากหัวหน้าแผนกและฝ่ายบริหารลงสู่พนักงานก็ยังมีน้อยมากทำให้ในการปฏิบัติจึงเป็นไปคนละทิศคนละทางทำตามความเข้าใจของแต่ละคนเท่านั้น นอกจากนี้ ยังพบว่า การเสริมสร้างการให้ความรู้ความเข้าใจในการบริหารความเสี่ยงนั้นมีความสำคัญมากเพราะในปัจจุบันนั้นในการบริหารความเสี่ยงนั้นมีความสำคัญ มากและทุกคนในองค์กรนั้นเป็นส่วนสำคัญที่สุดที่จะทำให้การบริหารความเสี่ยงประสบความสำเร็จ เพราะทุกคนในองค์กรควรให้ความสำคัญกับการบริหารความเสี่ยงควรมีการปฏิบัติที่จริงจังและเป็นไปในทิศทางเดียวกันทั้งองค์กรเพื่อที่จะให้องค์กรสามารถดำเนินธุรกิจได้บรรลุตามกลยุทธ์ วัตถุประสงค์ และเป้าหมายที่องค์กรได้กำหนดไว้ โดยองค์กรอาจจะมี

การให้ความรู้ความเข้าใจในหลายรูปแบบ เช่น มีการจัดอบรมให้ความรู้โดยหัวหน้าแผนกในการถ่ายทอด หรือการถ่ายทอดโดยมีการแจ้งอย่างเป็นทางการเพื่อให้พนักงานได้ทำความเข้าใจและให้เซ็นรับทราบ เป็นต้น จากผลการศึกษาสรุปได้ว่า ครีวสวนดุสิตมีความพร้อมที่จะมีการนำการบริหารความเสี่ยงทั่วทั้งองค์กรตามกรอบแนวคิด COSO ERM 2017 มาใช้ในองค์กรเพื่อเป็นการพัฒนาและจะได้มีการนำข้อบกพร่อง อุปสรรค และปัญหาที่ได้มาปรับปรุงแก้ไขต่อไปเพื่อจะทำให้ องค์กรประสบความสำเร็จรวมถึงบรรลุวัตถุประสงค์และเป้าหมายที่องค์กรได้วางเอาไว้

อรวรรณ ลีลาเกียรติวณิช (2560) ศึกษาเรื่องปัจจัยที่มีผลต่อการบริหารความเสี่ยง กรณีศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยด้านการบริหารที่มีผลต่อ องค์ประกอบการบริหารความเสี่ยง โดยเก็บข้อมูลจากคณาจารย์และเจ้าหน้าที่ในมหาวิทยาลัย ได้ จำนวนทั้งสิ้น 222 ตัวอย่าง (อัตราตอบกลับร้อยละ 44.4) ทำการวิเคราะห์ทางสถิติโดยใช้ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่าวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพียร์สัน และการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว ผลการวิจัยพบว่า ผู้สอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง อายุระหว่าง 31-40 ปี จบการศึกษาระดับปริญญาตรี เป็นเจ้าหน้าที่สายสนับสนุน ปัจจัยการบริหารที่มีผลต่อองค์ประกอบการบริหารความเสี่ยงมากที่สุดได้แก่ การวางแผน ผลการทดสอบสมมติฐาน เกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลที่แตกต่างกัน พบว่า ทุกปัจจัยส่วนบุคคลไม่ว่าจะเป็นเพศ อายุ ระดับ การศึกษาไม่มีผลแตกต่างต่อองค์ประกอบการบริหารความเสี่ยงในทุกๆ ด้าน ยกเว้นปัจจัยส่วนบุคคลด้านตำแหน่งงานซึ่งมีผลแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญต่อองค์ประกอบการบริหารความเสี่ยงใน ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ ผลการทดสอบสมมติฐานปัจจัยด้านการบริหารกับองค์ประกอบการบริหารความเสี่ยงสรุปได้ว่า ด้านการวางแผนมีผลต่อองค์ประกอบการบริหารความเสี่ยงในปัจจัย ทุกๆ ด้าน ยกเว้นด้านกลยุทธ์ ส่วนด้านการจัดองค์การมีผลต่อองค์ประกอบการบริหารความเสี่ยง โดยเฉพาะ 2 ด้าน คือ ปัจจัยด้านทรัพยากรบุคคลและด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ ในส่วนด้านการตั้งการมี ผลต่อปัจจัยด้านกลยุทธ์ ด้านบุคลากร ด้านการเงิน และด้านการปฏิบัติงาน ในส่วนด้านการควบคุม มีผลต่อปัจจัยด้านทรัพยากรบุคคล และด้านเทคโนโลยีสารสนเทศแต่ไม่มีผลต่อปัจจัยด้านอื่นๆ ทั้งหมด นอกจากนี้ผู้บริหารที่ดูแลเกี่ยวกับการบริหารความเสี่ยงควรใส่ใจ มีวินัย และมีการกระจายอำนาจในการสั่งการ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพปัจจัยการบริหารให้ครอบคลุมการบริหารความเสี่ยงในด้านกลยุทธ์ ประโยชน์จากงานวิจัยนี้ทำให้พบว่า ในการบริหารความเสี่ยงที่มีประสิทธิภาพควรคำนึงถึงปัจจัยทั้ง ภายในและภายนอก โดยเฉพาะปัจจัยด้านการบริหารที่มีส่วนช่วยให้องค์ประกอบการจัดการ ความเสี่ยงประสบความสำเร็จยิ่งขึ้น

2.5 กรอบแนวคิดการวิจัย

การศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อการจัดการความเสี่ยงในการปฏิบัติงานของข้าราชการตำรวจทางหลวง กองกำกับการ 3 ผู้วิจัยได้ทบทวนวรรณกรรมและนำมากำหนดกรอบแนวคิดในการศึกษาดังต่อไปนี้

รูปที่ 2.2 กรอบแนวคิดการวิจัย

ที่มา : ผู้วิจัย, 2566

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาเรื่อง “ปัจจัยที่ส่งผลต่อการจัดการความเสี่ยงในการปฏิบัติงานของข้าราชการตำรวจทางหลวง กองกำกับการ 3” มีวัตถุประสงค์การศึกษาคือ เพื่อ 1) ศึกษาระดับปัจจัยความเสี่ยงของข้าราชการตำรวจทางหลวง กองกำกับการ 3 2) ศึกษาระดับการจัดการความเสี่ยงในการปฏิบัติงานของข้าราชการตำรวจทางหลวง กองกำกับการ 3 3) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยความเสี่ยงการจัดการความเสี่ยงในการปฏิบัติงานของข้าราชการตำรวจทางหลวง กองกำกับการ 3 ใช้วิธีวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ แบบสอบถาม โดยผู้วิจัยสร้างขึ้นจากการทบทวนแนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดการความเสี่ยง เก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง ที่เป็นข้าราชการตำรวจทางหลวง กองกำกับการ 3 แล้วนำมาวิเคราะห์ตามวัตถุประสงค์การวิจัยที่กำหนด ผู้วิจัยได้นำเสนอระเบียบวิธีวิจัยตามลำดับ ดังนี้

- 1) ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
- 2) เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา
- 3) การเก็บรวบรวมข้อมูล
- 4) การวิเคราะห์ข้อมูล

3.1 ประชากร และกลุ่มตัวอย่าง

การศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้วิธีการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative research) เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) แบบตัดขวางในช่วงระยะเก็บรวบรวมข้อมูลระหว่างเดือน กุมภาพันธ์ – มีนาคม 2568 โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย และตรวจสอบแบบสอบถามโดยผู้เชี่ยวชาญ เพื่อให้ได้ผลสรุปการวิจัยที่ครอบคลุมวัตถุประสงค์การวิจัย โดยได้กำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย ดังได้นำเสนอต่อไปนี้

ประชากร

ประชากรในการศึกษาครั้งนี้ คือประชาชนที่เป็นข้าราชการตำรวจทางหลวง กองกำกับการ 3 ในระยะเวลาที่ศึกษา มีจำนวน 649 คน ประกอบด้วย 5 สถานี คือ

- 1) สถานีตำรวจทางหลวง 1 อำเภอบางปะกง จังหวัดฉะเชิงเทรา รับผิดชอบ จังหวัดฉะเชิงเทรา – สมุทรปราการ
- 2) สถานีตำรวจทางหลวง 2 อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี รับผิดชอบ จังหวัดชลบุรี
- 3) สถานีตำรวจทางหลวง 3 อำเภอเมือง จังหวัดระยอง รับผิดชอบ จังหวัดระยอง
- 4) สถานีตำรวจทางหลวง 4 อำเภอเมือง จังหวัดจันทบุรี รับผิดชอบ จังหวัดจันทบุรี – ตราด
- 5) สถานีตำรวจทางหลวง 5 อำเภอกบินทร์บุรี จังหวัดปราจีนบุรี รับผิดชอบ จังหวัดปราจีนบุรี – สระแก้ว

กลุ่มตัวอย่าง

ผู้วิจัยได้กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างจากขนาดประชากรที่เป็นข้าราชการตำรวจทางหลวง กองกำกับการ 3 จำนวน 5 สถานี โดยการคำนวณด้วยโปรแกรม G*Power 3.1.9.4 ที่ระดับความคลาดเคลื่อน 0.05 ทำให้ได้จำนวนกลุ่มตัวอย่างจำนวน 115 ตัวอย่าง ดังแสดงการคำนวณกลุ่มตัวอย่างต่อไปนี้ ทั้งนี้ ผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูลเพิ่มเติมอีกจำนวน 5 ตัวอย่าง รวมทั้งสิ้น ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 120 คน

วิธีสุ่มตัวอย่าง ผู้วิจัยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple Random Sampling) โดยใช้วิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบไม่อาศัยความน่าจะเป็น (Non-Probability Sampling) ใช้วิธีการสุ่มแบบการเลือกตัวอย่างตามความสะดวก (Convenience Sampling) เก็บรวบรวมโดยการแจกแบบสอบถาม (Questionnaire) และแบบสอบถามออนไลน์ (Google Form) ให้กับกลุ่มตัวอย่างที่เป็นข้าราชการตำรวจทางหลวง กองกำกับการ 3 จาก 5 สถานี จำนวน 120 คน ช่วงเวลาในการเก็บรวบรวมข้อมูลระหว่าง เดือน กุมภาพันธ์ - มีนาคม พ.ศ. 2568

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า ได้แก่ แบบสอบถาม (Questionnaire) ซึ่งเป็นเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัยครั้งนี้ ลักษณะเป็นคำถามปลายเปิดและปลายปิด โดยแบ่งคำถามออกเป็น 4 ตอน รวมข้อคำถามทั้งสิ้น 51 ข้อ ดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคล มีลักษณะเป็นแบบเลือกตอบ (Check List) จำนวน 5 ข้อ ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา รายได้ และ ระยะเวลาการปฏิบัติงาน

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยความเสี่ยงในการปฏิบัติงานของข้าราชการตำรวจทางหลวง กองกำกับการ 3 เป็นข้อคำถามแบบสเกล (Rating Scale) 5 ระดับ ประกอบด้วย 4 ด้าน รวมข้อคำถาม 24 ข้อ ดังต่อไปนี้

- 1) ปัจจัยความเสี่ยงด้านความรู้ ความเข้าใจของข้าราชการตำรวจทางหลวง กองกำกับการ 3 จำนวน 7 ข้อ
- 2) ปัจจัยความเสี่ยงด้านสภาพแวดล้อมภายใน กฎ ระเบียบ นโยบายความเสี่ยงของตำรวจทางหลวง กองกำกับการ 3 จำนวน 7 ข้อ
- 3) ปัจจัยความเสี่ยงด้านลักษณะงานที่ปฏิบัติของข้าราชการตำรวจทางหลวง กองกำกับการ 3 จำนวน 5 ข้อ
- 4) ปัจจัยความเสี่ยงด้านทรัพยากรในการปฏิบัติงานของข้าราชการตำรวจทางหลวง กองกำกับการ 3 จำนวน 5 ข้อ

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับการจัดการความเสี่ยงในการปฏิบัติงานของข้าราชการตำรวจทางหลวง กองกำกับการ 3 โดยเป็นข้อคำถามแบบสเกล (Rating Scale) 5 ระดับ ประกอบด้วย 4 ด้าน รวมข้อคำถาม จำนวน 22 ข้อ ได้แก่

- 1) การจัดการความเสี่ยงด้านการกำหนดวัตถุประสงค์ในการจัดการความเสี่ยง จำนวน 6 ข้อ
- 2) การจัดการความเสี่ยงด้านการระบุความเสี่ยงในการปฏิบัติงาน จำนวน 6 ข้อ
- 3) การจัดการความเสี่ยงด้านการประเมินความเสี่ยงในการปฏิบัติงาน จำนวน 5 ข้อ
- 4) การจัดการความเสี่ยงด้านการตอบสนองต่อความเสี่ยงในการปฏิบัติงาน จำนวน 6 ข้อ

เกณฑ์การวิเคราะห์การประเมินค่าแบบสอบถามส่วนที่ 2 และส่วนที่ 3 กำหนดเกณฑ์การให้คะแนน 5 ระดับ เป็นลักษณะข้อคำถามแบบสเกล (Rating Scale) 5 ระดับ โดยกำหนดเกณฑ์ค่าคะแนนดังนี้

5	คะแนน	หมายถึง	เห็นด้วยมากที่สุด
4	คะแนน	หมายถึง	เห็นด้วยมาก
3	คะแนน	หมายถึง	เห็นด้วยปานกลาง
2	คะแนน	หมายถึง	เห็นด้วยน้อย
1	คะแนน	หมายถึง	เห็นด้วยน้อยที่สุด

โดยผู้วิจัยใช้วิธีการคำนวณค่าคะแนนของแบบสอบถามส่วนที่ 2 และ ส่วนที่ 3 ตามสูตรต่อไปนี

$$\begin{aligned} \text{ความกว้างของช่วงชั้นข้อมูล} &= \frac{(\text{คะแนนสูงสุด} - \text{คะแนนต่ำสุด})}{\text{จำนวนชั้น}} & (3.1) \\ \text{แทนค่า} &= \frac{5 - 1}{5} \\ \text{ความห่างของช่วงข้อมูล} &= 0.8 \end{aligned}$$

ช่วงห่างข้อมูลคือ 0.8 ดังนั้น จึงสามารถกำหนดเกณฑ์ค่าคะแนนเฉลี่ยในแบบสอบถามส่วนที่ 2 และ ส่วนที่ 3 เพื่อประกอบการแปลความหมายจากผลการวิจัยได้ ดังนี้

คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 4.21-5.00 หมายถึง เห็นด้วยมากที่สุด

คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 3.41-4.20 หมายถึง เห็นด้วยมาก

คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 2.61-3.40 หมายถึง เห็นด้วยปานกลาง

คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 1.81-2.60 หมายถึง เห็นด้วยน้อย

คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 1.00-1.80 หมายถึง เห็นด้วยน้อยที่สุด

ตอนที่ 4 เป็นคำถามปลายเปิด (Open-Ended Question) แสดงความคิดเห็นเพิ่มเติมได้อย่างอิสระ เกี่ยวกับปัจจัยด้านความเสี่ยงในการปฏิบัติงาน และ ปัจจัยด้านการจัดการความเสี่ยงในการปฏิบัติงานของข้าราชการตำรวจทางหลวง กองกำกับการ 3 รวมถึงข้อเสนอแนะเพิ่มเติม เพื่อนำมาสรุปประกอบการวิจัยครั้งนี้ให้มีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น

การสร้างเครื่องมือและทดสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยใช้เครื่องมือในการวิจัย คือ แบบสอบถาม (Questionnaire) โดยมีขั้นตอนของการสร้างเครื่องมือและการทดสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ดังนี้

1) ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี ตำรา บทความ เอกสารที่เกี่ยวข้องกับประเด็นการศึกษาวิจัยด้านปัจจัยเสี่ยงต่างๆ ในองค์กร และ การจัดการความเสี่ยงในการปฏิบัติงาน รวมถึงงานวิจัยที่เกี่ยวข้องให้สามารถนำแนวคิด และทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง สัมพันธ์กับประเด็นการศึกษาวิจัยครั้งนี้ แล้วนำมาเป็นแนวทางในการกำหนดกรอบแนวคิดและสร้างเครื่องมือการศึกษาหรือแบบสอบถามต่อไป

2) ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลสารสนเทศที่ได้ทบทวนและนำมากำหนดประเด็นคำถามเกี่ยวกับปัจจัยเสี่ยงในการปฏิบัติหน้าที่ของข้าราชการตำรวจทางหลวง และการจัดการความเสี่ยงในการปฏิบัติงานของข้าราชการตำรวจทางหลวง กองกำกับการ 3 โดยได้กำหนดข้อคำถามให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์การวิจัยตามที่ได้กำหนด

3) ออกแบบและจัดทำเครื่องดำเนินการสร้างแบบสอบถาม

4) นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษา แล้วนำข้อเสนอแนะไปปรับปรุงเพื่อให้ได้เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยที่มีความถูกต้องตามหลักวิชาการ ได้ครบถ้วน สมบูรณ์ สอดคล้องกับวัตถุประสงค์การวิจัยที่ได้กำหนด

5) ผู้วิจัยทำการตรวจสอบคุณภาพความเที่ยงตรงของเครื่องมือหรือแบบสอบถามที่ผู้วิจัยได้กำหนดขึ้น โดยพิจารณาตรวจสอบความถูกต้องด้านเนื้อหา (Content Validity) และภาษาที่ใช้แล้วนำไปตรวจสอบความเชื่อมั่นของเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาด้วย วิธีหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค โดยนำเครื่องมือไปทดสอบกับผู้ตอบแบบสอบถามที่มีคุณลักษณะใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่าง (Try-Out) จำนวน 30 คน เพื่อหาคุณภาพความเชื่อมั่น (Reliability) โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ได้ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับ เท่ากับ 0.963

3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

การสำรวจครั้งนี้ เป็นการสำรวจภาคตัดขวาง ระหว่างเดือน กุมภาพันธ์ – มีนาคม พ.ศ. 2568 กลุ่มตัวอย่าง คือ ข้าราชการตำรวจทางหลวง กองกำกับการ 3 เครื่องมือที่ใช้ในการสำรวจประกอบด้วยแบบสอบถามผ่านระบบฟอร์ม Online และ แจกแบบสอบถามด้วยตัวเอง โดยใช้วิธีการสุ่มอย่างแบบง่าย

การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยมีขั้นตอนในการเก็บรวบรวมข้อมูลดังนี้

1) ขออนุญาตจากผู้อำนวยการหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สถาบันรัฐประศาสนศาสตร์และนโยบายสาธารณะ มหาวิทยาลัยรังสิต ถึงผู้บังคับบัญชาเพื่อขออนุญาตดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล

2) นำแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์ไปเก็บข้อมูลกับข้าราชการตำรวจทางหลวง กองกำกับการ 3 ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 120 ชุด และเก็บแบบสอบถามคืนด้วยตนเอง แล้วนำมาตรวจสอบความถูกต้อง ได้ข้อมูลที่สมบูรณ์ ทั้งหมดจำนวน 120 ชุด คิดเป็นร้อยละ 100 ของจำนวนแบบสอบถาม

ทั้งหมด แล้วนำไปตรวจสอบความสมบูรณ์ของข้อมูลเพื่อนำไปประกอบการวิเคราะห์ตามวัตถุประสงค์การวิจัยต่อไป

3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษานี้ ผู้วิจัยได้ใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติวิเคราะห์ข้อมูลต่างๆ ดังต่อไปนี้

1) การวิเคราะห์เชิงพรรณนา (Descriptive Analysis) ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลด้านลักษณะส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยใช้ค่าความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

2) การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ โดยใช้สถิติอนุมาน (Inferential Statistics Analysis) โดยวิเคราะห์ความแตกต่างโดยใช้ Independent Sample t-test และ F-test (One-way ANOVA) กรณี พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ใช้การทดสอบรายคู่ ด้วยวิธี LSD (Least Significant Difference Test) และ การทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านความเสี่ยงในการปฏิบัติงาน กับ ปัจจัยด้านการจัดการความเสี่ยงในการปฏิบัติงานของข้าราชการตำรวจทางหลวง กองกำกับการ 3 โดยค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson Correlation Coefficient) โดยกำหนดเกณฑ์การแปลความหมายระดับความสัมพันธ์ ตามแนวคิดของ Davis (1971 อ้างใน ผ่องพรรณ ตรีชมงคลกุล, 2555) ดังนี้

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์มีค่ามากกว่า 0.80 มีความสัมพันธ์ในระดับสูงมาก

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์มีค่าระหว่าง 0.61 - 0.80 มีความสัมพันธ์ในระดับสูง

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์มีค่าระหว่าง 0.41 - 0.60 มีความสัมพันธ์ในระดับปานกลาง

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์มีค่าระหว่าง 0.21 - 0.40 มีความสัมพันธ์ในระดับน้อย

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์มีค่าระหว่าง 0.01 - 0.20 มีความสัมพันธ์ในระดับน้อยมาก

3.5 สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิจัย

การศึกษานี้ ผู้วิจัยใช้สัญลักษณ์ประกอบการนำเสนอผลการศึกษาดังต่อไปนี้

n คือ จำนวนตัวอย่าง

$\bar{x}$ คือ ค่าเฉลี่ย (Mean)

SD คือ ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

t แทน ค่าสถิติในการทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ย 2 กลุ่ม

F	แทน	ค่าสถิติในการทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ย 3 กลุ่มขึ้นไป โดยใช้สถิติวิเคราะห์ค่าความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA)
r	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์
Sig.	แทน	ระดับนัยสำคัญทางสถิติ (Significances)
*	แทน	ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ปัจจัยความเสี่ยง ด้านความรู้ ความเข้าใจ

Knowledge 1	แทน	ท่านตระหนักถึงสภาพแวดล้อมที่อาจมีโอกาสดังเกิดความเสียหายหรืออันตรายขึ้นในการปฏิบัติงานตามหน้าที่รับผิดชอบอยู่เสมอ
Knowledge 2	แทน	ท่านมีการเตรียมพร้อมเพื่อรับมือกับสภาพแวดล้อมที่อาจมีโอกาสดังเกิดความเสียหายหรืออันตรายขึ้นในการปฏิบัติงานตามหน้าที่รับผิดชอบได้อย่างเหมาะสม
Knowledge 3	แทน	ท่านทราบถึงขั้นตอนหรือแนวการปฏิบัติงานตามแผนบริหารความเสี่ยงของสำนักงานตำรวจแห่งชาติได้อย่างชัดเจน
Knowledge 4	แทน	ท่านสามารถปฏิบัติตามขั้นตอนหรือแนวการปฏิบัติงานตามแผนบริหารความเสี่ยงของสำนักงานตำรวจแห่งชาติและหน่วยงานของท่านได้อย่างถูกต้อง
Knowledge 5	แทน	ท่านคิดว่าท่านสามารถแก้ไขเหตุการณ์ความเสี่ยงเฉพาะหน้าได้อย่างทัน่วงที และเหมาะสม
Knowledge 6	แทน	ท่านสามารถพิจารณาหรือคาดการณ์แนวโน้มหรือโอกาสที่จะเกิดความเสียหายในการปฏิบัติงานในหน้าที่ได้อย่างเหมาะสม
Knowledge 7	แทน	หน่วยงานมีการจัดฝึกอบรมเกี่ยวกับการจัดการความเสี่ยง เพื่อเสริมสร้างความรู้ ความเข้าใจ เกี่ยวกับความเสี่ยงในการปฏิบัติงานอย่างต่อเนื่อง

ปัจจัยความเสี่ยง ด้านสภาพแวดล้อมภายใน กฎ ระเบียบ นโยบาย

Policy 1	แทน	สภาพแวดล้อมในการปฏิบัติงานในหน้าที่รับผิดชอบของท่านมีความมั่นคงปลอดภัย หรือมีความเสี่ยง หรือโอกาสที่จะเกิดอันตรายในการปฏิบัติหน้าที่
Policy 2	แทน	หน่วยงานมีการกำหนดกฎ ระเบียบ และนโยบายด้านความเสี่ยงที่ชัดเจนเกี่ยวกับการปฏิบัติงานของข้าราชการเป็นลายลักษณ์อักษร
Policy 3	แทน	แผนการบริหารความเสี่ยงของสำนักงานตำรวจแห่งชาติและหน่วยงานของ

ท่านมีความเหมาะสม สอดคล้องกับสถานการณ์

- Policy 4 แทน การกำหนด กฎ ระเบียบ นโยบายรวมถึงแนวปฏิบัติที่เกี่ยวกับการบริหารความเสี่ยงในองค์กรมีการปรับปรุง พัฒนาให้เหมาะสมสอดคล้องกับสถานการณ์แวดล้อมในการปฏิบัติงานอยู่เสมอ
- Policy 5 แทน หน่วยงานของท่านมีการติดตามตรวจสอบ ควบคุมการปฏิบัติงานของบุคลากร เพื่อป้องกันความเสี่ยงที่เกิดขึ้นอย่างต่อเนื่อง
- Policy 6 แทน หน่วยงานมีการรวบรวมข้อมูลและจัดทำรายงานสำคัญ เกี่ยวกับการดำเนินงาน กฎระเบียบ ข้อบังคับ ด้านความเสี่ยง ทั้งในระดับปฏิบัติงาน ถึงระดับบริหาร ได้อย่างเหมาะสม เป็นปัจจุบัน
- Policy 7 แทน ผู้บริหารทุกระดับ รวมถึงบุคลากรในหน่วยงานให้ความสำคัญกับการดำเนินงาน กฎระเบียบ ข้อบังคับ ความเสี่ยงในการปฏิบัติงาน

ปัจจัยความเสี่ยง ด้านลักษณะงาน

- Work 1 แทน หน้าที่รับผิดชอบในการปฏิบัติงานของท่านมีแนวโน้มที่จะเกิดความเสี่ยงในระหว่างการปฏิบัติงานขึ้นได้ เช่น การปฏิบัติงานบนท้องถนน การปฏิบัติที่เกี่ยวกับการเงิน หรือการปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้องกับการจัดทำเอกสาร
- Work 2 แทน ลักษณะงานที่ท่านปฏิบัติเป็นงานที่ต้องประสานงานกับบุคคลภายนอก หรือประชาชนผู้รับบริการ จึงอาจเกิดความเสี่ยงในการบริการประชาชนขึ้นได้ เช่น การร้องเรียนทั้งจากภายในและภายนอกหน่วยงานขึ้นได้
- Work 3 แทน ลักษณะงานในหน้าที่รับผิดชอบของท่านมีสภาพแวดล้อมที่อาจเกิดความเสี่ยงทางสุขภาพขึ้นได้ เช่น หวัด ภูมิแพ้
- Work 4 แทน ลักษณะการปฏิบัติงานในหน้าที่รับผิดชอบของท่านมีแนวโน้มที่จะเกิดความเสี่ยงทางด้านจิตใจขึ้นได้ เช่น มีปัจจัยที่รบกวนจิตใจ
- Work 5 แทน ลักษณะงานในหน้าที่รับผิดชอบของท่านมีเครื่องมือ หรืออุปกรณ์อำนวยความสะดวกในการปฏิบัติงานเพื่อลดความเสี่ยงในการปฏิบัติงานได้อย่างเหมาะสม

ปัจจัยความเสี่ยง ด้านทรัพยากร

- Resource 1 แทน ทรัพยากรบุคคลในหน่วยงานมีจำนวนเพียงพอต่อการปฏิบัติงานในหน้าที่รับผิดชอบได้อย่างเหมาะสม ลดความเสี่ยงด้านปริมาณบุคลากรไม่

เพียงพอได้อย่างเหมาะสม

- Resource 2 แทน หน่วยงานมีการจัดสรรงบประมาณที่ต้องใช้ในการปฏิบัติหน้าที่ของบุคลากรได้อย่างเหมาะสม ลดความเสี่ยงด้านการปฏิบัติงาน
- Resource 3 แทน หน่วยงานมีการสนับสนุนวัสดุ อุปกรณ์ที่มีความทันสมัย และมีจำนวนเพียงพอต่อการปฏิบัติงานของบุคลากรได้อย่างเหมาะสม มีประสิทธิภาพ
- Resource 4 แทน หน่วยงานมีการจัดทำระบบสารสนเทศที่มีความถูกต้อง ชัดเจน ช่วยให้การตัดสินใจปฏิบัติงานของบุคลากรทำได้มีประสิทธิภาพ
- Resource 5 แทน หน่วยงานมีการจัดทำและเผยแพร่รายงานข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับความเสี่ยง เพื่อให้บุคลากรได้รับทราบอย่างทั่วถึง ได้อย่างถูกต้อง ชัดเจน

ปัจจัยการจัดการความเสี่ยง ด้านการกำหนดวัตถุประสงค์

- Objective 1 แทน มีการกำหนดวัตถุประสงค์และเป้าหมายในการจัดการความเสี่ยงจากการปฏิบัติงานของหน่วยงานได้อย่างชัดเจน
- Objective 2 แทน หน่วยงานมีการกำหนดตัวชี้วัดที่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์และเป้าหมายในการจัดการความเสี่ยง ได้อย่างถูกต้อง สามารถวัดผลได้จริง
- Objective 3 แทน บุคลากรที่เกี่ยวข้องมีส่วนร่วมในการกำหนดวัตถุประสงค์ในการจัดการความเสี่ยงและให้การยอมรับ
- Objective 4 แทน หน่วยงานมีการเผยแพร่ ประชาสัมพันธ์ให้บุคลากรทุกระดับได้ทราบถึงวัตถุประสงค์ในการจัดการความเสี่ยงของหน่วยงาน เพื่อสร้างความเข้าใจ และแนวปฏิบัติที่สอดคล้องกัน
- Objective 5 แทน การกำหนดวัตถุประสงค์ในการจัดการความเสี่ยงของหน่วยงานให้ความสำคัญกับข้อจำกัดด้านทรัพยากรที่มีอยู่ได้อย่างเหมาะสม
- Objective 6 แทน ท่านเห็นว่าการกำหนดวัตถุประสงค์ในการจัดการความเสี่ยงของหน่วยงานมีความเหมาะสม ถูกต้องกับสถานการณ์และนำไปสู่การลดความเสี่ยงในการปฏิบัติได้อย่างเหมาะสม

ปัจจัยการจัดการความเสี่ยง ด้านการระบุความเสี่ยงในการปฏิบัติงาน

- Identify 1 แทน บุคลากรทุกระดับในหน่วยงานได้มีส่วนร่วมในการระบุปัญหาหรือสถานการณ์ความเสี่ยงที่เกิดขึ้นในการปฏิบัติงาน เพื่อนำไปสู่การวางแผนแก้ไขปัญหาได้อย่างเหมาะสม

- Identify 2 แทน มีการระบุปัจจัยเสี่ยงที่เกิดในการปฏิบัติงาน เป็นไปตามหลักการเชิงเหตุผล มีการวิเคราะห์ร่วมกันอย่างเป็นระบบ เพื่อให้ได้ปัญหาความเสี่ยงที่ถูกต้องที่สุด
- Identify 3 แทน มีการระบุถึงระดับผลกระทบหรือความเสียหายที่เกิดขึ้นจากการปัจจัยเสี่ยงในการปฏิบัติงานได้อย่างรอบด้าน เหมาะสม
- Identify 4 แทน มีการวิเคราะห์หาสาเหตุของความเสี่ยงแต่ละประเภทที่อาจเกิดขึ้นและที่เกิดขึ้นแล้วในการปฏิบัติงาน เพื่อหาวิธีการควบคุมป้องกันหรือลดความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้นนั้น
- Identify 5 แทน ท่านสามารถระบุความเสี่ยงในการปฏิบัติงานที่สอดคล้องกับการกำหนดวัตถุประสงค์ด้านความเสี่ยงได้อย่างถูกต้อง เหมาะสม

ปัจจัยการจัดการความเสี่ยง ด้านการประเมินความเสี่ยงในการปฏิบัติงาน

- Assess1 แทน การประเมินความเสี่ยงในการปฏิบัติงาน มีการประเมินโดยการจำแนกจากปัจจัยสาเหตุต่างๆ ได้อย่างชัดเจนทำให้ประเมินความเสียหายที่เกิดขึ้นได้ชัดเจนด้วย
- Assess 2 แทน มีการวิเคราะห์และประเมินระดับความสำคัญของโอกาสที่จะเกิดความเสี่ยงและผลกระทบที่ก่อให้เกิดความเสียหายได้อย่างถูกต้อง เหมาะสม
- Assess 3 แทน มีการวิเคราะห์และประเมินความเสียหายที่เกิดขึ้นจากความเสี่ยงนั้น อย่างรอบด้าน ทั้งประเมินความเสียหายทางด้านสุขภาพกาย ความเสียหายต่อสุขภาพจิตของข้าราชการตำรวจ
- Assess 4 แทน มีการกำหนดหลักเกณฑ์ในการประเมินความเสี่ยงในการปฏิบัติงานที่เกิดขึ้นเป็นมาตรฐานเดียวกันอย่างเหมาะสม
- Assess 5 แทน ท่านสามารถประเมินความเสี่ยงหรือผลกระทบที่เกิดขึ้นจากสถานการณ์ความเสี่ยงในการปฏิบัติงานของท่านได้อย่างเหมาะสม

ปัจจัยการจัดการความเสี่ยง ด้านการตอบสนองต่อความเสี่ยงในการปฏิบัติงาน

- Response1 แทน หน่วยงานมีการตัดสินใจจัดการความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้นได้อย่างเหมาะสม สอดคล้องกับสถานการณ์ความเสี่ยง
- Response 2 แทน ผู้บริหารมีการติดตามผลการปฏิบัติงาน ตามวิธีการที่ได้กำหนดขึ้น เพื่อควบคุม ป้องกันหรือลดความเสี่ยงที่เกิดขึ้นจากสถานการณ์ต่างๆ ได้อย่างเหมาะสม

- Response 3 แทน มีการแจ้งหรือประชุมให้บุคลากรในองค์กรทราบถึงผลกระทบของปัญหา เพื่อสร้างความตระหนัก และหาแนวทางการแก้ไขหรือจัดการความเสี่ยงร่วมกัน
- Response 4 แทน หน่วยงานมีการจัดสรรทรัพยากรเพื่อใช้ในการจัดการความเสี่ยงในการปฏิบัติงานของข้าราชการตำรวจทางหลวงได้อย่างเพียงพอ เหมาะสม
- Response 5 แทน หน่วยงานมีการจัดกิจกรรมการควบคุมตามวัตถุประสงค์ในการจัดการหรือตอบสนองความเสี่ยง เพื่อป้องกันและลดสถานการณ์ความเสี่ยงอย่างต่อเนื่อง
- Response 6 แทน ท่านคิดว่าหน่วยงานมีการจัดการความเสี่ยงหรือตอบสนองต่อความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้นได้อย่างเหมาะสม มีประสิทธิภาพ

บทที่ 4

สรุปผลการวิจัย

การศึกษาเรื่อง “ปัจจัยที่ส่งผลต่อการจัดการความเสี่ยงในการปฏิบัติงานของข้าราชการตำรวจทางหลวง กองกำกับการ 3” มีวัตถุประสงค์คือ 1) เพื่อศึกษาระดับปัจจัยความเสี่ยงของข้าราชการตำรวจทางหลวง กองกำกับการ 3 2) เพื่อศึกษาระดับการจัดการความเสี่ยงในการปฏิบัติงานของข้าราชการตำรวจทางหลวง กองกำกับการ 3 และ 3) เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยความเสี่ยงการจัดการความเสี่ยงในการปฏิบัติงานของข้าราชการตำรวจทางหลวง กองกำกับการ 3 ผู้วิจัยทบทวนแนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดการความเสี่ยง ใช้วิธีวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ แบบสอบถาม โดยเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างคือ ข้าราชการตำรวจทางหลวง กองกำกับการ 3 จำนวน 120 คน แล้วนำมาวิเคราะห์ตามวัตถุประสงค์การวิจัย นำเสนอผลการศึกษาเชิงพรรณนาภาพรวม โดยผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิจัยตามขั้นตอนในการดำเนินการวิจัยตามลำดับ ดังนี้

4.1 สรุปผลข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะส่วนบุคคล

4.2 สรุปผลข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยความเสี่ยงในการปฏิบัติงานของข้าราชการตำรวจทางหลวง กองกำกับการ 3

4.3 สรุปผลข้อมูลเกี่ยวกับการจัดการความเสี่ยงในการปฏิบัติงานของข้าราชการตำรวจทางหลวง กองกำกับการ 3

4.4 สรุปผลการเปรียบเทียบการจัดการความเสี่ยงในการปฏิบัติงานของข้าราชการตำรวจทางหลวง กองกำกับการ 3 จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล

4.5 สรุปผลความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยเสี่ยงในการปฏิบัติงานกับ การจัดการความเสี่ยงในการปฏิบัติงานของข้าราชการตำรวจทางหลวง กองกำกับการ 3

4.1 สรุปผลข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะส่วนบุคคล

ข้อมูลลักษณะส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่างในการศึกษารั้งนี้ ประกอบด้วย เพศ อายุ ระดับการศึกษา รายได้ และระยะเวลาการทำงาน โดยวิเคราะห์ด้วยสถิติพรรณนา ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 4.1 จำนวนและร้อยละลักษณะส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถามด้านเพศ

เพศ	จำนวน	ร้อยละ
ชาย	93	77.5
หญิง	27	22.5
รวม	120	100.0

ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศชาย มีจำนวน 93 คน คิดเป็นร้อยละ 77.5

ตารางที่ 4.2 จำนวนและร้อยละลักษณะส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถามด้านอายุ

อายุ	จำนวน	ร้อยละ
น้อยกว่า 30 ปี	19	15.8
31 – 40 ปี	34	28.3
41 – 50 ปี	48	40.0
มากกว่า 50 ปี	19	15.8
รวม	120	100.0

ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 41 – 50 ปี จำนวน 48 คน คิดเป็นร้อยละ 40.0 รองลงมาคือ อายุระหว่าง 31 - 40 ปี จำนวน 34 คน คิดเป็นร้อยละ 28.3 และกลุ่มอายุน้อยกว่า 30 ปี และ กลุ่มตัวอย่างที่มีอายุมากกว่า 50 ปี มีจำนวนเท่ากันคือ จำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 15.8

ตารางที่ 4.3 จำนวนและร้อยละลักษณะส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถามด้านระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	จำนวน	ร้อยละ
น้อยกว่าปริญญาตรี	8	6.7
ปริญญาตรี	88	73.3
สูงกว่าปริญญาตรี	24	20.0
รวม	120	100.0

ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีการศึกษาระดับปริญญาตรี มีจำนวน 88 คน คิดเป็นร้อยละ 73.3 รองลงมาคือระดับสูงกว่าปริญญาตรี จำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 20.0 และระดับการศึกษาที่มีจำนวนน้อยที่สุดคือ น้อยกว่าปริญญาตรี จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 6.7

ตารางที่ 4.4 จำนวนและร้อยละลักษณะส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถามด้านรายได้ต่อเดือน

รายได้	จำนวน	ร้อยละ
ไม่เกิน 20,000 บาท	12	10.0
20,001 – 30,000 บาท	40	33.3
30,001 – 40,000 บาท	52	43.3
มากกว่า 40,000 บาท	16	13.3
รวม	120	100.0

ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีรายได้ต่อเดือนระหว่าง 20,001 – 30,000 บาท จำนวน 40 คน คิดเป็นร้อยละ 33.3 รองลงมาคือรายได้ต่อเดือนระหว่าง 30,001 – 40,000 บาท จำนวน 37 คน คิดเป็นร้อยละ 30.8 และกลุ่มรายได้มากกว่า 40,000 บาท มีจำนวนน้อยที่สุดจำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 13.3

ตารางที่ 4.5 จำนวนและร้อยละลักษณะส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถามด้านระยะเวลาการปฏิบัติงาน

ระยะเวลาการปฏิบัติงาน	จำนวน	ร้อยละ
น้อยกว่า 10 ปี	54	45.0
10 ปี ขึ้นไป	66	55.0
รวม	120	100.0

ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีระยะเวลาการปฏิบัติงานที่ดำรงทางหลวง กองกำกับการดำรงทางหลวง 3 มีระยะเวลาการปฏิบัติงานมากกว่า 10 ปีขึ้นไป มีจำนวน 66 คน คิดเป็นร้อยละ 55.0 รองลงมาคือ ระยะเวลาทำงานน้อยกว่า 10 ปี ขึ้นไป จำนวน 54 คน คิดเป็นร้อยละ 45.0

4.2 สรุปผลข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยความเสี่ยงในการปฏิบัติงานของข้าราชการตำรวจทางหลวง กองกำกับการ 3

ตารางที่ 4.6 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานปัจจัยความเสี่ยงในการปฏิบัติงานของข้าราชการตำรวจทางหลวง กองกำกับการ 3 ด้านความรู้ความเข้าใจ

ที่	ปัจจัยความเสี่ยงในการปฏิบัติงาน ด้านความรู้ ความเข้าใจ	$\bar{X}$	S.D.	แปล ความ	ลำดับ ที่
1	ท่านตระหนักถึงสภาพแวดล้อมที่อาจมีโอกาสดังเกิดความเสี่ยงหรืออันตรายขึ้นในการปฏิบัติงานตามหน้าที่รับผิดชอบอยู่เสมอ	4.04	.474	มาก	7
2	ท่านมีการเตรียมพร้อมเพื่อรับมือกับสภาพแวดล้อมที่อาจมีโอกาสดังเกิดความเสี่ยงหรืออันตรายขึ้นในการปฏิบัติงานตามหน้าที่รับผิดชอบได้อย่างเหมาะสม	4.05	.482	มาก	6
3	ท่านทราบถึงขั้นตอนหรือแนวการปฏิบัติงานตามแผนบริหารความเสี่ยงของสำนักงานตำรวจแห่งชาติได้อย่างชัดเจน	4.15	.479	มาก	1
4	ท่านสามารถปฏิบัติตามขั้นตอนหรือแนวการปฏิบัติงานตามแผนบริหารความเสี่ยงของสำนักงานตำรวจแห่งชาติและหน่วยงานของท่านได้อย่างถูกต้อง	4.08	.470	มาก	5
5	ท่านคิดว่าท่านสามารถแก้ไขเหตุการณ์ความเสี่ยงเฉพาะหน้าได้อย่างทันท่วงที และเหมาะสม	4.14	.490	มาก	2
6	ท่านสามารถพิจารณาหรือคาดการณ์แนวโน้มหรือโอกาสที่จะเกิดความเสี่ยงในการปฏิบัติงานในหน้าที่ได้อย่างเหมาะสม	4.14	.569	มาก	3
7	หน่วยงานมีการจัดฝึกอบรมเกี่ยวกับการจัดการความเสี่ยง เพื่อเสริมสร้างความรู้ ความเข้าใจ เกี่ยวกับความเสี่ยงในการปฏิบัติงานอย่างต่อเนื่อง	4.10	.475	มาก	4
เฉลี่ยรวม		4.10	.371	มาก	

ผลการศึกษาพบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เห็นว่าปัจจัยความเสี่ยงในการปฏิบัติงานของข้าราชการตำรวจทางหลวง กองกำกับการ 3 ด้านความรู้ความเข้าใจในภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 4.10 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน .371 โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดคือ ด้านการทราบถึงขั้นตอนหรือแนวการปฏิบัติงานตามแผนบริหารความเสี่ยงของสำนักงานตำรวจแห่งชาติได้อย่างชัดเจนโดยมีค่าเฉลี่ย 4.15 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน .479 รองลงมาคือด้านความสามารถแก้ไขเหตุการณ์ความเสี่ยงเฉพาะหน้าได้อย่างทันท่วงที และเหมาะสมมีค่าเฉลี่ย 4.14 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน .490 และน้อยที่สุดคือด้านการตระหนักถึงสภาพแวดล้อมที่อาจมีโอกาสดังกล่าวเกิดขึ้นหรืออันตรายขึ้นในการปฏิบัติงานตามหน้าที่รับผิดชอบอยู่เสมอ มีค่าเฉลี่ย 4.04 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน .474

ตารางที่ 4.7 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานปัจจัยความเสี่ยงในการปฏิบัติงานของข้าราชการตำรวจทางหลวง กองกำกับการ 3 ด้านสภาพแวดล้อมภายใน กฎ ระเบียบ นโยบาย

ที่	ปัจจัยความเสี่ยงในการปฏิบัติงาน ด้านสภาพแวดล้อมภายใน กฎ ระเบียบ นโยบาย	$\bar{X}$	S.D.	แปลความ	ลำดับ ที่
1	สภาพแวดล้อมในการปฏิบัติงานในหน้าที่รับผิดชอบของท่านมีความมั่นคง ปลอดภัย หรือมีความเสี่ยงหรือโอกาสที่จะเกิดอันตรายในการปฏิบัติหน้าที่	4.02	.377	มาก	6
2	หน่วยงานมีการกำหนดกฎ ระเบียบ และนโยบายด้านความเสี่ยงที่ชัดเจนเกี่ยวกับการปฏิบัติงานของข้าราชการเป็นลายลักษณ์อักษร	4.08	.433	มาก	3
3	แผนการบริหารความเสี่ยงของสำนักงานตำรวจแห่งชาติและหน่วยงานของท่านมีความเหมาะสมสอดคล้องกับสถานการณ์	4.09	.430	มาก	2
4	การกำหนด กฎ ระเบียบ นโยบายรวมถึงแนวปฏิบัติที่เกี่ยวกับการบริหารความเสี่ยงในองค์กรมีการปรับปรุง พัฒนาให้เหมาะสมสอดคล้องกับสถานการณ์แวดล้อมในการปฏิบัติงานอยู่เสมอ	4.08	.478	มาก	4
5	หน่วยงานของท่านมีการติดตามตรวจสอบ ควบคุม การปฏิบัติงานของบุคลากรเพื่อป้องกันความเสี่ยงที่เกิดขึ้นอย่างต่อเนื่อง	4.10	.525	มาก	1

ตารางที่ 4.7 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ปัจจัยความเสี่ยงในการปฏิบัติงานของข้าราชการ
ตำรวจทางหลวง กองกำกับการ 3 ด้านสภาพแวดล้อมภายใน กฎ ระเบียบ นโยบาย
(ต่อ)

ที่	ปัจจัยความเสี่ยงในการปฏิบัติงาน ด้านสภาพแวดล้อมภายใน กฎ ระเบียบ นโยบาย	$\bar{X}$	S.D.	แปลความ	ลำดับ ที่
6	หน่วยงานมีการรวบรวมข้อมูลและจัดทำรายงาน สำคัญ เกี่ยวกับการดำเนินงาน กฎระเบียบ ข้อบังคับ ด้านความเสี่ยง ทั้งในระดับปฏิบัติงาน ถึงระดับ บริหารได้อย่างเหมาะสม เป็นปัจจุบัน	3.77	.645	มาก	7
7	ผู้บริหารทุกระดับ รวมถึงบุคลากรในหน่วยงานให้ ความสำคัญกับการดำเนินงาน กฎระเบียบ ข้อบังคับ ความเสี่ยงในการปฏิบัติงาน	4.07	.425	มาก	5
เฉลี่ยรวม		4.03	.353	มาก	

ผลการศึกษพบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เห็นว่าปัจจัยความเสี่ยงในการปฏิบัติงานของ
ข้าราชการตำรวจทางหลวง กองกำกับการ 3 ด้าน ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 4.03 ค่า
เบี่ยงเบนมาตรฐาน .353 และเมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า หน่วยงานของท่านมีการติดตาม
ตรวจสอบ ควบคุมการปฏิบัติงานของบุคลากรเพื่อป้องกันความเสี่ยงที่เกิดขึ้นอย่างต่อเนื่อง มี
ค่าเฉลี่ยมากที่สุดโดยมีค่าเฉลี่ย 4.10 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน .525 และรองลงมาคือแผนการบริหาร
ความเสี่ยงของสำนักงานตำรวจแห่งชาติและหน่วยงานของท่านมีความเหมาะสม สอดคล้องกับ
สถานการณ์ โดยมีค่าเฉลี่ย 4.09 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน .430 และน้อยที่สุดคือ ด้านหน่วยงานมีการ
รวบรวมข้อมูลและจัดทำรายงานสำคัญ เกี่ยวกับการดำเนินงาน กฎระเบียบ ข้อบังคับ ด้านความ
เสี่ยง ทั้งในระดับปฏิบัติงาน ถึงระดับบริหารได้อย่างเหมาะสม เป็นปัจจุบัน โดยมีค่าเฉลี่ย 3.77 ค่า
เบี่ยงเบนมาตรฐาน .645

ตารางที่ 4.8 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานปัจจัยความเสี่ยงในการปฏิบัติงานของข้าราชการ
ตำรวจทางหลวง กองกำกับการ 3 ด้านลักษณะงาน

ที่	ปัจจัยความเสี่ยงในการปฏิบัติงาน ด้านลักษณะงาน	$\bar{X}$	S.D.	แปล ความ	ลำดับ ที่
1	หน้าที่รับผิดชอบในการปฏิบัติงานของท่านมีแนวโน้มที่จะเกิดความเสี่ยงในระหว่างการทำงานขึ้นได้ เช่น การปฏิบัติงานบนท้องถนน การปฏิบัติที่เกี่ยวกับการเงิน หรือการปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้องกับการจัดทำเอกสาร	4.08	.441	มาก	3
2	ลักษณะงานที่ท่านปฏิบัติเป็นงานที่ต้องประสานงานกับบุคคลภายนอก หรือประชาชนผู้รับบริการ จึงอาจเกิดความเสี่ยงในการบริการประชาชนขึ้นได้ เช่น การร้องเรียนทั้งจากภายในและภายนอกหน่วยงานขึ้นได้	4.14	.507	มาก	1
3	ลักษณะงานในหน้าที่รับผิดชอบของท่านมีสภาพแวดล้อมที่อาจเกิดความเสี่ยงทางสุขภาพขึ้นได้ เช่น หวัด ภูมิแพ้	4.07	.552	มาก	4
4	ลักษณะการปฏิบัติงานในหน้าที่รับผิดชอบของท่านมีแนวโน้มที่จะเกิดความเสี่ยงทางด้านจิตใจขึ้นได้ เช่น มีปัจจัยที่รบกวนจิตใจ	4.11	.591	มาก	2
5	ลักษณะงานในหน้าที่รับผิดชอบของท่านมีเครื่องมือหรืออุปกรณ์อำนวยความสะดวกในการปฏิบัติงานเพื่อลดความเสี่ยงในการปฏิบัติงานได้อย่างเหมาะสม	4.02	.458	มาก	5
เฉลี่ยรวม		4.09	.386	มาก	

ผลการศึกษาพบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เห็นว่าปัจจัยความเสี่ยงในการปฏิบัติงานของข้าราชการตำรวจทางหลวง กองกำกับการ 3 ด้านลักษณะงาน ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 4.09 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน .386 และเมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ลักษณะงานที่ท่านปฏิบัติเป็นงานที่ต้องประสานงานกับบุคคลภายนอก หรือประชาชนผู้รับบริการ จึงอาจเกิดความเสี่ยงในการบริการประชาชนขึ้นได้ เช่น การร้องเรียนทั้งจากภายในและภายนอกหน่วยงานขึ้นได้ มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดโดยมีค่าเฉลี่ย 4.14 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน .507 และรองลงมาก็คือลักษณะการปฏิบัติงานในหน้าที่รับผิดชอบของท่านมีแนวโน้มที่จะเกิดความเสี่ยงทางด้านจิตใจขึ้นได้ เช่น มี

ปัจจัยที่รบกวนจิตใจ มีค่าเฉลี่ย 4.11 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน .591 และน้อยที่สุดคือลักษณะงานในหน้าที่รับผิดชอบของท่านมีเครื่องมือ หรืออุปกรณ์อำนวยความสะดวกในการปฏิบัติงานเพื่อลดความเสี่ยงในการปฏิบัติงานได้อย่างเหมาะสม โดยมีค่าเฉลี่ย 4.02 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน .458

ตารางที่ 4.9 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานปัจจัยความเสี่ยงในการปฏิบัติงานของข้าราชการตำรวจทางหลวง กองกำกับการ 3 ด้านทรัพยากร

ที่	ปัจจัยความเสี่ยงในการปฏิบัติงาน ด้านทรัพยากร	$\bar{X}$	S.D.	แปลความ	ลำดับ ที่
1	ทรัพยากรบุคคลในหน่วยงานมีจำนวนเพียงพอต่อการปฏิบัติงานในหน้าที่รับผิดชอบได้อย่างเหมาะสม ลดความเสี่ยงด้านปริมาณบุคลากรไม่เพียงพอได้อย่างเหมาะสม	4.10	.475	มาก	5
2	หน่วยงานมีการจัดสรรงบประมาณที่ต้องใช้ในการปฏิบัติหน้าที่ของบุคลากรได้อย่างเหมาะสม ลดความเสี่ยงด้านการปฏิบัติงาน	4.12	.505	มาก	3
3	หน่วยงานมีการสนับสนุนวัสดุ อุปกรณ์ที่มีความทันสมัย และมีจำนวนเพียงพอต่อการปฏิบัติงานของบุคลากรได้อย่างเหมาะสม มีประสิทธิภาพ	4.11	.515	มาก	4
4	หน่วยงานมีการจัดทำระบบสารสนเทศที่มีความถูกต้อง ชัดเจน ช่วยให้การตัดสินใจปฏิบัติงานของบุคลากรทำได้อย่างมีประสิทธิภาพ	4.13	.533	มาก	2
5	หน่วยงานมีการจัดทำและเผยแพร่รายงานข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับความเสี่ยงเพื่อให้บุคลากรได้รับทราบอย่างทั่วถึง และใช้เป็นคู่มือประกอบการปฏิบัติงานได้อย่างถูกต้อง เหมาะสม	4.16	.502	มาก	1
เฉลี่ยรวม		4.12	.366	มาก	

ผลการศึกษาพบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เห็นว่าปัจจัยความเสี่ยงในการปฏิบัติงานของข้าราชการตำรวจทางหลวง กองกำกับการ 3 ด้านทรัพยากรในภาพรวมอยู่ในระดับสูง มีค่าเฉลี่ย 4.12 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน .366 และเมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านหน่วยงานมีการจัดทำและ

เผยแพร่รายงานข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับความเสี่ยงเพื่อให้บุคลากรได้รับทราบอย่างทั่วถึง และใช้เป็นคู่มือประกอบการปฏิบัติงานได้อย่างถูกต้อง เหมาะสม มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดโดยมีค่าเฉลี่ย 4.16 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน .502 และรองลงมาคือด้านหน่วยงานมีการจัดทำระบบสารสนเทศที่มีความถูกต้อง ชัดเจน ช่วยให้การตัดสินใจปฏิบัติงานของบุคลากรทำได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยมีค่าเฉลี่ย 4.13 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน .533 และน้อยที่สุดคือด้านทรัพยากรบุคคลในหน่วยงานมีจำนวนเพียงพอต่อการปฏิบัติงานในหน้าที่รับผิดชอบได้อย่างเหมาะสม ลดความเสี่ยงด้านปริมาณบุคลากรไม่เพียงพอได้อย่างเหมาะสม โดยมีค่าเฉลี่ย 4.10 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน .475

ตารางที่ 4.10 สรุปค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนปัจจัยความเสี่ยงในการปฏิบัติงานของข้าราชการตำรวจทางหลวง กองกำกับการ 3

ที่	สรุปปัจจัยความเสี่ยงในการปฏิบัติงานของ ข้าราชการตำรวจทางหลวง กองกำกับการ 3	$\bar{X}$	S.D.	แปลความ	ลำดับ ที่
1	ปัจจัยเสี่ยงด้านความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับ ความเสี่ยงในการปฏิบัติงาน	4.10	.371	มาก	2
2	ปัจจัยเสี่ยงด้านกฎ ระเบียบ นโยบายการ ปฏิบัติงาน	4.03	.353	มาก	4
3	ปัจจัยเสี่ยงด้านลักษณะงานที่ปฏิบัติ	4.09	.386	มาก	3
4	ปัจจัยเสี่ยงด้านทรัพยากรในการปฏิบัติงาน	4.12	.366	มาก	1
เฉลี่ยรวม		4.08	.336	มาก	

ผลการศึกษาพบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีระดับความเห็นต่อปัจจัยความเสี่ยงในการปฏิบัติงานของข้าราชการตำรวจทางหลวง กองกำกับการ 3 ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 4.08 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน .336 โดยปัจจัยเสี่ยงด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดคือ ปัจจัยเสี่ยงด้านทรัพยากรที่ใช้ในการปฏิบัติงาน มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดโดยมีค่าเฉลี่ย 4.12 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน .366 และรองลงมาคือปัจจัยเสี่ยงด้านความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับความเสี่ยง มีค่าเฉลี่ย 4.10 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน .371 และน้อยที่สุดคือปัจจัยเสี่ยงด้านกฎ ระเบียบ นโยบายการปฏิบัติงาน มีค่าเฉลี่ย 4.03 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน .353

4.3 สรุปผลข้อมูลเกี่ยวกับการจัดการความเสี่ยงในการปฏิบัติงานของข้าราชการตำรวจทางหลวง กองกำกับการ 3

ตารางที่ 4.11 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานการจัดการความเสี่ยงในการปฏิบัติงานของข้าราชการตำรวจทางหลวง กองกำกับการ 3 ด้านการกำหนดวัตถุประสงค์ในการจัดการความเสี่ยง

ที่	การจัดการความเสี่ยงในการปฏิบัติงาน ด้านการกำหนดวัตถุประสงค์	$\bar{X}$	S.D.	แปลความ	ลำดับ ที่
1	มีการกำหนดวัตถุประสงค์และเป้าหมายในการจัดการความเสี่ยงจากการปฏิบัติงานของหน่วยงานได้อย่างชัดเจน	4.13	.528	มาก	2
2	หน่วยงานมีการกำหนดตัวชี้วัดที่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์และเป้าหมายในการจัดการความเสี่ยงได้อย่างถูกต้อง สามารถวัดผลได้จริง	4.11	.515	มาก	5
3	บุคลากรที่เกี่ยวข้องมีส่วนร่วมในการกำหนดวัตถุประสงค์ในการจัดการความเสี่ยงและให้การยอมรับ	4.07	.480	มาก	6
4	หน่วยงานมีการเผยแพร่ ประชาสัมพันธ์ให้บุคลากรทุกระดับได้ทราบถึงวัตถุประสงค์ในการจัดการความเสี่ยงของหน่วยงาน เพื่อสร้างความเข้าใจและแนวปฏิบัติที่สอดคล้องกัน	4.13	.495	มาก	1
5	การกำหนดวัตถุประสงค์ในการจัดการความเสี่ยงของหน่วยงานให้ความสำคัญกับข้อจำกัดด้านทรัพยากรที่มีอยู่ได้อย่างเหมาะสม	4.11	.499	มาก	4
6	ท่านเห็นว่าการกำหนดวัตถุประสงค์ในการจัดการความเสี่ยงของหน่วยงานมีความเหมาะสม ถูกต้องกับสถานการณ์และนำไปสู่การลดความเสี่ยงในการปฏิบัติได้อย่างเหมาะสม	4.12	.522	มาก	3
เฉลี่ยรวม		4.11	.370	มาก	

ผลการศึกษาพบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เห็นว่าการจัดการความเสี่ยงในการปฏิบัติงานของข้าราชการตำรวจทางหลวง กองกำกับการ 3 ด้านการกำหนดวัตถุประสงค์ในการจัดการความเสี่ยง

เสี่ยง ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 4.11 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน .370 และเมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า หน่วยงานมีการเผยแพร่ ประชาสัมพันธ์ ให้นุคลากรทุกระดับได้ทราบถึงวัตถุประสงค์ในการจัดการความเสี่ยงของหน่วยงาน เพื่อสร้างความเข้าใจและแนวปฏิบัติที่สอดคล้องกัน มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดโดยมีค่าเฉลี่ย 4.13 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน .495 และรองลงมาคือ มีการกำหนดวัตถุประสงค์และเป้าหมายในการจัดการความเสี่ยงจากการปฏิบัติงานของหน่วยงาน ได้อย่างชัดเจน มีค่าเฉลี่ย 4.13 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน .528 และน้อยที่สุดคือนุคลากรที่เกี่ยวข้องมีส่วนร่วมในการกำหนดวัตถุประสงค์ในการจัดการความเสี่ยงและให้การยอมรับ มีค่าเฉลี่ย 4.07 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน .480

ตารางที่ 4.12 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานการจัดการความเสี่ยงในการปฏิบัติงานของข้าราชการตำรวจทางหลวง กองกำกับการ 3 ด้านการระบุนความเสี่ยงในการปฏิบัติงาน

ที่	การจัดการความเสี่ยงในการปฏิบัติงาน ด้านการระบุนความเสี่ยงในการปฏิบัติงาน	$\bar{X}$	S.D.	แปลความ	ลำดับ ที่
1	บุคลากรทุกระดับในหน่วยงานได้มีส่วนร่วมในการระบุปัญหาหรือสถานการณ์ความเสี่ยงที่เกิดขึ้นในการปฏิบัติงาน เพื่อนำไปสู่การวางแผนแก้ไขปัญหาด้อย่างเหมาะสม	4.05	.500	มาก	5
2	มีการระบุปัจจัยเสี่ยงที่เกิดในการปฏิบัติงาน เป็นไปตามหลักการเชิงเหตุผล มีการคิดวิเคราะห์ร่วมกันอย่างเป็นระบบ เพื่อให้ได้ปัญหาความเสี่ยงที่ถูกต้องที่สุด	4.10	.541	มาก	3
3	มีการระบุถึงระดับผลกระทบหรือความเสียหายที่เกิดขึ้นจากการปัจจัยเสี่ยงในการปฏิบัติงานได้อย่างรอบด้านเหมาะสม	4.10	.509	มาก	2
4	มีการวิเคราะห์หาสาเหตุของความเสี่ยงแต่ละประเภทที่อาจเกิดขึ้นและที่เกิดขึ้นแล้วในการปฏิบัติงาน เพื่อหาวิธีการควบคุมป้องกันหรือลดความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้นนั้น	4.14	.523	มาก	1
5	ท่านสามารถระบุนความเสี่ยงในการปฏิบัติงานที่สอดคล้องกับการกำหนดวัตถุประสงค์ด้านความเสี่ยงได้อย่างถูกต้อง เหมาะสม	4.08	.512	มาก	4
เฉลี่ยรวม		4.09	.359	มาก	

ผลการศึกษาพบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เห็นว่าการจัดการความเสี่ยงในการปฏิบัติงานของข้าราชการตำรวจทางหลวง กองกำกับการ 3 ด้านการระบุความเสี่ยงในการปฏิบัติงาน ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 4.09 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน .359 และเมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดคือ ด้านมีการวิเคราะห์หาสาเหตุของความเสี่ยงแต่ละประเภทที่อาจเกิดขึ้นและที่เกิดขึ้นแล้วในการปฏิบัติงาน เพื่อหาวิธีการควบคุมป้องกันหรือลดความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้นนั้น โดยมีค่าเฉลี่ย 4.14 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน .523 และรองลงมาคือมีการระบุถึงระดับผลกระทบหรือความเสียหายที่เกิดขึ้นจากการปัจจัยเสี่ยงในการปฏิบัติงานได้อย่างรอบด้านเหมาะสม มีค่าเฉลี่ย 4.10 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน .509 และน้อยที่สุดคือด้านบุคลากรทุกระดับในหน่วยงานได้มีส่วนร่วมในการระบุปัญหาหรือสถานการณ์ความเสี่ยงที่เกิดขึ้นในการปฏิบัติงาน เพื่อนำไปสู่การวางแผนแก้ไขปัญหาดังกล่าวได้อย่างเหมาะสม โดยมีค่าเฉลี่ย 4.05 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน .500

ตารางที่ 4.13 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานการจัดการความเสี่ยงในการปฏิบัติงานของข้าราชการตำรวจทางหลวง กองกำกับการ 3 ด้านการประเมินความเสี่ยงในการปฏิบัติงาน

ที่	การจัดการความเสี่ยงในการปฏิบัติงาน ด้านการประเมินความเสี่ยง	$\bar{X}$	S.D.	แปลความ	ลำดับ ที่
1	การประเมินความเสี่ยงในการปฏิบัติงาน มีการประเมินโดยการจำแนกจากปัจจัยสาเหตุต่างๆ ได้อย่างชัดเจนทำให้ประเมินความเสียหายที่เกิดขึ้นได้ชัดเจนด้วย	4.09	.485	มาก	4
2	มีการวิเคราะห์และประเมินระดับความสำคัญของโอกาสที่จะเกิดความเสี่ยงและผลกระทบที่ก่อให้เกิดความเสียหายได้อย่างถูกต้อง เหมาะสม	4.13	.459	มาก	1
3	มีการวิเคราะห์และประเมินความเสียหายที่เกิดขึ้นจากความเสี่ยงนั้น อย่างรอบด้าน ทั้งประเมินความเสียหายทางด้านสุขภาพกาย ความเสียหายต่อสุขภาพจิตของข้าราชการตำรวจ	4.13	.511	มาก	2
4	มีการกำหนดหลักเกณฑ์ในการประเมินความเสี่ยงในการปฏิบัติงานที่เกิดขึ้นเป็นมาตรฐานเดียวกันอย่างเหมาะสม	4.11	.499	มาก	3

ตารางที่ 4.13 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานการจัดการความเสี่ยงในการปฏิบัติงานของข้าราชการ
ตำรวจทางหลวง กองกำกับการ 3 ด้านการประเมินความเสี่ยงในการปฏิบัติงาน (ต่อ)

ที่	การจัดการความเสี่ยงในการปฏิบัติงาน ด้านการประเมินความเสี่ยง	$\bar{X}$	S.D.	แปลความ	ลำดับ ที่
5	ท่านสามารถประเมินความเสี่ยงหรือผลกระทบที่ เกิดขึ้นจากสถานการณ์ความเสี่ยงในการปฏิบัติงาน ของท่านได้อย่างเหมาะสม	4.07	.552	มาก	5
เฉลี่ยรวม		4.105	.398	มาก	

ผลการศึกษาพบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เห็นว่าการจัดการความเสี่ยงในการปฏิบัติงานของข้าราชการตำรวจทางหลวง กองกำกับการ 3 ด้านการประเมินความเสี่ยงในภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 4.105 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน .398 และเมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดคือ ด้านมีการวิเคราะห์และประเมินระดับความสำคัญของโอกาสที่จะเกิดความเสี่ยงและผลกระทบที่ก่อให้เกิดความเสียหายได้อย่างถูกต้อง เหมาะสม โดยมีค่าเฉลี่ย 4.13 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน .459 และรองลงมาคือด้านมีการวิเคราะห์และประเมินความเสียหายที่เกิดขึ้นจากความเสี่ยงนั้น อย่างรอบด้าน ทั้งประเมินความเสียหายทางด้านสุขภาพกาย ความเสียหายต่อสุขภาพจิตของข้าราชการตำรวจ มีค่าเฉลี่ย 4.13 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน .511 และน้อยที่สุดคือ คัดยความสามารถในการประเมินความเสี่ยงหรือผลกระทบที่เกิดขึ้นจากสถานการณ์ความเสี่ยงในการปฏิบัติงานของท่านได้อย่างเหมาะสม โดยมีค่าเฉลี่ย 4.07 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน .552

ตารางที่ 4.14 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานการจัดการความเสี่ยงในการปฏิบัติงานของข้าราชการ
ตำรวจทางหลวง กองกำกับการ 3 ด้านการตอบสนองต่อความเสี่ยงในการปฏิบัติงาน

ที่	การจัดการความเสี่ยงในการปฏิบัติงาน ด้านการตอบสนองความเสี่ยง	$\bar{X}$	S.D.	แปลความ	ลำดับ ที่
1	หน่วยงานมีการตัดสินใจจัดการความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้น ได้อย่างเหมาะสม สอดคล้องกับสถานการณ์ความเสี่ยง	4.08	.441	มาก	4
2	ผู้บริหารมีการติดตามผลการปฏิบัติงาน ตามวิธีการที่ได้ กำหนดขึ้น เพื่อควบคุม ป้องกันหรือลดความเสี่ยงที่ เกิดขึ้นจากสถานการณ์ต่างๆ ได้อย่างเหมาะสม	4.09	.467	มาก	3

ตารางที่ 4.14 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานการจัดการความเสี่ยงในการปฏิบัติงานของข้าราชการ
ตำรวจทางหลวง กองกำกับการ 3 ด้านการตอบสนองต่อความเสี่ยงในการปฏิบัติงาน (ต่อ)

ที่	การจัดการความเสี่ยงในการปฏิบัติงาน ด้านการตอบสนองความเสี่ยง	$\bar{X}$	S.D.	แปลความ	ลำดับ ที่
3	มีการแจ้งหรือจัดประชุมให้ข้าราชการตำรวจทางหลวงได้รับทราบถึงผลกระทบของปัจจัยความเสี่ยง เพื่อสร้างความตระหนัก และหาแนวทางการจัดการความเสี่ยงร่วมกัน	4.10	.627	มาก	2
4	หน่วยงานมีการจัดสรรทรัพยากรเพื่อใช้ในการจัดการความเสี่ยงในการปฏิบัติงานของข้าราชการตำรวจทางหลวงได้อย่างเพียงพอ เหมาะสม	4.07	.530	มาก	5
5	หน่วยงานมีการจัดกิจกรรมการควบคุมตามวัตถุประสงค์ในการจัดการหรือตอบสนองความเสี่ยง เพื่อป้องกันและลดสถานะความเสี่ยงอย่างต่อเนื่อง	4.05	.446	มาก	6
6	มีการติดตามและประเมินผลที่เกิดขึ้นการปฏิบัติงานของข้าราชการตำรวจทางหลวงอย่างต่อเนื่อง เช่น การประชุมและรายงานความคืบหน้าชี้แจงการดำเนินการด้านความเสี่ยง	4.10	.509	มาก	1
เฉลี่ยรวม		4.08	.365	มาก	

ผลการศึกษาพบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เห็นว่าการจัดการความเสี่ยงในการปฏิบัติงานของข้าราชการตำรวจทางหลวง กองกำกับการ 3 ด้านการตอบสนองความเสี่ยงในการปฏิบัติงานในภาพรวม อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 4.08 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน .365 และเมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดคือ ด้านการติดตามและประเมินผลที่เกิดขึ้นการปฏิบัติงานของข้าราชการตำรวจทางหลวงอย่างต่อเนื่อง เช่น การประชุมและรายงานความคืบหน้าชี้แจงการดำเนินการด้านความเสี่ยงโดยมีค่าเฉลี่ย 4.10 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน .509 และรองลงมาคือด้านการแจ้งหรือจัดประชุมให้ข้าราชการตำรวจทางหลวงได้รับทราบถึงผลกระทบของปัจจัยความเสี่ยง เพื่อสร้างความตระหนัก และหาแนวทางการจัดการความเสี่ยงร่วมกัน มีค่าเฉลี่ย 4.10 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน .627 และน้อยที่สุดคือ ด้านหน่วยงานมีการจัดกิจกรรมการควบคุมตามวัตถุประสงค์ใน

การจัดการหรือตอบสนองความเสี่ยง เพื่อป้องกันและลดสถานะความเสี่ยงอย่างต่อเนื่อง โดยมีค่าเฉลี่ย 4.05 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน .446

ตารางที่ 4.15 สรุปค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานการจัดการความเสี่ยงในการปฏิบัติงานของข้าราชการตำรวจทางหลวง กองกำกับการ 3

ที่	การจัดการความเสี่ยงในการปฏิบัติงานของ ข้าราชการตำรวจทางหลวง กองกำกับการ 3	$\bar{X}$	S.D.	แปลความ	ลำดับ ที่
1	ด้านการกำหนดวัตถุประสงค์ในการปฏิบัติงาน	4.11	.370	มาก	2
2	ด้านการระบุความเสี่ยงในการปฏิบัติงาน	4.09	.359	มาก	4
3	ด้านการประเมินความเสี่ยงในการปฏิบัติงาน	4.105	.398	มาก	1
4	ด้านการตอบสนองความเสี่ยงในการปฏิบัติงาน	4.08	.365	มาก	3
เฉลี่ยรวม		4.095	.344	มาก	

ผลการศึกษาพบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เห็นว่า การจัดการความเสี่ยงในการปฏิบัติงานของข้าราชการตำรวจทางหลวง กองกำกับการ 3 ในภาพรวม อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 4.095 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน .344 และเมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า การจัดการความเสี่ยงด้านด้านการประเมินความเสี่ยงในการปฏิบัติงานของข้าราชการตำรวจทางหลวง กองกำกับการ 3 มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 4.105 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน .398 รองลงมาคือการจัดการความเสี่ยงด้านการกำหนดวัตถุประสงค์ด้านความเสี่ยงในการปฏิบัติงาน มีค่าเฉลี่ย 4.11 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน .370 และน้อยที่สุดคือการจัดการความเสี่ยงด้านการระบุความเสี่ยงในการปฏิบัติงานของข้าราชการตำรวจทางหลวง กองกำกับการ 3 มีค่าเฉลี่ย 4.09 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน .359

4.4 สรุปผลการเปรียบเทียบการจัดการความเสี่ยงในการปฏิบัติงานของข้าราชการตำรวจทางหลวง กองกำกับการ 3 จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล

ตารางที่ 4.16 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบการจัดการความเสี่ยงในการปฏิบัติงานของข้าราชการตำรวจทางหลวง กองกำกับการ 3 จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคลด้านเพศ

ที่	การจัดการความเสี่ยงในการปฏิบัติงานของ ข้าราชการตำรวจทางหลวง กองกำกับการ 3	เพศชาย $\bar{X}$ S.D.	เพศหญิง $\bar{X}$ S.D.	t (sig.)
1	ด้านการกำหนดวัตถุประสงค์ในการ ปฏิบัติงาน	4.13 .374	4.05 .358	.939 (.350)
2	ด้านการระบุความเสี่ยงในการปฏิบัติงาน	4.10 .360	4.04 .360	.727 (.469)
3	ด้านการประเมินความเสี่ยงในการปฏิบัติงาน	4.12 .399	4.07 .400	.566 (.572)
4	ด้านการตอบสนองความเสี่ยงในการ ปฏิบัติงาน	4.08 .365	4.07 .374	.127 (.899)
5	รวมการจัดการความเสี่ยงในการ ปฏิบัติงาน	4.11 .347	4.06 .338	.639 (.524)

ผลการทดสอบสมมติฐานปัจจัยส่วนบุคคลด้านเพศที่แตกต่างกันมีความเห็นต่อการจัดการความเสี่ยงในการปฏิบัติงานของข้าราชการตำรวจทางหลวง กองกำกับการ 3 ไม่ต่างกันในทุกด้าน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

ตารางที่ 4.17 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบการจัดการความเสี่ยงในการปฏิบัติงานของข้าราชการตำรวจทางหลวง กองกำกับการ 3 จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคลด้านอายุ

ที่	การจัดการความเสี่ยงในการ ปฏิบัติงานของข้าราชการตำรวจ ทางหลวง กองกำกับการ 3	อายุ (ปี)				F (sig.)
		ไม่เกิน 30	31- 40	41 - 50	มากกว่า 50	
		$\bar{X}$ S.D.	$\bar{X}$ S.D.	$\bar{X}$ S.D.	$\bar{X}$ S.D.	
1	ด้านการกำหนดวัตถุประสงค์ใน การปฏิบัติงาน	4.07 .330	4.12 .286	4.16 .342	4.00 .567	.923 (.432)

ตารางที่ 4.17 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบการจัดการความเสี่ยงในการปฏิบัติงานของข้าราชการ
ตำรวจทางหลวง กองกำกับการ 3 จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคลด้านอายุ (ต่อ)

ที่	การจัดการความเสี่ยงในการ ปฏิบัติงานของข้าราชการตำรวจ ทางหลวง กองกำกับการ 3	อายุ (ปี)				F (sig.)
		ไม่เกิน 30	31 - 40	41 - 50	มากกว่า 50	
		$\bar{X}$ S.D.	$\bar{X}$ S.D.	$\bar{X}$ S.D.	$\bar{X}$ S.D.	
2	ด้านการระบุความเสี่ยงในการ ปฏิบัติงาน	4.09 .330	4.14 .319	4.10 .331	3.96 .499	.978 (.406)
3	ด้านการประเมินความเสี่ยงใน การปฏิบัติงาน	4.03 .300	4.09 .363	4.16 .362	4.06 .600	.574 (.633)
4	ด้านการตอบสนองความเสี่ยงใน การปฏิบัติงาน	4.06 .330	4.14 .337	4.10 .322	3.96 .521	1.075 (.363)
5	รวมการจัดการความเสี่ยงใน การปฏิบัติงาน	4.06 .299	4.12 .293	4.13 .311	4.00 .518	.806 (.493)

*ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

ผลการทดสอบสมมติฐานปัจจัยส่วนบุคคลด้านอายุที่แตกต่างกันมีความเห็นต่อการจัดการความเสี่ยงในการปฏิบัติงานของข้าราชการตำรวจทางหลวง กองกำกับการ 3 ในภาพรวมและในรายด้าน ไม่แตกต่างกันทุกด้าน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

ตารางที่ 4.18 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบการจัดการความเสี่ยงในการปฏิบัติงานของข้าราชการ
ตำรวจทางหลวง กองกำกับการ 3 จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคลด้านการศึกษา

ที่	การจัดการความเสี่ยงในการ ปฏิบัติงานของข้าราชการตำรวจ ทางหลวง กองกำกับการ 3	การศึกษา			F (sig.)
		น้อยกว่า ปริญญาตรี	ปริญญาตรี	สูงกว่า ปริญญาตรี	
		$\bar{X}$ S.D.	$\bar{X}$ S.D.	$\bar{X}$ S.D.	
1	ด้านการกำหนดวัตถุประสงค์ใน การปฏิบัติงาน	4.13 .148	4.11 .386	4.09 .371	.040 (.961)
2	ด้านการระบุความเสี่ยงในการ ปฏิบัติงาน	4.10 .217	4.08 .354	4.12 .421	.127 (.881)

ตารางที่ 4.18 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบการจัดการความเสี่ยงในการปฏิบัติงานของข้าราชการ
ตำรวจทางหลวง กองกำกับการ 3 จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคลด้านการศึกษา (ต่อ)

ที่	การจัดการความเสี่ยงในการ ปฏิบัติงานของข้าราชการตำรวจ ทางหลวง กองกำกับการ 3	การศึกษา			F (sig.)
		น้อยกว่า ปริญญาตรี	ปริญญาตรี	สูงกว่า ปริญญาตรี	
		$\bar{X}$ S.D.	$\bar{X}$ S.D.	$\bar{X}$ S.D.	
3	ด้านการประเมินความเสี่ยงในการ ปฏิบัติงาน	4.00 .151	4.10 .395	4.17 .463	.576 (.564)
4	ด้านการตอบสนองความเสี่ยงใน การปฏิบัติงาน	4.15 .208	4.08 .367	4.07 .408	.136 (.873)
5	รวมการจัดการความเสี่ยงในการ ปฏิบัติงาน	4.09 .153	4.09 .350	4.11 .379	.030 (.971)

*ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

ผลการทดสอบสมมติฐานปัจจัยส่วนบุคคลด้านการศึกษาที่แตกต่างกันมีความเห็นต่อการจัดการความเสี่ยงในการปฏิบัติงานของข้าราชการตำรวจทางหลวง กองกำกับการ 3 ในภาพรวมและในรายด้านไม่แตกต่างกันทุกด้าน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

ตารางที่ 4.19 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบการจัดการความเสี่ยงในการปฏิบัติงานของข้าราชการ
ตำรวจทางหลวง กองกำกับการ 3 จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคลด้านรายได้ต่อเดือน

ที่	การจัดการความเสี่ยงในการ ปฏิบัติงานของข้าราชการตำรวจ ทางหลวง กองกำกับการ 3	รายได้ต่อเดือน (บาท)				F (sig.)
		ไม่เกิน 20,000	20,001- 30,000	30,001 – 40,000	มากกว่า 40,000	
		$\bar{X}$ S.D.	$\bar{X}$ S.D.	$\bar{X}$ S.D.	$\bar{X}$ S.D.	
1	ด้านการกำหนดวัตถุประสงค์ใน การปฏิบัติงาน	4.21 .294	4.13 .354	4.10 .348	4.01 .518	.691 .560
2	ด้านการระบุความเสี่ยงในการ ปฏิบัติงาน	4.22 .304	4.10 .331	4.10 .330	3.90 .494	2.209 .091

ตารางที่ 4.19 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบการจัดการความเสี่ยงในการปฏิบัติงานของข้าราชการตำรวจ
ทางหลวง กองกำกับการ 3 จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคลด้านรายได้ต่อเดือน (ต่อ)

ที่	การจัดการความเสี่ยงในการ ปฏิบัติงานของข้าราชการตำรวจ ทางหลวง กองกำกับการ 3	รายได้ต่อเดือน (บาท)				F (sig.)
		ไม่เกิน 20,000	20,001- 30,000	30,001 – 40,000	มากกว่า 40,000	
		$\bar{X}$ S.D.	$\bar{X}$ S.D.	$\bar{X}$ S.D.	$\bar{X}$ S.D.	
3	ด้านการประเมินความเสี่ยงใน การปฏิบัติงาน	4.13 .334	4.14 .406	4.11 .362	3.99 .529	.558 .644
4	ด้านการตอบสนองความเสี่ยงใน การปฏิบัติงาน	4.14 .354	4.10 .346	4.08 .316	3.99 .553	.464 .708
5	รวมการจัดการความเสี่ยงใน การปฏิบัติงาน	4.18 .293	4.12 .321	4.10 .317	3.97 .506	.965 .412

*ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

ผลการทดสอบสมมติฐานปัจจัยส่วนบุคคลด้านรายได้ต่อเดือนที่แตกต่างกันมีความเห็น
ต่อการจัดการความเสี่ยงในการปฏิบัติงานของข้าราชการตำรวจทางหลวง กองกำกับการ 3 ใน
ภาพรวมและในรายด้านไม่แตกต่างกันทุกด้าน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

ตารางที่ 4.20 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบการจัดการความเสี่ยงในการปฏิบัติงานของข้าราชการ
ตำรวจทางหลวง กองกำกับการ 3 จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคลด้านระยะเวลาการ
ปฏิบัติงาน

ที่	การจัดการความเสี่ยงในการปฏิบัติงานของ ข้าราชการตำรวจทางหลวง กองกำกับการ 3	น้อยกว่า 10 ปี $\bar{X}$ S.D.	มากกว่า 10 ปี $\bar{X}$ S.D.	t (sig.)
1	ด้านการกำหนดวัตถุประสงค์ในการ ปฏิบัติงาน	4.09 .302	4.13 .419	.717 (.475)
2	ด้านการระบุความเสี่ยงในการปฏิบัติงาน	4.09 .320	4.09 .390	.055 (.956)

ตารางที่ 4.20 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบการจัดการความเสี่ยงในการปฏิบัติงานของข้าราชการ
ตำรวจทางหลวง กองกำกับการ 3 จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคลด้านระยะเวลาการ
ปฏิบัติงาน (ต่อ)

ที่	การจัดการความเสี่ยงในการปฏิบัติงานของ ข้าราชการตำรวจทางหลวง กองกำกับการ 3	น้อยกว่า 10 ปี	มากกว่า 10 ปี	t
		$\bar{X}$ S.D.	$\bar{X}$ S.D.	(sig.)
3	ด้านการประเมินความเสี่ยงในการปฏิบัติงาน	4.07 .337	4.13 .443	.768 (.444)
4	ด้านการตอบสนองความเสี่ยงในการ ปฏิบัติงาน	4.08 .331	4.08 .394	.046 (.964)
5	รวมการจัดการความเสี่ยงในการ ปฏิบัติงาน	4.08 .290	4.11 .385	.399 (.691)

ผลการทดสอบสมมติฐานปัจจัยส่วนบุคคลด้านระยะเวลาการปฏิบัติงานที่แตกต่างกันมีความเห็นต่อการจัดการความเสี่ยงในการปฏิบัติงานของข้าราชการตำรวจทางหลวง กองกำกับการ 3 ไม่ต่างกันทั้งในภาพรวมและในรายด้าน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

4.5 ผลการความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยความเสี่ยงในการปฏิบัติงาน กับ การจัดการความเสี่ยงในการปฏิบัติงานของข้าราชการตำรวจทางหลวง กองกำกับการ 3

ตารางที่ 4.21 ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยความเสี่ยงในการปฏิบัติงานด้านความรู้ความเข้าใจ กับ การจัดการความเสี่ยงในการปฏิบัติงานของข้าราชการตำรวจทางหลวง กองกำกับการ 3

ผลการทดสอบ	Knowledge 1	Knowledge 2	Knowledge 3	Knowledge 4	Knowledge 5	Knowledge 6	Knowledge 7
ความสัมพันธ์	r	r	r	r	r	r	r
	Sig.	Sig.	Sig.	Sig.	Sig.	Sig.	Sig.
Risk Management	.596**	.699**	.697**	.688**	.623**	.585**	.588**
Knowledge 1	.000	.000	.000	.000	.000	.000	.000
Knowledge 2		.541**	.490**	.475**	.516**	.476**	.504**
Knowledge 3		.000	.000	.000	.000	.000	.000
Knowledge 4			.658**	.539**	.467**	.463**	.492**
Knowledge 5			.000	.000	.000	.000	.000
Knowledge 6				.546**	.410**	.414**	.488**
Knowledge 7				.000	.000	.000	.000
Knowledge 8					.537**	.431**	.606**
Knowledge 9					.000	.000	.000
Knowledge 10						.439**	.480**
Knowledge 11						.000	.000
Knowledge 12							.507**
Knowledge 13							.000

** . ระดับความสัมพันธ์ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01

ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยความเสี่ยงในการปฏิบัติงานด้านความรู้ความเข้าใจ กับ การจัดการความเสี่ยงในการปฏิบัติงานของข้าราชการตำรวจทางหลวง กองกำกับการ 3 ในภาพรวม พบว่า มีความสัมพันธ์กันในระดับปานกลาง ถึง ระดับสูง ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 (โดยมีค่าระดับความสัมพันธ์ (r) ระหว่าง .410 - .699) ระดับความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยความเสี่ยงในการปฏิบัติงานด้านความรู้ความเข้าใจ กับ การจัดการความเสี่ยงในการ

ปฏิบัติงานของข้าราชการตำรวจทางหลวง กองกำกับการ 3 ที่มีระดับความสัมพันธ์ในระดับสูงที่สุด คือ ด้านท่านมีการเตรียมพร้อมเพื่อรับมือกับสภาพแวดล้อมที่อาจมีโอกาสดังกล่าวหรืออันตรายขึ้นในการปฏิบัติงานตามหน้าที่รับผิดชอบได้อย่างเหมาะสม ($r = 0.699$) รองลงมาคือท่านทราบถึงขั้นตอนหรือแนวการปฏิบัติงานตามแผนบริหารความเสี่ยงของสำนักงานตำรวจแห่งชาติได้อย่างชัดเจน ($r = 0.697$) และ ระดับความสัมพันธ์ที่น้อยที่สุดคือท่านสามารถพิจารณาหรือคาดการณ์แนวโน้มหรือโอกาสที่จะเกิดความเสี่ยงในการปฏิบัติงานในหน้าที่ได้อย่างเหมาะสม ($r = 0.585$)

เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ภายในระหว่างปัจจัยความเสี่ยงในการปฏิบัติงานด้านความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับความเสี่ยงในการปฏิบัติงานของข้าราชการตำรวจทางหลวง กองกำกับการ 3 พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยเสี่ยงด้านการเตรียมพร้อมเพื่อรับมือกับสภาพแวดล้อมที่อาจมีโอกาสดังกล่าวหรืออันตรายขึ้นในการปฏิบัติงานตามหน้าที่รับผิดชอบได้อย่างเหมาะสม กับ ปัจจัยเสี่ยงด้านท่านทราบถึงขั้นตอนหรือแนวการปฏิบัติงานตามแผนบริหารความเสี่ยงของสำนักงานตำรวจแห่งชาติได้อย่างชัดเจน มีความสัมพันธ์ในระดับสูง ($r = .658$) ส่วนระดับความสัมพันธ์ที่น้อยที่สุดคือ ปัจจัยความเสี่ยงด้านท่านทราบถึงขั้นตอนหรือแนวการปฏิบัติงานตามแผนบริหารความเสี่ยงของสำนักงานตำรวจแห่งชาติได้อย่างชัดเจน กับ ปัจจัยเสี่ยงด้านท่านคิดว่าท่านสามารถแก้ไขเหตุการณ์ความเสี่ยงเฉพาะหน้าได้อย่างทันท่วงที และเหมาะสม ($r = .410$) โดยมีความสัมพันธ์อยู่ในระดับปานกลาง

ตารางที่ 4.22 ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยความเสี่ยงในการปฏิบัติงานด้านสภาพแวดล้อมภายใน กฎ ระเบียบ นโยบายความเสี่ยง กับ การจัดการความเสี่ยงในการปฏิบัติงานของข้าราชการตำรวจทางหลวง กองกำกับการ 3

ผลการทดสอบ	Policy 1	Policy 2	Policy 3	Policy 4	Policy 5	Policy 6	Policy 7
ความสัมพันธ์	r	r	r	r	r	r	r
	Sig.	Sig.	Sig.	Sig.	Sig.	Sig.	Sig.
Risk Management	.789**	.696**	.675**	.618**	.611**	.461**	.646**
Policy 1		.554**	.556**	.501**	.455**	.404**	.567**
Policy 2		.000	.000	.000	.000	.000	.000
Policy 3			.595**	.538**	.484**	.424**	.521**
Policy 4			.000	.000	.000	.000	.000
Policy 5				.576**	.518**	.381**	.565**
Policy 6				.000	.000	.000	.000
Policy 7					.469**	.364**	.511**
					.000	.000	.000
						.467**	.460**
						.000	.000
							.395**
							.000

** . ระดับความสัมพันธ์ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01

ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยความเสี่ยงในการปฏิบัติงานด้านสภาพแวดล้อมภายใน กฎ ระเบียบ นโยบายความเสี่ยง กับ การจัดการความเสี่ยงในการปฏิบัติงานของข้าราชการตำรวจทางหลวง กองกำกับการ 3 ในภาพรวม พบว่า มีความสัมพันธ์กันในระดับน้อย ถึง ระดับสูง ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 (โดยมีค่าระดับความสัมพันธ์ (r) ระหว่าง .364 - .789) โดยระดับความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยความเสี่ยงในการปฏิบัติงานด้านสภาพแวดล้อมภายใน กฎ ระเบียบ นโยบายความเสี่ยง กับ การจัดการความเสี่ยงในการปฏิบัติงานของข้าราชการตำรวจทางหลวง กองกำกับการ 3 ที่มีระดับความสัมพันธ์ในระดับสูง

ที่สุด คือ ด้านสภาพแวดล้อมในการปฏิบัติงานในหน้าที่รับผิดชอบของท่านมีความมั่นคง ปลอดภัย หรือมีความเสี่ยง หรือโอกาสที่จะเกิดอันตรายในการปฏิบัติหน้าที่ ($r = 0.789$) รองลงมาคือด้านหน่วยงานมีการกำหนดกฎ ระเบียบ และนโยบายด้านความเสี่ยงที่ชัดเจนเกี่ยวกับการปฏิบัติงานของข้าราชการเป็นลายลักษณ์อักษร ($r = 0.695$) และ ระดับความสัมพันธ์ที่น้อยที่สุดคือหน่วยงานมีการรวบรวมข้อมูลและจัดทำรายงานสำคัญ เกี่ยวกับการดำเนินงาน กฎระเบียบ ข้อบังคับ ด้านความเสี่ยง ทั้งในระดับปฏิบัติงาน ถึงระดับบริหารได้อย่างเหมาะสม เป็นปัจจุบัน มีความสัมพันธ์ในระดับปานกลาง ($r = 0.461$)

เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ภายในระหว่างปัจจัยความเสี่ยงในการปฏิบัติงานด้านสภาพแวดล้อมภายใน กฎ ระเบียบ นโยบายความเสี่ยง ในการปฏิบัติงานของข้าราชการตำรวจทางหลวง กองกำกับการ 3 พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยเสี่ยงด้านหน่วยงานมีการกำหนดกฎ ระเบียบ และนโยบายด้านความเสี่ยงที่ชัดเจนเกี่ยวกับการปฏิบัติงานของข้าราชการเป็นลายลักษณ์ อักษร กับ ปัจจัยเสี่ยงด้านแผนการบริหารความเสี่ยงของสำนักงานตำรวจแห่งชาติและหน่วยงานของท่านมีความเหมาะสม สอดคล้องกับสถานการณ์ มีความสัมพันธ์ในระดับปานกลาง ($r = .595$) ส่วนระดับความสัมพันธ์ที่น้อยที่สุดคือ ปัจจัยความเสี่ยงด้านการกำหนด กฎ ระเบียบ นโยบาย รวมถึงแนวปฏิบัติที่เกี่ยวกับการบริหารความเสี่ยงในองค์กรมีการปรับปรุง พัฒนาให้เหมาะสม สอดคล้องกับสถานการณ์แวดล้อมในการปฏิบัติงานอยู่เสมอ กับ ปัจจัยเสี่ยงด้านหน่วยงานมีการรวบรวมข้อมูลและจัดทำรายงานสำคัญ เกี่ยวกับการดำเนินงาน กฎระเบียบ ข้อบังคับ ด้านความเสี่ยง ทั้งในระดับปฏิบัติงาน ถึงระดับบริหารได้อย่างเหมาะสม เป็นปัจจุบัน ($r = .364$) โดยมีความสัมพันธ์อยู่ในระดับน้อย

ตารางที่ 4.23 ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยความเสี่ยงในการปฏิบัติงานด้านลักษณะงาน กับการจัดการความเสี่ยงในการปฏิบัติงานของข้าราชการตำรวจทางหลวง กองกำกับการ 3

ผลการทดสอบ ความสัมพันธ์	Work 1.1	Work 1.2	Work 1.3	Work 1.4	Work 1.5
	r	r	r	r	r
	Sig.	Sig.	Sig.	Sig.	Sig.
Risk	.676**	.643**	.621**	.546**	.668**
Management	.000	.000	.000	.000	.000
Work 1.1		.585**	.526**	.448**	.489**
		.000	.000	.000	.000
Work 1.2			.532**	.341**	.455**
			.000	.000	.000
Work 1.3				.335**	.458**
				.000	.000
Work 1.4					.549**
					.000

** . ระดับความสัมพันธ์ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01

ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยความเสี่ยงในการปฏิบัติงานด้านลักษณะงาน กับการจัดการความเสี่ยงในการปฏิบัติงานของข้าราชการตำรวจทางหลวง กองกำกับการ 3 ในภาพรวม พบว่ามีความสัมพันธ์กันในระดับน้อย ถึง ระดับสูง ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 (โดยมีค่าระดับความสัมพันธ์ (r) ระหว่าง .335 - .676) โดยระดับความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยความเสี่ยงในการปฏิบัติงานด้านลักษณะงาน กับการจัดการความเสี่ยงในการปฏิบัติงานของข้าราชการตำรวจทางหลวง กองกำกับการ 3 ที่มีระดับความสัมพันธ์ในระดับสูงที่สุด คือ ด้านหน้าที่รับผิดชอบในการปฏิบัติงานของท่านมีแนวโน้มที่จะเกิดความเสี่ยงในระหว่างการทำงานขึ้นได้ เช่น การปฏิบัติงานบนท้องถนน การปฏิบัติที่เกี่ยวกับการเงิน หรือการปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้องกับการจัดทำเอกสาร ($r = 0.676$) รองลงมาคือด้านลักษณะงานที่ท่านปฏิบัติเป็นงานที่ต้องประสานงานกับบุคคลภายนอก หรือประชาชนผู้รับบริการ จึงอาจเกิดความเสี่ยงในการบริการประชาชนขึ้นได้ เช่น การร้องเรียนทั้งจากภายในและภายนอกหน่วยงานขึ้นได้ ($r = 0.668$) และ ระดับความสัมพันธ์ที่น้อยที่สุดคือลักษณะการปฏิบัติงานในหน้าที่รับผิดชอบของท่านมีแนวโน้มที่จะเกิดความเสี่ยงทางด้านจิตใจขึ้นได้ เช่น มีปัจจัยที่รบกวนจิตใจ มีความสัมพันธ์ในระดับปานกลาง ($r = 0.546$)

เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ภายในระหว่างปัจจัยความเสี่ยงในการปฏิบัติงานด้านลักษณะงาน ในการปฏิบัติงานของข้าราชการตำรวจทางหลวง กองกำกับการ 3 พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยเสี่ยงด้านหน้าที่รับผิดชอบในการปฏิบัติงานของท่านมีแนวโน้มที่จะเกิดความเสี่ยงในระหว่าง การปฏิบัติงานขึ้นได้ เช่น การปฏิบัติงานบนท้องถนน การปฏิบัติที่เกี่ยวกับการเงิน หรือการปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้องกับการจัดทำเอกสาร กับ ปัจจัยเสี่ยงด้านลักษณะงานที่ท่านปฏิบัติเป็นงานที่ต้องประสานงานกับบุคคลภายนอก หรือประชาชนผู้รับบริการ จึงอาจเกิดความเสี่ยงในการบริการประชาชนขึ้นได้ เช่น การร้องเรียนทั้งจากภายในและภายนอกหน่วยงานขึ้นได้ มีความสัมพันธ์ในระดับปานกลาง ($r = .585$) ส่วนระดับความสัมพันธ์ที่น้อยที่สุดคือ ปัจจัยความเสี่ยงด้านลักษณะงานในหน้าที่รับผิดชอบของท่านมีสภาพแวดล้อมที่อาจเกิดความเสี่ยงทางสุขภาพขึ้นได้ เช่น หวัด ภูมิแพ้ กับ ปัจจัยเสี่ยงด้านลักษณะการปฏิบัติงานในหน้าที่รับผิดชอบของท่านมีแนวโน้มที่จะเกิดความเสี่ยงทางด้านจิตใจขึ้นได้ เช่น มีปัจจัยที่รบกวนจิตใจ ($r = .335$) โดยมีความสัมพันธ์อยู่ในระดับน้อย

ตารางที่ 4.24 ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยความเสี่ยงในการปฏิบัติงานด้านทรัพยากร ในการปฏิบัติงาน กับ การจัดการความเสี่ยงในการปฏิบัติงานของข้าราชการตำรวจทางหลวง กองกำกับการ 3

ผลการทดสอบ ความสัมพันธ์	Resource 1	Resource 2	Resource 3	Resource 4	Resource 5
	r	r	r	r	r
	Sig.	Sig.	Sig.	Sig.	Sig.
Risk	.624 **	.656 **	.543 **	.622 **	.665 **
Management	.000	.000	.000	.000	.000
Resource 1		.442 **	.368 **	.378 **	.427 **
		.000	.000	.000	.000
Resource 2			.403 **	.410 **	.457 **
			.000	.000	.000
Resource 3				.344 **	.388 **
				.000	.000
Resource 4					.423 **
					.000

** . ระดับความสัมพันธ์ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01

ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยความเสี่ยงในการปฏิบัติงานด้าน ทรัพยากร ในการปฏิบัติงาน กับ การจัดการความเสี่ยงในการปฏิบัติงานของข้าราชการตำรวจทางหลวง กองกำกับการ 3 ในภาพรวม พบว่า มีความสัมพันธ์กันในระดับน้อย ถึง ระดับสูง ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 (โดยมีค่าระดับความสัมพันธ์ (r) ระหว่าง .344 - .665) ระดับความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยความเสี่ยงในการปฏิบัติงานด้านทรัพยากรในการปฏิบัติงาน กับ การจัดการความเสี่ยงในการปฏิบัติงานของข้าราชการตำรวจทางหลวง กองกำกับการ 3 ที่มีระดับความสัมพันธ์ในระดับสูงที่สุด คือ ด้านหน่วยงานมีการจัดทำและเผยแพร่รายงานข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับความเสี่ยง เพื่อให้บุคลากรได้รับทราบอย่างทั่วถึง ได้อย่างถูกต้อง ชัดเจน ($r = 0.665$) รองลงมาคือหน่วยงานมีการจัดทำระบบสารสนเทศที่มีความถูกต้อง ชัดเจน ช่วยให้การตัดสินใจปฏิบัติงานของบุคลากรทำได้อย่างมีประสิทธิภาพ ($r = 0.656$) และ ระดับความสัมพันธ์ที่น้อยที่สุดคือด้านหน่วยงานมีการสนับสนุนวัสดุ อุปกรณ์ที่มีความทันสมัย และมีจำนวนเพียงพอต่อการปฏิบัติงานของบุคลากรได้อย่างเหมาะสม มีประสิทธิภาพ ($r = 0.543$) มีความสัมพันธ์ในระดับปานกลาง

เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ภายในระหว่างปัจจัยความเสี่ยงในการปฏิบัติงานด้าน ทรัพยากรในการปฏิบัติงานของข้าราชการตำรวจทางหลวง กองกำกับการ 3 พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยเสี่ยงด้านหน่วยงานมีการจัดสรรงบประมาณที่ต้องใช้ในการปฏิบัติหน้าที่ของบุคลากรได้อย่างเหมาะสม ลดความเสี่ยงด้านการปฏิบัติงาน กับ ปัจจัยเสี่ยงด้านหน่วยงานมีการจัดทำและเผยแพร่รายงานข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับความเสี่ยงเพื่อให้บุคลากรได้รับทราบอย่างทั่วถึง ได้อย่างถูกต้อง ชัดเจน มีความสัมพันธ์ในระดับปานกลาง ($r = .457$) มีความสัมพันธ์อยู่ในระดับปานกลาง ส่วนค่าระดับความสัมพันธ์ที่น้อยที่สุดคือ ปัจจัยความเสี่ยงด้านหน่วยงานมีการสนับสนุนวัสดุ อุปกรณ์ที่มีความทันสมัย และมีจำนวนเพียงพอต่อการปฏิบัติงานของบุคลากรได้อย่างเหมาะสม มีประสิทธิภาพ กับ ปัจจัยเสี่ยงด้านหน่วยงานมีการจัดทำระบบสารสนเทศที่มีความถูกต้อง ชัดเจน ช่วยให้การตัดสินใจปฏิบัติงานของบุคลากรทำได้อย่างมีประสิทธิภาพ ($r = .344$) โดยมีความสัมพันธ์อยู่ในระดับน้อย

ตารางที่ 4.25 ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยความเสี่ยงในการปฏิบัติงาน กับ การจัดการความเสี่ยงในการปฏิบัติงานของข้าราชการตำรวจทางหลวง กองกำกับการ 3

ปัจจัยความเสี่ยงในการปฏิบัติงานของข้าราชการตำรวจทางหลวง กองกำกับการ 3	จัดการความเสี่ยงในการปฏิบัติงาน				สรุปรวม
	ด้านการกำหนดวัตถุประสงค์ความเสี่ยง	ด้านการระบุความเสี่ยงในการปฏิบัติงาน	ด้านการประเมินความเสี่ยงในการปฏิบัติงาน	ด้านการตอบสนองความเสี่ยงในการปฏิบัติงาน	
	r	r	r	r	
	Sig.	Sig.	Sig.	Sig.	
1) ปัจจัยเสี่ยงด้านความรู้ความเข้าใจ	.826 (.000)*	.746 (.000)*	.754 (.000)*	.797 (.000)*	.846 (.000)*
2) ปัจจัยเสี่ยงด้านกฎระเบียบ นโยบายการปฏิบัติงาน	.787 (.000)*	.776 (.000)*	.740 (.000)*	.805 (.000)*	.841 (.000)*
3) ปัจจัยเสี่ยงด้านลักษณะงานที่ปฏิบัติ	.810 (.000)*	.770 (.000)*	.747 (.000)*	.726 (.000)*	.827 (.000)*
4) ปัจจัยเสี่ยงด้านทรัพยากรในการปฏิบัติงาน	.829 (.000)*	.809 (.000)*	.743 (.000)*	.797 (.000)*	.860 (.000)*
5) ปัจจัยความเสี่ยงในการปฏิบัติงานรวม	.893 (.000)*	.851 (.000)*	.820 (.000)*	.857 (.000)*	.926 (.000)*

* ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01

ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยความเสี่ยงในการปฏิบัติงาน กับ การจัดการความเสี่ยงในการปฏิบัติงานของข้าราชการตำรวจทางหลวง กองกำกับการ 3 ในภาพรวม พบว่า มีความสัมพันธ์กันในระดับสูงมาก ($r = .926$) ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 โดยระดับความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยความเสี่ยงในการปฏิบัติงาน กับ การจัดการความเสี่ยงในการปฏิบัติงานของข้าราชการตำรวจทางหลวง กองกำกับการ 3 ในทุกด้านมีความสัมพันธ์ในระดับสูงถึง สูงมาก (ค่า r อยู่ระหว่าง .726 - .926) โดยความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยเสี่ยงด้านลักษณะงาน

ที่ปฏิบัติกับการจัดการความเสี่ยงด้านการตอบสนองต่อความเสี่ยงในในการปฏิบัติงาน ของ
ข้าราชการตำรวจทางหลวง กองกำกับการ 3 มีค่าระดับความสัมพันธ์น้อยที่สุด ($r = 0.726$) ค่า
ระดับความสัมพันธ์อยู่ในระดับสูง

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การศึกษาเรื่อง “ปัจจัยที่ส่งผลต่อการจัดการความเสี่ยงในการปฏิบัติงานของข้าราชการตำรวจทางหลวง กองกำกับการ 3” มีวัตถุประสงค์คือเพื่อ 1) ศึกษาระดับปัจจัยความเสี่ยงของข้าราชการตำรวจทางหลวง กองกำกับการ 3 2) ศึกษาระดับการจัดการความเสี่ยงในการปฏิบัติงานของข้าราชการตำรวจทางหลวง กองกำกับการ 3 และ 3) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยความเสี่ยงการจัดการความเสี่ยงในการปฏิบัติงานของข้าราชการตำรวจทางหลวง กองกำกับการ 3 ผู้วิจัยทบทวนแนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดการความเสี่ยง ใช้วิธีวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ แบบสอบถาม โดยเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างคือ ข้าราชการตำรวจทางหลวง กองกำกับการ 3 จำนวน 120 คน แล้วนำมาวิเคราะห์ตามวัตถุประสงค์การวิจัย นำเสนอผลการศึกษาเชิงพรรณนาภาพรวม โดยผู้วิจัยได้นำเสนอผลสรุปการวิจัยตามวัตถุประสงค์การวิจัยตามลำดับ ดังต่อไปนี้

5.1 สรุปผลการวิจัย

5.2 อภิปรายผลการวิจัย

5.3 ข้อเสนอแนะ

5.1 สรุปผลการวิจัย

5.1.1 สรุปผลการวิจัยข้อมูลลักษณะส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง

ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศชาย มีจำนวน 93 คน (ร้อยละ 77.5) มีอายุระหว่าง 41 – 50 ปี จำนวน 48 คน (ร้อยละ 40.0) รองลงมาคือ อายุระหว่าง 31 - 40 ปี จำนวน 34 คน (ร้อยละ 28.3) และ กลุ่มตัวอย่างที่มีอายุมากกว่า 50 ปี มีจำนวนเท่ากันคือ จำนวน 19 คน (ร้อยละ 15.8) มีการศึกษาระดับปริญญาตรี มีจำนวน 88 คน (ร้อยละ 73.3) รองลงมาคือระดับสูงกว่าปริญญาตรี จำนวน 24 คน (ร้อยละ 20.0) และระดับการศึกษาที่มีจำนวนน้อยที่สุดคือ น้อยกว่าปริญญาตรี จำนวน 8 คน (ร้อยละ 6.7) มีรายได้ต่อเดือนระหว่าง 30,001 – 40,000 บาท จำนวน 52 คน (ร้อยละ 43.3) รองลงมาคือรายได้ต่อเดือนระหว่าง 20,001 – 30,000 บาท จำนวน 40 คน (ร้อยละ 33.3)

ละ 33.3) และกลุ่มรายได้น้อยกว่า 20,000 บาท มีจำนวนน้อยที่สุด จำนวน 12 คน (ร้อยละ 10.0) มีระยะเวลาการปฏิบัติงานที่ตำรวจทางหลวง กองกำกับการ 3 มีระยะเวลาทำงานมากกว่า 10 ปี ขึ้นไป จำนวน 66 คน (ร้อยละ 55.0)

5.1.2 สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยความเสี่ยงในการปฏิบัติงานของข้าราชการตำรวจทางหลวง กองกำกับการ 3

1) ปัจจัยความเสี่ยงด้านความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับความเสี่ยงในการปฏิบัติงานของข้าราชการตำรวจทางหลวง กองกำกับการ 3

ผลการศึกษาพบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เห็นว่าปัจจัยความเสี่ยงในการปฏิบัติงานของข้าราชการตำรวจทางหลวง กองกำกับการ 3 ด้านความรู้ความเข้าใจในภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 4.10 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน .371 โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดคือ ด้านการทราบถึงขั้นตอนหรือแนวการปฏิบัติงานตามแผนบริหารความเสี่ยงของสำนักงานตำรวจแห่งชาติได้อย่างชัดเจน โดยมีค่าเฉลี่ย 4.15 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน .479 รองลงมาคือด้านความสามารถแก้ไขเหตุการณ์ความเสี่ยงเฉพาะหน้าได้อย่างทันทั่วทั้งที่ และเหมาะสมมีค่าเฉลี่ย 4.14 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน .490 และน้อยที่สุดคือด้านการตระหนักถึงสภาพแวดล้อมที่อาจมีโอกาสดังกล่าวความเสี่ยงหรืออันตรายขึ้นในการปฏิบัติงานตามหน้าที่รับผิดชอบอยู่เสมอ มีค่าเฉลี่ย 4.04 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน .474

2) ปัจจัยความเสี่ยงด้านสภาพแวดล้อมภายใน กฎ ระเบียบ นโยบายเกี่ยวกับความเสี่ยงในการปฏิบัติงานของข้าราชการตำรวจทางหลวง กองกำกับการ 3

ผลการศึกษาพบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เห็นว่าปัจจัยความเสี่ยงในการปฏิบัติงานของข้าราชการตำรวจทางหลวง กองกำกับการ 3 ด้าน ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 4.03 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน .353 และเมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า หน่วยงานของท่านมีการติดตามตรวจสอบ ควบคุมการปฏิบัติงานของบุคลากรเพื่อป้องกันความเสี่ยงที่เกิดขึ้นอย่างต่อเนื่อง มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดโดยมีค่าเฉลี่ย 4.10 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน .525 และรองลงมาคือแผนการบริหารความเสี่ยงของสำนักงานตำรวจแห่งชาติและหน่วยงานของท่านมีความเหมาะสม สอดคล้องกับสถานการณ์ โดยมีค่าเฉลี่ย 4.09 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน .430 และน้อยที่สุดคือ ด้านหน่วยงานมีการรวบรวมข้อมูลและจัดทำรายงานสำคัญ เกี่ยวกับการดำเนินงาน กฎระเบียบ ข้อบังคับ ด้านความเสี่ยง

ทั้งในระดับปฏิบัติงาน ถึงระดับบริหาร ได้อย่างเหมาะสม เป็นปัจจุบัน โดยมีค่าเฉลี่ย 3.77 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน .645

3) ปัจจัยความเสี่ยงด้านลักษณะงานเกี่ยวกับความเสี่ยงในการปฏิบัติงานของข้าราชการตำรวจทางหลวง กองกำกับการ 3

ผลการศึกษาพบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เห็นว่าปัจจัยความเสี่ยงในการปฏิบัติงานของข้าราชการตำรวจทางหลวง กองกำกับการ 3 ด้านลักษณะงานในภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 4.09 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน .386 และเมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ลักษณะงานที่ท่านปฏิบัติเป็นงานที่ต้องประสานงานกับบุคคลภายนอก หรือประชาชนผู้รับบริการ จึงอาจเกิดความเสี่ยงในการบริการประชาชนขึ้นได้ เช่น การร้องเรียนทั้งจากภายในและภายนอกหน่วยงานขึ้นได้ มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดโดยมีค่าเฉลี่ย 4.14 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน .507 และรองลงมาคือลักษณะการปฏิบัติงานในหน้าที่รับผิดชอบของท่านมีแนวโน้มที่จะเกิดความเสี่ยงทางด้านจิตใจขึ้นได้ เช่น มีปัจจัยที่รบกวนจิตใจ มีค่าเฉลี่ย 4.11 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน .591 และน้อยที่สุดคือลักษณะงานในหน้าที่รับผิดชอบของท่านมีเครื่องมือ หรืออุปกรณ์อำนวยความสะดวกในการปฏิบัติงานเพื่อลดความเสี่ยงในการปฏิบัติงานได้อย่างเหมาะสม โดยมีค่าเฉลี่ย 4.02 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน .458

4) ปัจจัยความเสี่ยงด้านทรัพยากรในการปฏิบัติงานของข้าราชการตำรวจทางหลวง กองกำกับการ 3

ผลการศึกษาพบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เห็นว่าปัจจัยความเสี่ยงในการปฏิบัติงานของข้าราชการตำรวจทางหลวง กองกำกับการ 3 ด้านทรัพยากรในภาพรวมอยู่ในระดับสูง มีค่าเฉลี่ย 4.12 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน .366 และเมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านหน่วยงานมีการจัดทำและเผยแพร่รายงานข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับความเสี่ยงเพื่อให้บุคลากรได้รับทราบอย่างทั่วถึง และใช้เป็นคู่มือประกอบการปฏิบัติงานได้อย่างถูกต้อง เหมาะสม มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดโดยมีค่าเฉลี่ย 4.16 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน .502 และรองลงมาคือด้านหน่วยงานมีการจัดทำระบบสารสนเทศที่มีความถูกต้อง ชัดเจน ช่วยให้การตัดสินใจปฏิบัติงานของบุคลากรทำได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยมีค่าเฉลี่ย 4.13 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน .533 และน้อยที่สุดคือด้านทรัพยากรบุคคลในหน่วยงานมีจำนวนเพียงพอต่อการปฏิบัติงานในหน้าที่รับผิดชอบได้อย่างเหมาะสม ลดความเสี่ยงด้านปริมาณบุคลากรไม่เพียงพอได้อย่างเหมาะสม โดยมีค่าเฉลี่ย 4.10 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน .475

5) สรุปผลการศึกษาปัจจัยความเสี่ยงในการปฏิบัติงานของข้าราชการตำรวจทางหลวง กองกำกับการ 3

ผลการศึกษาพบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีระดับความเห็นต่อปัจจัยความเสี่ยงในการปฏิบัติงานของข้าราชการตำรวจทางหลวง กองกำกับการ 3 ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 4.08 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน .336 โดยปัจจัยเสี่ยงด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดคือ ปัจจัยเสี่ยงด้านทรัพยากรที่ใช้ในการปฏิบัติงาน มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ย 4.12 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน .366 และรองลงมาคือปัจจัยเสี่ยงด้านความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับความเสี่ยง มีค่าเฉลี่ย 4.10 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน .371 และน้อยที่สุดคือปัจจัยเสี่ยงด้านกฎระเบียบ นโยบายการปฏิบัติงาน มีค่าเฉลี่ย 4.03 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน .353

5.1.3 สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการจัดการความเสี่ยงในการปฏิบัติงานของข้าราชการตำรวจทางหลวง กองกำกับการ 3

1) การจัดการความเสี่ยงในการปฏิบัติงานของข้าราชการตำรวจทางหลวง กองกำกับการ 3 ด้านการกำหนดวัตถุประสงค์ในการจัดการความเสี่ยง

ผลการศึกษาพบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เห็นว่าการจัดการความเสี่ยงในการปฏิบัติงานของข้าราชการตำรวจทางหลวง กองกำกับการ 3 ด้านการกำหนดวัตถุประสงค์ในการจัดการความเสี่ยง ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 4.11 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน .370 และเมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า หน่วยงานมีการเผยแพร่ ประชาสัมพันธ์ให้บุคลากรทุกระดับได้ทราบถึงวัตถุประสงค์ในการจัดการความเสี่ยงของหน่วยงาน เพื่อสร้างความเข้าใจและแนวปฏิบัติที่สอดคล้องกัน มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ย 4.13 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน .495 และรองลงมาคือมีการกำหนดวัตถุประสงค์และเป้าหมายในการจัดการความเสี่ยงจากการปฏิบัติงานของหน่วยงานได้อย่างชัดเจน มีค่าเฉลี่ย 4.13 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน .528 และน้อยที่สุดคือบุคลากรที่เกี่ยวข้องมีส่วนร่วมในการกำหนดวัตถุประสงค์ในการจัดการความเสี่ยงและให้การยอมรับ มีค่าเฉลี่ย 4.07 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน .480

2) การจัดการความเสี่ยงในการปฏิบัติงานของข้าราชการตำรวจทางหลวง กองกำกับการ 3 ด้านการระบุความเสี่ยงในการปฏิบัติงาน

ผลการศึกษาพบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เห็นว่าการจัดการความเสี่ยงในการปฏิบัติงานของข้าราชการตำรวจทางหลวง กองกำกับการ 3 ด้านการระบุความเสี่ยงในการปฏิบัติงาน ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 4.09 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน .359 และเมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดคือ ด้านมีการวิเคราะห์หาสาเหตุของความเสี่ยงแต่ละประเภทที่อาจเกิดขึ้นและที่เกิดขึ้นแล้วในการปฏิบัติงาน เพื่อหาวิธีการควบคุมป้องกันหรือลดความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้นนั้น โดยมีค่าเฉลี่ย 4.14 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน .523 และรองลงมาคือมีการระบุถึงระดับผลกระทบหรือความเสียหายที่เกิดขึ้นจากการปัจจัยเสี่ยงในการปฏิบัติงานได้อย่างรอบด้านเหมาะสม มีค่าเฉลี่ย 4.10 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน .509 และน้อยที่สุดคือด้านบุคลากรทุกระดับในหน่วยงานได้มีส่วนร่วมในการระบุปัญหาหรือสถานการณ์ความเสี่ยงที่เกิดขึ้นในการปฏิบัติงาน เพื่อนำไปสู่การวางแผนแก้ไขปัญหาได้อย่างเหมาะสม โดยมีค่าเฉลี่ย 4.05 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน .500

3) การจัดการความเสี่ยงในการปฏิบัติงานของข้าราชการตำรวจทางหลวง กองกำกับการ 3 ด้านการประเมินความเสี่ยงในการปฏิบัติงาน

ผลการศึกษาพบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เห็นว่าการจัดการความเสี่ยงในการปฏิบัติงานของข้าราชการตำรวจทางหลวง กองกำกับการ 3 ด้านการประเมินความเสี่ยงในภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 4.105 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน .398 และเมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดคือ ด้านมีการวิเคราะห์และประเมินระดับความสำคัญของโอกาสที่จะเกิดความเสี่ยงและผลกระทบที่ก่อให้เกิดความเสียหายได้อย่างถูกต้อง เหมาะสม โดยมีค่าเฉลี่ย 4.13 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน .459 และรองลงมาคือด้านมีการวิเคราะห์และประเมินความเสียหายที่เกิดขึ้นจากความเสี่ยงนั้น อย่างรอบด้าน ทั้งประเมินความเสียหายทางด้านสุขภาพกาย ความเสียหายต่อสุขภาพจิตของข้าราชการตำรวจ มีค่าเฉลี่ย 4.13 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน .511 และน้อยที่สุดคือ คัดยความสามารถในการประเมินความเสี่ยงหรือผลกระทบที่เกิดขึ้นจากสถานการณ์ความเสี่ยงในการปฏิบัติงานของท่านได้อย่างเหมาะสม โดยมีค่าเฉลี่ย 4.07 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน .552

4) การจัดการความเสี่ยงในการปฏิบัติงานของข้าราชการตำรวจทางหลวง กองกำกับการ 3 ด้านการตอบสนองในการจัดการความเสี่ยง

ผลการศึกษาพบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เห็นว่าการจัดการความเสี่ยงในการปฏิบัติงานของข้าราชการตำรวจทางหลวง กองกำกับการ 3 ด้านการตอบสนองความเสี่ยงในการปฏิบัติงานใน

ภาพรวม อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 4.08 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน .365 และเมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดคือ ด้านการติดตามและประเมินผลที่เกิดขึ้นการปฏิบัติงานของข้าราชการตำรวจทางหลวงอย่างต่อเนื่อง เช่น การประชุมและรายงานความคืบหน้า ซึ่งแจ้งการดำเนินการด้านความเสี่ยงโดยมีค่าเฉลี่ย 4.10 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน .509 และรองลงมาคือด้านการแจ้งหรือจัดประชุมให้ข้าราชการตำรวจทางหลวงได้รับทราบถึงผลกระทบของปัจจัยความเสี่ยง เพื่อสร้างความตระหนัก และหาแนวทางการจัดการความเสี่ยงร่วมกัน มีค่าเฉลี่ย 4.10 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน .627 และน้อยที่สุดคือ ด้านหน่วยงานมีการจัดกิจกรรมการควบคุมตามวัตถุประสงค์ในการจัดการหรือตอบสนองความเสี่ยง เพื่อป้องกันและลดสภาวะความเสี่ยงอย่างต่อเนื่อง โดยมีค่าเฉลี่ย 4.05 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน .446

5) สรุปการจัดการความเสี่ยงในการปฏิบัติงานของข้าราชการตำรวจทางหลวง กองกำกับการ 3

ผลการศึกษาพบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เห็นว่า การจัดการความเสี่ยงในการปฏิบัติงานของข้าราชการตำรวจทางหลวง กองกำกับการ 3 ในภาพรวม อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 4.095 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน .344 และเมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า การจัดการความเสี่ยงด้านด้านการประเมินความเสี่ยงในการปฏิบัติงานของข้าราชการตำรวจทางหลวง กองกำกับการ 3 มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 4.105 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน .398 รองลงมาคือการจัดการความเสี่ยงด้านการกำหนดวัตถุประสงค์ด้านความเสี่ยงในการปฏิบัติงาน มีค่าเฉลี่ย 4.11 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน .370 และน้อยที่สุดคือการจัดการความเสี่ยงด้านการระบุนความเสี่ยงในการปฏิบัติงานของข้าราชการตำรวจทางหลวง กองกำกับการ 3 มีค่าเฉลี่ย 4.09 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน .359

5.1.4 สรุปผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบการจัดการความเสี่ยงในการปฏิบัติงานของข้าราชการตำรวจทางหลวง กองกำกับการ 3 จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล

1) การวิเคราะห์เปรียบเทียบการจัดการความเสี่ยงในการปฏิบัติงานของข้าราชการตำรวจทางหลวง กองกำกับการ 3 จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคลด้านเพศ

ผลการทดสอบสมมติฐานปัจจัยส่วนบุคคลด้านเพศที่แตกต่างกันมีความเห็นต่อการจัดการความเสี่ยงในการปฏิบัติงานของข้าราชการตำรวจทางหลวง กองกำกับการ 3 ไม่ต่างกันในทุกด้าน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

2) การวิเคราะห์เปรียบเทียบการจัดการความเสี่ยงในการปฏิบัติงานของข้าราชการตำรวจทางหลวง กองกำกับการ 3 จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคลด้านอายุ

ผลการทดสอบสมมติฐานปัจจัยส่วนบุคคลด้านอายุที่แตกต่างกันมีความเห็นต่อการจัดการความเสี่ยงในการปฏิบัติงานของข้าราชการตำรวจทางหลวง กองกำกับการ 3 ในภาพรวมไม่แตกต่างกันทุกด้าน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

3) การวิเคราะห์เปรียบเทียบการจัดการความเสี่ยงในการปฏิบัติงานของข้าราชการตำรวจทางหลวง กองกำกับการ 3 จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคลด้านการศึกษา

ผลการทดสอบสมมติฐานปัจจัยส่วนบุคคลด้านการศึกษาที่แตกต่างกันมีความเห็นต่อการจัดการความเสี่ยงในการปฏิบัติงานของข้าราชการตำรวจทางหลวง กองกำกับการ 3 ในภาพรวมไม่แตกต่างกันทุกด้าน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

4) การวิเคราะห์เปรียบเทียบการจัดการความเสี่ยงในการปฏิบัติงานของข้าราชการตำรวจทางหลวง กองกำกับการ 3 จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคลด้านรายได้ต่อเดือน

ผลการทดสอบสมมติฐานปัจจัยส่วนบุคคลด้านรายได้ต่อเดือนที่แตกต่างกันมีความเห็นต่อการจัดการความเสี่ยงในการปฏิบัติงานของข้าราชการตำรวจทางหลวง กองกำกับการ 3 ในภาพรวมไม่แตกต่างกันทุกด้าน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

5) การวิเคราะห์เปรียบเทียบการจัดการความเสี่ยงในการปฏิบัติงานของข้าราชการตำรวจทางหลวง กองกำกับการ 3 จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคลด้านระยะเวลาการปฏิบัติงาน

ผลการทดสอบสมมติฐานปัจจัยส่วนบุคคลด้านระยะเวลาการปฏิบัติงานที่แตกต่างกันมีความเห็นต่อการจัดการความเสี่ยงในการปฏิบัติงานของข้าราชการตำรวจทางหลวง กองกำกับการ 3 ในภาพรวมไม่แตกต่างกันทุกด้าน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

5.1.5 สรุปผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยความเสี่ยงในการปฏิบัติงานกับ การจัดการความเสี่ยงในการปฏิบัติงานของข้าราชการตำรวจทางหลวง กองกำกับการ 3

1) ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยความเสี่ยงในการปฏิบัติงานด้านความรู้ความเข้าใจ กับ การจัดการความเสี่ยงในการปฏิบัติงานของข้าราชการตำรวจทางหลวง กองกำกับการ 3

ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยความเสี่ยงในการปฏิบัติงานด้านความรู้ความเข้าใจ กับ การจัดการความเสี่ยงในการปฏิบัติงานของข้าราชการตำรวจทางหลวง กองกำกับการ 3 ในภาพรวม พบว่า มีความสัมพันธ์กันในระดับปานกลาง ถึง ระดับสูง ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 (โดยมีค่าระดับความสัมพันธ์ (r) ระหว่าง .410 - .699) ระดับความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยความเสี่ยงในการปฏิบัติงานด้านความรู้ความเข้าใจ กับ การจัดการความเสี่ยงในการปฏิบัติงานของข้าราชการตำรวจทางหลวง กองกำกับการ 3 ที่มีระดับความสัมพันธ์ในระดับสูงที่สุด คือ ด้านท่านมีการเตรียมพร้อมเพื่อรับมือกับสภาพแวดล้อมที่อาจมีโอกาสดังกล่าวหรืออันตรายขึ้นในการปฏิบัติงานตามหน้าที่รับผิดชอบได้อย่างเหมาะสม ($r = 0.699$) รองลงมาคือท่านทราบถึงขั้นตอนหรือแนวการปฏิบัติงานตามแผนบริหารความเสี่ยงของสำนักงานตำรวจแห่งชาติได้อย่างชัดเจน ($r = 0.697$) และ ระดับความสัมพันธ์ที่น้อยที่สุดคือท่านสามารถพิจารณาหรือคาดการณ์แนวโน้มหรือโอกาสที่จะเกิดความเสี่ยงในการปฏิบัติงานในหน้าที่ได้อย่างเหมาะสม ($r = 0.585$)

เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ภายในระหว่างปัจจัยความเสี่ยงในการปฏิบัติงานด้านความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับความเสี่ยงในการปฏิบัติงานของข้าราชการตำรวจทางหลวง กองกำกับการ 3 พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยเสี่ยงด้านการเตรียมพร้อมเพื่อรับมือกับสภาพแวดล้อมที่อาจมีโอกาสดังกล่าวหรืออันตรายขึ้นในการปฏิบัติงานตามหน้าที่รับผิดชอบได้อย่างเหมาะสม กับ ปัจจัยเสี่ยงด้านท่านทราบถึงขั้นตอนหรือแนวการปฏิบัติงานตามแผนบริหารความเสี่ยงของสำนักงานตำรวจแห่งชาติได้อย่างชัดเจน มีความสัมพันธ์ในระดับสูง ($r = .658$) ส่วนระดับความสัมพันธ์ที่น้อยที่สุดคือ ปัจจัยความเสี่ยงด้านท่านทราบถึงขั้นตอนหรือแนวการปฏิบัติงานตามแผนบริหารความเสี่ยงของสำนักงานตำรวจแห่งชาติได้อย่างชัดเจน กับ ปัจจัยเสี่ยงด้านท่านคิดว่าท่านสามารถแก้ไขเหตุการณ์ความเสี่ยงเฉพาะหน้าได้อย่างทันท่วงที และเหมาะสม ($r = .410$) โดยมีความสัมพันธ์อยู่ในระดับปานกลาง

2) ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยความเสี่ยงในการปฏิบัติงานด้านสภาพแวดล้อมภายใน กฎ ระเบียบ นโยบายความเสี่ยง กับ การจัดการความเสี่ยงในการปฏิบัติงานของข้าราชการตำรวจทางหลวง กองกำกับการ 3

ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยความเสี่ยงในการปฏิบัติงานด้านสภาพแวดล้อมภายใน กฎ ระเบียบ นโยบายความเสี่ยง กับ การจัดการความเสี่ยงในการปฏิบัติงานของข้าราชการตำรวจทางหลวง กองกำกับการ 3 ในภาพรวม พบว่า มีความสัมพันธ์กันในระดับน้อย ถึง ระดับสูง ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 (โดยมีค่าระดับความสัมพันธ์ (r) ระหว่าง .364 - .789) โดยระดับความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยความเสี่ยงในการปฏิบัติงานด้านสภาพแวดล้อมภายใน กฎ ระเบียบ นโยบายความเสี่ยง กับ การจัดการความเสี่ยงในการปฏิบัติงานของข้าราชการตำรวจทางหลวง กองกำกับการ 3 ที่มีระดับความสัมพันธ์ในระดับสูงที่สุด คือ ด้านสภาพแวดล้อมในการปฏิบัติงานในหน้าที่รับผิดชอบของท่านมีความมั่นคง ปลอดภัย หรือมีความเสี่ยง หรือโอกาสที่จะเกิดอันตรายในการปฏิบัติหน้าที่ ($r = 0.789$) รองลงมาคือด้านหน่วยงานมีการกำหนดกฎ ระเบียบ และนโยบายด้านความเสี่ยงที่ชัดเจนเกี่ยวกับการปฏิบัติงานของข้าราชการเป็นลายลักษณ์อักษร ($r = 0.695$) และ ระดับความสัมพันธ์ที่น้อยที่สุดคือหน่วยงานมีการรวบรวมข้อมูลและจัดทำรายงานสำคัญ เกี่ยวกับการดำเนินงาน กฎระเบียบ ข้อบังคับ ด้านความเสี่ยง ทั้งในระดับปฏิบัติงาน ถึงระดับบริหารได้อย่างเหมาะสม เป็นปัจจุบัน มีความสัมพันธ์ในระดับปานกลาง ($r = 0.461$)

เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ภายในระหว่างปัจจัยความเสี่ยงในการปฏิบัติงานด้านสภาพแวดล้อมภายใน กฎ ระเบียบ นโยบายความเสี่ยง ในการปฏิบัติงานของข้าราชการตำรวจทางหลวง กองกำกับการ 3 พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยเสี่ยงด้านหน่วยงานมีการกำหนดกฎ ระเบียบ และนโยบายด้านความเสี่ยงที่ชัดเจนเกี่ยวกับการปฏิบัติงานของข้าราชการเป็นลายลักษณ์อักษร กับ ปัจจัยเสี่ยงด้านแผนการบริหารความเสี่ยงของสำนักงานตำรวจแห่งชาติและหน่วยงานของท่านมีความเหมาะสม สอดคล้องกับสถานการณ์ มีความสัมพันธ์ในระดับปานกลาง ($r = .595$) ส่วนระดับความสัมพันธ์ที่น้อยที่สุดคือ ปัจจัยความเสี่ยงด้านการกำหนด กฎ ระเบียบ นโยบายรวมถึงแนวปฏิบัติที่เกี่ยวกับการบริหารความเสี่ยงในองค์การมีการปรับปรุง พัฒนาให้เหมาะสมสอดคล้องกับสถานการณ์แวดล้อมในการปฏิบัติงานอยู่เสมอ กับ ปัจจัยเสี่ยงด้านหน่วยงานมีการรวบรวมข้อมูลและจัดทำรายงานสำคัญ เกี่ยวกับการดำเนินงาน กฎระเบียบ ข้อบังคับ ด้านความเสี่ยง ทั้งในระดับปฏิบัติงาน ถึงระดับบริหารได้อย่างเหมาะสม เป็นปัจจุบัน ($r = .364$) โดยมีความสัมพันธ์อยู่ในระดับน้อย

3) ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยความเสี่ยงในการปฏิบัติงานด้านลักษณะงานที่ปฏิบัติ กับ การจัดการความเสี่ยงในการปฏิบัติงานของข้าราชการตำรวจทางหลวง กองกำกับการ 3

ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยความเสี่ยงในการปฏิบัติงานด้าน ลักษณะงาน กับ การจัดการความเสี่ยงในการปฏิบัติงานของข้าราชการตำรวจทางหลวง กองกำกับการ 3 ใน ภาพรวม พบว่า มีความสัมพันธ์กันในระดับน้อย ถึง ระดับสูง ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 (โดยมีค่าระดับความสัมพันธ์ (r) ระหว่าง .335 - .676) โดยระดับความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัย ความเสี่ยงในการปฏิบัติงานด้านลักษณะงาน กับ การจัดการความเสี่ยงในการปฏิบัติงานของ ข้าราชการตำรวจทางหลวง กองกำกับการ 3 ที่มีระดับความสัมพันธ์ในระดับสูงที่สุด คือ ด้าน หน้าที่รับผิดชอบในการปฏิบัติงานของท่านมีแนวโน้มที่จะเกิดความเสี่ยงในระหว่างการทำงาน ขึ้นได้ เช่น การปฏิบัติงานบนท้องถนน การปฏิบัติที่เกี่ยวกับการเงิน หรือการปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้อง กับการจัดทำเอกสาร ($r = 0.676$) รองลงมาคือด้านลักษณะงานที่ท่านปฏิบัติเป็นงานที่ต้อง ประสานงานกับบุคคลภายนอก หรือประชาชนผู้รับบริการ จึงอาจเกิดความเสี่ยงในการบริการ ประชาชนขึ้นได้ เช่น การร้องเรียนทั้งจากภายในและภายนอกหน่วยงานขึ้นได้ ($r = 0.668$) และ ระดับความสัมพันธ์ที่น้อยที่สุดคือลักษณะการปฏิบัติงานในหน้าที่รับผิดชอบของท่านมีแนวโน้มที่ จะเกิดความเสี่ยงทางด้านจิตใจขึ้นได้ เช่น มีปัจจัยที่รบกวนจิตใจ มีความสัมพันธ์ในระดับปานกลาง ($r = 0.546$)

เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ภายในระหว่างปัจจัยความเสี่ยงในการปฏิบัติงานด้านลักษณะ งานในการปฏิบัติงานของข้าราชการตำรวจทางหลวง กองกำกับการ 3 พบว่า ความสัมพันธ์ ระหว่างปัจจัยเสี่ยงด้านหน้าที่รับผิดชอบในการปฏิบัติงานของท่านมีแนวโน้มที่จะเกิดความเสี่ยงใน ระหว่างการทำงานขึ้นได้ เช่น การปฏิบัติงานบนท้องถนน การปฏิบัติที่เกี่ยวกับการเงิน หรือการ ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้องกับการจัดทำเอกสาร กับ ปัจจัยเสี่ยงด้านลักษณะงานที่ท่านปฏิบัติเป็นงานที่ ต้องประสานงานกับบุคคลภายนอก หรือประชาชนผู้รับบริการ จึงอาจเกิดความเสี่ยงในการบริการ ประชาชนขึ้นได้ เช่น การร้องเรียนทั้งจากภายในและภายนอกหน่วยงานขึ้นได้ มีความสัมพันธ์ใน ระดับปานกลาง ($r = .585$) ส่วนระดับความสัมพันธ์ที่น้อยที่สุดคือ ปัจจัยความเสี่ยงด้านลักษณะ งานในหน้าที่รับผิดชอบของท่านมีสภาพแวดล้อมที่อาจเกิดความเสี่ยงทางสุขภาพขึ้นได้ เช่น หวัด ภูมิแพ้ กับ ปัจจัยเสี่ยงด้านลักษณะการปฏิบัติงานในหน้าที่รับผิดชอบของท่านมีแนวโน้มที่จะเกิด

ความเสี่ยงทางด้านจิตใจขึ้นได้ เช่น มีปัจจัยที่รบกวนจิตใจ ($r = .335$) โดยมีความสัมพันธ์อยู่ในระดับน้อย

4) ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยความเสี่ยงในการปฏิบัติงานด้านทรัพยากรในการปฏิบัติงาน กับ การจัดการความเสี่ยงในการปฏิบัติงานของข้าราชการตำรวจทางหลวง กองกำกับการ 3

ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยความเสี่ยงในการปฏิบัติงานด้านทรัพยากรในการปฏิบัติงาน กับ การจัดการความเสี่ยงในการปฏิบัติงานของข้าราชการตำรวจทางหลวง กองกำกับการ 3 ในภาพรวม พบว่า มีความสัมพันธ์กันในระดับน้อย ถึง ระดับสูง ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 (โดยมีค่าระดับความสัมพันธ์ (r) ระหว่าง .344 - .665) ระดับความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยความเสี่ยงในการปฏิบัติงานด้านทรัพยากรในการปฏิบัติงาน กับ การจัดการความเสี่ยงในการปฏิบัติงานของข้าราชการตำรวจทางหลวง กองกำกับการ 3 ที่มีระดับความสัมพันธ์ในระดับสูงที่สุด คือ ด้านหน่วยงานมีการจัดทำและเผยแพร่รายงานข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับความเสี่ยงเพื่อให้บุคลากรได้รับทราบอย่างทั่วถึง ได้อย่างถูกต้อง ชัดเจน ($r = 0.665$) รองลงมาคือหน่วยงานมีการจัดทำระบบสารสนเทศที่มีความถูกต้อง ชัดเจน ช่วยให้การตัดสินใจปฏิบัติงานของบุคลากรทำได้อย่างมีประสิทธิภาพ ($r = 0.656$) และ ระดับความสัมพันธ์ที่น้อยที่สุดคือด้านหน่วยงานมีการสนับสนุนวัสดุ อุปกรณ์ที่มีความทันสมัย และมีจำนวนเพียงพอต่อการปฏิบัติงานของบุคลากรได้อย่างเหมาะสม มีประสิทธิภาพ ($r = 0.543$) มีความสัมพันธ์ในระดับปานกลาง

เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ภายในระหว่างปัจจัยความเสี่ยงในการปฏิบัติงานด้านทรัพยากรในการปฏิบัติงานของข้าราชการตำรวจทางหลวง กองกำกับการ 3 พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยเสี่ยงด้านหน่วยงานมีการจัดสรรงบประมาณที่ต้องใช้ในการปฏิบัติหน้าที่ของบุคลากรได้อย่างเหมาะสม ลดความเสี่ยงด้านการปฏิบัติงาน กับ ปัจจัยเสี่ยงด้านหน่วยงานมีการจัดทำและเผยแพร่รายงานข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับความเสี่ยงเพื่อให้บุคลากรได้รับทราบอย่างทั่วถึง ได้อย่างถูกต้อง ชัดเจน มีความสัมพันธ์ในระดับปานกลาง ($r = .457$) มีความสัมพันธ์อยู่ในระดับปานกลาง ส่วนค่าระดับความสัมพันธ์ที่น้อยที่สุดคือ ปัจจัยความเสี่ยงด้านหน่วยงานมีการสนับสนุนวัสดุ อุปกรณ์ที่มีความทันสมัย และมีจำนวนเพียงพอต่อการปฏิบัติงานของบุคลากรได้อย่างเหมาะสม มีประสิทธิภาพ กับ ปัจจัยเสี่ยงด้านหน่วยงานมีการจัดทำระบบสารสนเทศที่มีความถูกต้อง ชัดเจน ช่วยให้การตัดสินใจปฏิบัติงานของบุคลากรทำได้อย่างมีประสิทธิภาพ ($r = .344$) โดยมีความสัมพันธ์อยู่ในระดับน้อย

5) สรุปผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยความเสี่ยงในการปฏิบัติงานในภาพรวม กับ การจัดการความเสี่ยงในการปฏิบัติงานของข้าราชการตำรวจทางหลวง กองกำกับการ 3 ภาพรวม

ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยความเสี่ยงในการปฏิบัติงาน กับ การจัดการความเสี่ยงในการปฏิบัติงานของข้าราชการตำรวจทางหลวง กองกำกับการ 3 ในภาพรวม พบว่า มีความสัมพันธ์กันในระดับสูงมาก ($r = .926$) ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 โดยระดับความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยความเสี่ยงในการปฏิบัติงาน กับ การจัดการความเสี่ยงในการปฏิบัติงานของข้าราชการตำรวจทางหลวง กองกำกับการ 3 ในทุกด้านมีความสัมพันธ์ในระดับสูงถึง สูงมาก (ค่า r อยู่ระหว่าง .726 - .926) โดยความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยเสี่ยงด้านลักษณะงานที่ปฏิบัติ กับ การจัดการความเสี่ยงด้านการตอบสนองต่อความเสี่ยงในการปฏิบัติงาน ของข้าราชการตำรวจทางหลวง กองกำกับการ 3 มีค่าระดับความสัมพันธ์น้อยที่สุด ($r = 0.726$) ค่าระดับความสัมพันธ์อยู่ในระดับสูง

5.2 อภิปรายผลการวิจัย

1) จากสรุปผลการศึกษาปัจจัยส่วนบุคคลที่แตกต่างกัน ได้แก่ ด้านเพศ อายุ ระดับการศึกษา ระดับรายได้ต่อเดือน และ ระยะเวลาในการทำงาน มีความเห็นต่อการจัดการความเสี่ยงในการปฏิบัติงานของข้าราชการตำรวจทางหลวง กองกำกับการ 3 ไม่แตกต่างกันทุกด้าน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ผลการศึกษาดังกล่าว สามารถอธิบายโดยอ้างอิง แนวคิดด้านสังคมศาสตร์ที่มุ่งเน้นการอยู่ร่วมกันของบุคคล และ แนวคิดเกี่ยวกับพฤติกรรมบุคคล (Individual Behavior) แนวคิดทฤษฎีพฤติกรรมแบบแผน (Planned Behavior Theory) และพฤติกรรมองค์การ (Organization Behavior) ร่วมกับแนวคิดการจัดการความเสี่ยง (Risk Management) และลักษณะงาน (Work Content) ที่มีลักษณะหรือสภาพแวดล้อมการปฏิบัติงานที่มีความเสี่ยงแตกต่างกันไปตามหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย โดยข้าราชการตำรวจทางหลวง กองกำกับการ 3 ที่ถึงแม้จะมีลักษณะส่วนบุคคลที่แตกต่างกันอย่างไรก็ตามธรรมชาติของบุคคลจะมีความตระหนัก กังวลต่ออันตรายหรือผลกระทบที่จะเกิดขึ้นต่อตนเอง บุคคลแต่ละคนจะมีการรับรู้ความเสี่ยง (Perceived Risk) ว่าจะมีโอกาสที่จะเกิดความเสี่ยงภัยหรือเกิดผลลัพธ์ในเชิงลบในสถานการณ์ใดๆ ที่การรับรู้ นั้น จะส่งผลต่อการตัดสินใจของบุคคล ไม่ว่าจะเป็นความเสี่ยงที่เกิดขึ้นทางด้านการเงิน (Finance Risk) ความเสี่ยงในด้านสังคม (Social Risk) ที่ส่งผลต่อการอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข ความเสี่ยงในความมั่นคงในการทำงาน โดยเฉพาะเมื่อบุคคลนั้นมี

บุคคลที่ต้องดูแลอยู่รอบด้าน อาทิ ครอบครัว คุณพ่อ คุณแม่ จึงต้องระมัดระวังความเสี่ยงที่จะเกิดขึ้นกับตนเองอยู่ตลอดเวลา รวมถึง การที่บุคคลได้รับการดูแล ใส่ใจจากผู้บังคับบัญชาหรือหัวหน้างานที่ ทำให้บุคคลนั้น รู้สึกพึงพอใจ มีความสุขในการทำงานในหน้าที่รับผิดชอบที่ได้รับมอบหมายมานั้น จึงมีความมุ่งมั่นพยายามปฏิบัติงานให้มีประสิทธิภาพมากที่สุด ลดโอกาสที่จะเกิดความเสี่ยงจากปัจจัยต่างๆ ทั้งปัจจัยภายในองค์กร (Internal Organization Factors) อันได้แก่ สภาพแวดล้อม ภาวะระเบียบข้อบังคับ นโยบายความเสี่ยงต่างๆ ขององค์กร หรือหน่วยงาน และ ปัจจัยภายนอกองค์กร (External Organization Factors) อันได้แก่ สภาพแวดล้อมในการทำงานที่มีโอกาสเสี่ยงเกิดขึ้นได้ หรือผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ความเสี่ยงที่จะถูกร้องเรียนจากผู้รับบริการในระหว่างกระบวนการให้บริการกับประชาชน ปัจจัยดังกล่าวข้างต้น เป็นปัจจัยสำคัญที่บุคคลถึงแม้จะมีความแตกต่างกันในลักษณะส่วนบุคคล ต่างก็มีการรับรู้ และมีความตระหนักถึงผลกระทบที่จะเกิดขึ้นตามมาในอนาคตจากการรับรู้ที่แตกต่างกันของบุคคล (Ko, Jung, Kim, & Shim, 2004) ที่ทำให้ระดับการตัดสินใจที่จะจัดการความเสี่ยงของบุคคลแตกต่างกัน จากระดับผลกระทบที่เกิดขึ้นจากความเสี่ยงที่แตกต่างกันนั้นจากความเสี่ยงหรือความไม่แน่นอนที่เกิดขึ้น จึงมีความพยายามในการจัดการความเสี่ยงให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพมากที่สุด

โดยการศึกษาครั้งนี้ เป็นการศึกษาถึงความคิดเห็นในการจัดการความเสี่ยงในการปฏิบัติงานของข้าราชการตำรวจทางหลวง กองกำกับการ 3 ที่มีความแตกต่างในลักษณะส่วนบุคคล แต่ข้าราชการตำรวจทางหลวง กองกำกับการ 3 ทุกคนต่างต้องยึดแนวปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบข้อบังคับที่เป็นมาตรฐานในแนวทางเดียวกัน ตามที่ได้มีการกำหนดเป็นทางการอย่างชัดเจน และเป็นแนวทางที่ข้าราชการตำรวจทางหลวง กองกำกับการ 3 ทุกคนต้องยึดปฏิบัติเป็นสำคัญ โดยเฉพาะมาตรการจัดการความเสี่ยงที่จะเกิดขึ้นในอนาคต หากข้าราชการตำรวจทุกคนได้มีการปฏิบัติตามกฎ ระเบียบที่กำหนดไว้แล้ว แต่ยังพบว่ามีความเสี่ยงเกิดขึ้น มีผลกระทบหรือความเสียหายเกิดขึ้นในการปฏิบัติหน้าที่ของข้าราชการตำรวจทางหลวงแล้วก็จะได้รับการปฏิบัติดูแลที่เหมาะสมจากทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง แต่หากมีการละเลยไม่ปฏิบัติตามแนวทาง กฎ ระเบียบนโยบายต่างๆ ที่กำหนดไว้แล้วทำให้เกิดความเสียหายขึ้นในการปฏิบัติงาน นอกจากจะเกิดผลเสียหายในรูปแบบต่างๆ ทั้งในรูปแบบที่เป็นตัวเงิน หรือไม่เป็นตัวเงินก็ตาม ยังอาจถูกพิจารณาด้านวินัยจากการละเลยการปฏิบัติตามกฎ ระเบียบ นโยบายต่างๆ ที่กำหนดไว้อีกด้วย อาทิ เช่น แนวทางมาตรการยกระดับส่งเสริมคุณธรรมและความโปร่งใส ภายในหน่วยงานสถานีตำรวจทางหลวง 6 กองกำกับการ 2 กองบังคับการตำรวจทางหลวง ในปี พ.ศ.2567 ที่สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ได้ร่วมกับสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ในการขยายการประเมิน

คุณธรรมและความโปร่งใสในการดำเนินงานของหน่วยงานภาครัฐ (Integrity and Transparency Assessment: ITA) ลงสู่สถานีตำรวจ ในฐานะหน่วยงานที่มีภารกิจในการบริการประชาชนในเขตพื้นที่ อันเป็นการสะท้อนให้เห็นถึงบทบาทและความสำคัญของการบริหารราชการของสถานีตำรวจ และเกิดกลไกการมีส่วนร่วมและการป้องกันการทุจริตในการบริหารราชการในเขตพื้นที่ควบคู่ไปกับการประเมินคุณธรรมและความโปร่งใสในการดำเนินงานของหน่วยงานภาครัฐ (Integrity and Transparency Assessment: ITA) ของส่วนราชการในพื้นที่รับผิดชอบจึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องมีการพัฒนาระบบการบริหารราชการ การให้บริการให้มีคุณธรรมและความโปร่งใส โดยกล่าวได้ว่า มาตรการยกระดับดังกล่าวนี้ เป็นมาตรการสำหรับข้าราชการตำรวจทางหลวงทุกคน ไม่ว่าจะเป็นความแตกต่างกันในด้านเพศ อายุ การศึกษา ระดับการรายได้ หรือ ระยะเวลาการปฏิบัติงานก็ตาม ต่างต้องยึดปฏิบัติตามมาตรการดังกล่าวนี้ ซึ่งถือเป็นมาตรการสำคัญที่มีส่วนช่วยลดปัญหาผลกระทบหรือ ป้องกันปัจจัยเสี่ยงต่างๆ ที่จะเกิดขึ้น ซึ่งถือเป็นแนวทางการจัดการความเสี่ยงของข้าราชการตำรวจทางหลวง กองบังคับการตำรวจทางหลวงที่สำคัญประการหนึ่ง โดยเฉพาะประเด็นสำคัญที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติหน้าที่ของข้าราชการตำรวจทางหลวง อาทิเช่น 1) มาตรฐานการปฏิบัติหน้าที่ด้วยความเต็มใจโดยไม่หวังผลตอบแทน มีความเป็นมิตร ไม่เลือกปฏิบัติ เป็นไปตามกรอบระยะเวลาที่กำหนด 2) การปฏิบัติอย่างเหมาะสมต่อผู้ถูกกล่าวหาหรือผู้ต้องหาโดยปราศจากการข่มขู่หรือทำร้ายร่างกายมีการช่วยเหลือและอำนวยความสะดวกแก่ผู้รับบริการทั่วไปและปกป้องคุ้มครองสวัสดิภาพ ทั้งด้านร่างกาย จิตใจ และสุขภาพของเด็กและสตรี ทั้งยังมีการสื่อสารที่ชัดเจนเข้าใจง่าย ทำให้การบริการประชาชนสะดวกและรวดเร็ว 3) พฤติกรรมเรียกรับเงิน ทรัพย์สิน หรือผลประโยชน์ต่าง ๆ จากผู้มาติดต่อ เพื่อแลกกับการให้บริการรวมถึงการใช้ดุลยพินิจหรือ แนะนำหวานล่อมเพื่อไม่รับคำร้องทุกข์จากประชาชนโดยใช้วิธีสอบปากคำแทนหรือเก็บเรื่อง ฯลฯ การกำหนดแนวปฏิบัติสำหรับข้าราชการตำรวจทางหลวงทุกคนได้ยึดเป็นแนวปฏิบัติดังกล่าวนี้ เป็นแนวปฏิบัติสำหรับทุกคนอย่างเท่าเทียมกัน ไม่ว่าจะเป็นความแตกต่างกันในลักษณะส่วนบุคคลในด้านใดก็ตาม สอดคล้องกับกับแนวคิดทางสังคมศาสตร์ที่กล่าวถึงการอยู่ร่วมกันในองค์กร หรือในสังคมอย่างสงบสุข ทุกคนต้องปฏิบัติงานในหน้าที่รับผิดชอบตามความสามารถของบุคคล และบุคคลต้องการรับการปฏิบัติอย่างเท่าเทียมกัน ภายใต้มาตรฐานเดียวกัน ซึ่งจะส่งผลให้เกิดประสิทธิภาพการปฏิบัติงานในองค์กรต่อไปได้อย่างเข้มแข็ง

จากข้อสรุปเกี่ยวกับลักษณะส่วนบุคคลที่แตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการจัดการความเสี่ยงในการปฏิบัติงานของข้าราชการตำรวจทางหลวง กองกำกับการ 3 ไม่แตกต่างกันนั้น นอกจากประเด็นสำคัญที่ข้าราชการตำรวจทุกคนไม่ว่าจะเป็น เพศ อายุ การศึกษา รายได้ ระยะเวลาการ

ทำงานที่ต่างกัน ต่างต้องให้ความสำคัญกับการปฏิบัติงานภายใต้กฎ ระเบียบข้อบังคับนโยบายการปฏิบัติงานที่เป็นมาตรฐานเดียวกัน ยังอาจกล่าวต่อไปได้ว่าหากบุคคลได้รับการเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจในองค์ประกอบการจัดการความเสี่ยง และเพิ่มเติมความเข้าใจในด้านการจัดการความเสี่ยงด้วยการประยุกต์ใช้ความรู้ ความเข้าใจหรือความสามารถด้านเทคโนโลยีสารสนเทศมาช่วยสนับสนุนการจัดการความเสี่ยงในการปฏิบัติงานให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ถึงแม้บุคคลนั้นจะเป็นผู้ใหญ่ที่มีอายุสูงแล้ว การพัฒนาการจัดการความเสี่ยงในการปฏิบัติงานด้วยการเพิ่มทักษะให้กับบุคลากรที่เป็นข้าราชการตำรวจทางหลวงอย่างเท่าเทียม และทั่วถึง ไม่ว่าบุคคลนั้นจะอยู่ในช่วงวัยใด หรือมีระดับการศึกษาใดก็ตาม ควรส่งเสริมให้ข้าราชการตำรวจที่มีความแตกต่างกันไปตามลักษณะส่วนบุคคล ได้มีเข้ามามีส่วนร่วมในการแลกเปลี่ยนสารสนเทศ แลกเปลี่ยนเรียนรู้เรื่องเทคโนโลยี เพื่อสนับสนุนให้การดำเนินการด้านการจัดการความเสี่ยงของกองบังคับการตำรวจทางหลวงของเราให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ข้าราชการตำรวจปฏิบัติงานอย่างมีความสุข ลดภาวะเสี่ยง และ สามารถให้บริการประชาชนได้ตรงตามความต้องการ ประชาชนได้รับคุณภาพการบริการที่ดีก็จะบรรลุเป้าหมายยุทธศาสตร์ชาติในการเพิ่มคุณภาพการบริการของหน่วยงานภาครัฐอีกด้วย

2) ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยความเสี่ยงในการปฏิบัติงาน กับ การจัดการความเสี่ยงในการปฏิบัติงานของข้าราชการตำรวจทางหลวง กองกำกับการ 3 ในภาพรวมพบว่า มีความสัมพันธ์กันในระดับสูงมากที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 โดยระดับความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยความเสี่ยงในการปฏิบัติงาน กับ การจัดการความเสี่ยงในการปฏิบัติงาน ของข้าราชการตำรวจทางหลวง กองกำกับการ 3 ในทุกด้านมีความสัมพันธ์ในระดับสูง ถึงสูงมาก โดยความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยเสี่ยงด้านลักษณะงานที่ปฏิบัติ กับ การจัดการความเสี่ยงด้านการตอบสนองต่อความเสี่ยงในการปฏิบัติงาน ของข้าราชการตำรวจทางหลวง กองกำกับการ 3 มีค่าระดับความสัมพันธ์น้อยที่สุด ($r = 0.726$) ค่าระดับความสัมพันธ์อยู่ในระดับสูง ซึ่งกล่าวได้ว่า มีความครอบคลุมในทุกด้านของปัจจัยความเสี่ยงในการปฏิบัติงาน และกระบวนการจัดการความเสี่ยงในการปฏิบัติงานของข้าราชการตำรวจทางหลวง สังกัดกองกำกับการ 2 สามารถสะท้อนให้เห็นถึงการบริหารจัดการภายในองค์การที่มีประสิทธิภาพ ตอบสนองต่อสภาพแวดล้อมที่มีความซับซ้อนและมีความไม่แน่นอนของภารกิจของหน่วยงานภาครัฐสมัยใหม่ได้เป็นอย่างดี โดยการวิเคราะห์ผลการวิจัยดังกล่าว สามารถอภิปรายตามแนวคิดการจัดการความเสี่ยง (Risk Management) ซึ่งเป็นองค์ประกอบสำคัญในการบริหารจัดการภาครัฐยุคใหม่ โดยเฉพาะในบริบทขององค์การที่มีภารกิจ การให้บริการประชาชนที่เกี่ยวข้องกับความปลอดภัยและสวัสดิภาพของประชาชน เช่น ภารกิจของข้าราชการตำรวจทางหลวง ตามแนวคิดของ Hood & Rothstein (2001) ซึ่งให้เห็นว่าการบริหารความ

เสี่ยงในภาครัฐควรเป็นกระบวนการอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง ครอบคลุมการระบุ วิเคราะห์ ประเมิน และตอบสนองต่อความเสี่ยง เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการตัดสินใจและลดความสูญเสีย ที่อาจเกิดขึ้น ซึ่งในแนวทางการบริหารองค์การตามแนวคิดเชิงระบบ (Systems Theory) ที่มองว่า องค์การเปรียบเสมือนระบบเปิด การเปลี่ยนแปลงต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นการเปลี่ยนแปลงจาก สภาพแวดล้อมภายในหรือสภาพแวดล้อมภายนอกจะสามารถส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพ โดยรวมของระบบได้ ซึ่งการวิเคราะห์การจัดการความเสี่ยงตามแนวคิดเชิงระบบนี้ ผู้บริหาร และ ผู้เกี่ยวข้องทุกภาคส่วน จึงต้องคิดและร่วมแบ่งปันความคิดนั้นในภาพรวมที่เป็นระบบ พิจารณาถึง ความสัมพันธ์ในการขับเคลื่อนแต่ละส่วนงานที่มีความสัมพันธ์เชื่อมโยงกันจากส่วนย่อยไปหาส่วน ใหญ่ หรือ ผลการขับเคลื่อนจากส่วนใหญ่ จะส่งผลมาถึงส่วนย่อยในองค์การ จึงต้องมีการติดตาม หลักเหตุผล ร่วมกับการวิเคราะห์โดยใช้หลักการทางคณิตศาสตร์ จากการวิเคราะห์เชิงปริมาณ จาก ข้อมูลในภาพรวม (Big Data) ทั้งในเชิงปริมาณ และ ข้อมูลในเชิงคุณภาพ เพื่อนำมาสู่ข้อสรุปภายใต้ หลักเหตุผล เน้นการจัดการความเสี่ยงตามข้อจำกัดของทรัพยากร ร่วมกับความสามารถขององค์การ อย่างชาญฉลาด เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพในการจัดการความเสี่ยงนั้นได้มากที่สุด ดังนั้นจากผล การศึกษาที่พบว่ามีความสัมพันธ์เชิงบวกในระดับสูงระหว่างปัจจัยความเสี่ยงและการจัดการความ เสี่ยงแสดงถึงกลไกการประสานงานที่มีประสิทธิภาพภายในระบบราชการ ซึ่งเอื้อให้เกิดการ ตอบสนองต่อความเสี่ยงอย่างเป็นระบบ

อย่างไรก็ตาม เมื่อพิจารณารายละเอียดเชิงลึก พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่าง ปัจจัยเสี่ยงด้าน ลักษณะงานที่ปฏิบัติ กับ การจัดการความเสี่ยงด้านการตอบสนอง มีค่าความสัมพันธ์น้อยที่สุด ($r = 0.726$) แม้อยู่ในระดับสูง ก็สะท้อนให้เห็นถึงข้อจำกัดบางประการของหน่วยงานที่กล่าวได้ว่ายังมี ข้อจำกัดในการบริหารงานแบบระบบราชการแบบดั้งเดิมที่เน้นลำดับชั้น การควบคุม และ โครงสร้าง การบังคับบัญชา ซึ่งสามารถอธิบายได้ตามแนวคิดระบบราชการโดย Weber (1911) จากลักษณะและ โครงสร้างองค์การที่มีขนาดใหญ่ ที่เน้นความมีเหตุมีผลตามหลักกฎหมายและกฎระเบียบ (Legal-rational Authority) อาจส่งผลให้ขาดความยืดหยุ่นในการปรับตัวต่อสถานการณ์เฉพาะหน้า แต่เมื่อมี ความพยายามในการนำแนวคิดการบริหารภาครัฐแนวใหม่ (New Public Management) ที่มุ่งเน้น ผลสัมฤทธิ์ (Results-oriented) ที่ทำให้ความเสี่ยงลดลง สามารถวัดผลได้อย่างชัดเจน และมีการ บริหารที่คล่องตัว (Managerial Flexibility) มากขึ้น จะพบว่าผลการวิจัยในครั้งนี้สามารถเป็นข้อมูล สำคัญในการพัฒนาแนวทางการจัดการความเสี่ยงเชิงกลยุทธ์ ที่มีการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ การ วิเคราะห์ข้อมูล และการบริหารทรัพยากรมนุษย์อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งจะช่วยเพิ่มขีดความสามารถ ขององค์การในการตอบสนองต่อสถานการณ์เสี่ยงได้อย่างทันเวลาและเหมาะสม นอกจากนี้ การ

จัดการความเสี่ยงที่มีความสัมพันธ์กับปัจจัยเสี่ยงในการปฏิบัติงานของข้าราชการตำรวจทางหลวงทุกมิติ ยังพบว่าการดำเนินการจัดการความเสี่ยงด้วยการมีส่วนร่วม (Participatory) จากข้าราชการตำรวจทางหลวงทุกระดับในหน่วยงาน ช่วยเพิ่มความโปร่งใส (Transparency) ในการปฏิบัติงานตามหน้าที่และความรับผิดชอบ (Accountability) ของข้าราชการตำรวจทางหลวง ตามแนวปฏิบัติในมาตรการยกระดับส่งเสริมคุณธรรมและความโปร่งใสในหน่วยงานข้าราชการตำรวจทางหลวง และการบูรณาการเครือข่ายความร่วมมือ (Networked Governance) โดยเฉพาะในบริบทสารสนเทศในการปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้องกับการให้บริการด้านความปลอดภัยของประชาชน การมีระบบการจัดการความเสี่ยงที่ครอบคลุมและมีประสิทธิภาพ จะช่วยสร้างความเชื่อมั่นต่อสาธารณชน และสนับสนุนให้การบริหารราชการเป็นไปอย่างมีธรรมาภิบาล และยังช่วยเพิ่มความสามารถให้กับข้าราชการตำรวจทางหลวงในการจัดการความเสี่ยงได้อย่างมีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้นอย่างยั่งยืนอีกด้วย ดังนั้น ซึ่งการดำเนินงานที่ชัดเจนในด้านธรรมาภิบาลนอกจากจะช่วยลดความเสี่ยงในการปฏิบัติงานแล้ว ยังสามารถสะท้อนให้เห็นถึง แนวโน้มการบริหารภาครัฐสมัยใหม่ที่เน้นการจัดการเชิงรุก มีความยืดหยุ่น มีการนำหลักการจัดการความเสี่ยงมาประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติงานในหน้าที่ได้อย่างเหมาะสม และมีแนวโน้มที่จะพัฒนาไปสู่การบริหารจัดการแบบบูรณาการ ที่เชื่อมโยงทุกภาคส่วนเข้ามามีส่วนร่วม เพื่อให้สามารถรับมือกับความท้าทายที่ซับซ้อนและเปลี่ยนแปลงได้อย่างมีประสิทธิภาพและยั่งยืน

สรุปจากผลการครั้งนี้ได้ว่า ข้าราชการตำรวจทางหลวง สังกัดกองบังคับการ 2 นี้ จะสามารถจัดการความเสี่ยงได้อย่างมีคุณค่าตามองค์ประกอบการบริหารความเสี่ยงทั้งทางด้านการกำหนดวัตถุประสงค์หรือเป้าหมายที่ต้องการจัดการความเสี่ยงได้อย่างเหมาะสม กับปัจจัยสาเหตุของความเสี่ยง เพื่อนำมาสู่การระบุถึงปัจจัยเชิงสาเหตุร่วมกันระหว่างข้าราชการตำรวจทางหลวงเพื่อได้ร่วมแลกเปลี่ยนข้อมูลสารสนเทศเพื่อประโยชน์ในการจัดการความเสี่ยงขององค์การให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพได้อย่างชัดเจน สามารถนำไปวางแผนปฏิบัติต่อได้ สามารถวัดหรือประเมินผลได้อย่างถูกต้องเหมาะสม และเป็นแนวปฏิบัติที่เป็นขั้นตอนให้กับผู้นำไปปฏิบัติได้อย่างถูกต้อง รวมถึงสามารถประเมินได้ถึงผลกระทบ (Impact) และ โอกาสที่จะเกิด (Likelihood) สถานการณ์ความเสี่ยงนั้นได้อย่างใกล้เคียง ถูกต้องมากที่สุด และสุดท้ายคือการประเมินผล (Evaluation) การจัดการความเสี่ยงที่ดำเนินการนั้นไปอย่างต่อเนื่อง เพื่อป้องกันมิให้ความเสี่ยงนั้นเกิดขึ้นได้อีกในอนาคต หรือหากเกิดขึ้น ก็จะมีระดับผลกระทบที่น้อยกว่าที่เคยเกิดขึ้นมา โดยผู้วิจัยในฐานะผู้รับผิดชอบในการดำเนินการเกี่ยวกับการรวบรวม การจัดทำข้อมูล รวมถึงการเผยแพร่ข้อมูลของหน่วยงาน เพื่อให้ข้าราชการตำรวจทางหลวงได้รับทราบอย่างทั่วถึง ถึงแนวทางและมาตรการการ

ดำเนินงานเกี่ยวกับการยกระดับส่งเสริมคุณธรรมและความโปร่งใสภายในหน่วยงาน สถานีตำรวจทางหลวง 6 กองกำกับการ 2 ประจำปีงบประมาณ 2567 โดยได้นำเสนอสารสนเทศเกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ การดำเนินการการพัฒนา ปรับปรุงเพื่อยกระดับการพัฒนาเพิ่มขึ้น ฯลฯ ซึ่งมาตรการดังกล่าวนี้ นี้ได้ว่าเป็นมาตรการที่ช่วยลดความเสี่ยงในการปฏิบัติงานที่อาจเกิดขึ้นในอนาคตได้อย่างมีคุณค่า ซึ่งการจัดการความเสี่ยงจะมีอิทธิพลโดยตรงต่อประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของข้าราชการตำรวจด้วยการลดโอกาสการเกิดความเสี่ยง และ ลดผลกระทบที่เกิดจากความเสี่ยงนั้นได้มากที่สุด โดยเฉพาะเมื่อองค์การของข้าราชการตำรวจสามารถกำหนดหน้าที่ตามหลักธรรมาภิบาล หลักการบริหารที่ดี ตามหลักคุณธรรม จริยธรรม และมีการใช้กลยุทธการจัดการความเสี่ยงที่สอดคล้องกับบริบทการปฏิบัติงานในหน้าที่รับผิดชอบ อันจะช่วยส่งเสริมให้ข้าราชการตำรวจทางหลวงเกิดความปลอดภัยในการปฏิบัติงาน และมีคุณภาพชีวิตที่ดีอย่างยั่งยืน

5.3 ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยมี ข้อเสนอแนะสำคัญดังนี้

1) ควรมีการเสริมสร้างทัศนคติและพฤติกรรมการตระหนักถึงความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้นได้ อยู่ตลอดเวลา เพื่อสร้างความตระหนักและสร้างความระมัดระวังมิให้เกิดเหตุการณ์อันไม่พึงประสงค์ขึ้นจากการปฏิบัติงานของข้าราชการตำรวจทางหลวง โดยเฉพาะข้าราชการตำรวจทางหลวงที่ปฏิบัติงานบนท้องถนนหลวง ที่มีการขับขี่ยานพาหนะอยู่ตลอดเวลา

2) ควรมีการเสริมสร้างการรับรู้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับความเสียหายที่เกิดขึ้นจากความเสียหาย หรือ สื่อสารให้รับรู้ถึงปัจจัยที่จะนำไปสู่ความเสียหายที่เกิดขึ้นจากความเสี่ยงนั้น หากไม่ได้รับการตรวจสอบ ดูแลอย่างต่อเนื่อง และไม่ปล่อยผ่าน อย่างต่อเนื่องสม่ำเสมอ

3.สำหรับกองบังคับการตำรวจทางหลวง ต่างๆ ควรแลกเปลี่ยนเรียนรู้จากสารสนเทศกับหน่วยงานภาครัฐอื่นๆ หรือ กองกำกับการอื่นๆ เพื่อให้ได้สารสนเทศเกี่ยวกับปัจจัยเสี่ยง และ แนวทางการจัดการความเสี่ยงอย่างรอบด้าน นำมาประกอบการวางแผนงานด้านการจัดการความเสี่ยงให้เหมาะสม สอดคล้องกับลักษณะการปฏิบัติงานให้ได้มากที่สุด

4. บุคลากรหรือผู้ปฏิบัติงานควรมีความเข้าใจในองค์ประกอบการบริหารความเสี่ยงและตระหนักกับรู้มากขึ้นว่า การบริหารไม่ได้แยกเด็ดขาดออกจากการบริหารความเสี่ยงซึ่งทั้ง 2 อย่างต้องนำมาใช้คู่กัน เพื่อให้ข้าราชการตำรวจได้มีโอกาสที่จะนำเสนอแนวคิดผ่านการวางแผน การระบุสาเหตุของความเสี่ยง เพื่อนำมาสู่การวางแผนการจัดการความเสี่ยงได้อย่างมีประสิทธิภาพ

5) ควรมีการเสริมสร้างการมีส่วนร่วมในการระบุเหตุการณ์ความเสี่ยงที่เกิดขึ้นในการปฏิบัติงานของข้าราชการตำรวจทางหลวง ผ่านการประชุม หรือระดมสมอง เพื่อสร้างความตระหนักรับรู้ และเข้าใจในความสำคัญของความเสี่ยง และ การจัดการความเสี่ยง เพื่อลดโอกาสที่จะเกิดความเสี่ยง รวมถึงลดผลกระทบหรือความเสียหายที่เกิดขึ้นจากเหตุการณ์ความเสี่ยงนั้น และควรสร้างการมีส่วนร่วมในการซักซ้อมกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับความเสี่ยงต่างๆ ที่เกิดขึ้นในการทำงาน เพื่อซักได้เป็นการเตรียมความพร้อมเผชิญกับเสี่ยงนั้น ได้อย่างมีประสิทธิภาพ หากพบสถานการณ์ความเสี่ยงที่ไม่คาดฝันเกิดขึ้นอย่างกะทันหัน

4) ควรมีการเสริมสร้างการให้ความรู้เกี่ยวกับด้านการใช้เครื่องมือและอุปกรณ์ความปลอดภัยให้เกิดทักษะ และความชำนาญของเจ้าหน้าที่ตำรวจในการปฏิบัติงานให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น

5) ควรมีการเสริมสร้างทัศนคติ และการตระหนักถึงความปลอดภัยในการปฏิบัติงานของข้าราชการตำรวจทางหลวงอย่างต่อเนื่อง โดยเน้นให้เกิดความตระหนักถึงประโยชน์ของความปลอดภัยในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจทางหลวงที่จะทำให้สภาพแวดล้อมด้านความปลอดภัยทั้งภายในและภายนอกสถานีตำรวจให้ดีขึ้น

6) ควรศึกษาเชิงลึกถึงแนวทางในการส่งเสริมการจัดการความปลอดภัยและพฤติกรรมความปลอดภัยใน การปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจทางหลวงจากปัจจัยที่มีผลต่อการยอมรับ เช่น เทคนิคการสื่อสาร การสร้างทัศนคติและการมีส่วนร่วมเพื่อให้มีการนำแนวทางดังกล่าวไปใช้กับสถานีตำรวจอย่างมีประสิทธิภาพ ยิ่งขึ้น

7) ควรศึกษาการจัดการความปลอดภัยและพฤติกรรมความปลอดภัยในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ ตำรวจในจังหวัดอื่นเพื่อเปรียบเทียบปัจจัยที่มีผลให้เกิดการจัดการความปลอดภัยและพฤติกรรมความปลอดภัย ในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจเพิ่มเติม

5.3.1 ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

1) การวิจัยครั้งต่อไปควรมีการนำแบบจำลองและใช้ตัวแปรปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพในการจัดการความเสี่ยงที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ เพื่อให้ได้ผลการศึกษาที่สามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้อย่างครอบคลุม และสอดคล้องกับบริบทลักษณะการปฏิบัติงานของข้าราชการตำรวจแต่ละหน่วยงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2) ควรมีการศึกษาด้วยวิธีการวิจัยเชิงคุณภาพ โดยการสนทนากลุ่ม (Focus Group) หรือการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-Depth Interview) กับข้าราชการตำรวจทางหลวงทุกระดับ เพื่อศึกษาและ

ค้นหาปัจจัยเชิงสาเหตุที่เป็นประโยชน์ต่อกองบังคับการตำรวจทางหลวง หรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ได้นำมาประกอบการวางแผนการจัดการความเสี่ยง และ เสริมสร้างความรู้ ความเข้าใจในการจัดการ ความเสี่ยงให้กับข้าราชการตำรวจทางหลวงได้เพิ่มมากขึ้น

บรรณานุกรม

- ญาณตร ศิริทีปตานนท์ และ ทิพย์วัลย์ สุรินยา. (2567). ความสามารถในการเผชิญปัญหาและฟันฝ่าอุปสรรคความเหนื่อยหน่ายในงาน และ ผลการปฏิบัติงานของข้าราชการตำรวจกองบัญชาการปราบปรามยาเสพติด สำนักงานตำรวจแห่งชาติ. วารสารสหวิทยาการนวัตกรรมปริทรรศน์, 7(3), 41-56.
- ณัฐพล หาดเจียง และ ภิรมพจน์ น้อมชอบพิทักษ์. (2567). การจัดการความปลอดภัยที่มีต่อพฤติกรรมความปลอดภัยในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจในจังหวัดปราจีนบุรี. วารสารปรัชญาปริทรรศน์, 29(1), 74-87.
- ณรงค์ กุลนิเทศ และสุดาวรรณ สมใจ. (2558). ระเบียบวิธีวิจัยขั้นสูงและการออกแบบวิจัย. กรุงเทพฯ: มาสเตอร์พริ้นท์ สามเสน.
- ณรงค์ศักดิ์ เนียมสอน ณัฏพร นามเมือง และยิ่งชีพ อัชฌานนท์. (2561). เปิดเบื้องหลังยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปีของ คสช. (กรุงเทพฯ : โครงการอินเทอร์เน็ตเพื่อกฎหมายประชาชน).
- ณัฐวุฒิ ผิวบัวคำ (2564). บทบาทการช่วยเหลือเจ้าหน้าที่ตำรวจของพนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาตในการป้องกันอาชญากรรมวารสารวิชาการคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี 12 (1). 71-90.
- ดิฐภัทร บวรชัย. (2562). รูปแบบการป้องกันการทุจริตและประพฤติมิชอบของเจ้าหน้าที่ตำรวจกรณีศึกษาระดับสถานีตำรวจ. วารสารบริหารการศึกษา มศว. , 16(30), 50 – 62.
- ทศพร สงค์ประเทศ ราชเชนทร์ นพณัฐวงศ์กร ถนอมชาติ ชำนิราชกิจ และ เกษม มานะสาคร. (2565). ปัจจัยความต้องการเพิ่มความรู้ในการปฏิบัติงานของข้าราชการตำรวจทางหลวงกองกำกับการ 8. วารสารรัฐศาสตร์รอบรู้และสหวิทยาการ, 5(6), 93-103.
- ทัชชกร ยูวัฒนา. (2562). การศึกษากระบวนการบริหารความเสี่ยงทั่วทั้งองค์กรตามกรอบแนวคิด COSO ERM 2017 กรณีศึกษา : ครัวสวนดุสิต (Unpublished Master's thesis). มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, กรุงเทพฯ.
- ธนวิทย์ ปรางค์วัฒนานนท์ และ สหพัฒน์ หอมจันทร์. (2566). ความเสี่ยงภัยในการปฏิบัติหน้าที่ของข้าราชการตำรวจในสังกัดกองกำกับการสืบสวนตำรวจภูธร จังหวัดปทุมธานี. วารสารรัฐศาสตร์รอบรู้และสหวิทยาการ, 6(1), 83-99.
- นิรภัย จันทรสวัสดิ์. (2551). การบริหารความเสี่ยง. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์สูตรไพศาล.
- พงศ์กุลธร โรจน์วิรุฬห์. (2552). ความเสี่ยงแนวคิดพื้นฐานและการจัดการ. เพชรเกษมการพิมพ์. จังหวัดนครปฐม.

บรรณานุกรม (ต่อ)

เมธา สุวรรณสาร.[ออนไลน์]. (2552). การระบุปัจจัยต่างๆที่มีผลต่อองค์กร. เข้าถึงได้จาก :

<http://www.itgthailand.com>.

ยุทธศักดิ์ ไข่ทา.(2561).การพัฒนาประสิทธิภาพการเก็บกู้วัตถุระเบิด ของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ
กรณีศึกษากลุ่มงานเก็บกู้และตรวจพิสูจน์วัตถุระเบิด กองบังคับการสายตรวจและ
ปฏิบัติการพิเศษ กองบัญชาการตำรวจนครบาล สำนักงานตำรวจแห่งชาติ.โรงเรียนนาย
ร้อยตำรวจ.นครปฐม.

โยธี จันตะนี และอภิรักษ์ จันตะนี. (2566). *วิธีวิจัยทางธุรกิจ*. มุลนิธิแสงสีวิชาการ.

วิวัฒน์ไชย ดอนปรีชา. (2560). ความคิดเห็นของประชาชนต่อการปฏิบัติงานของตำรวจสถานี
ตำรวจภูธรเมยวดี จังหวัดร้อยเอ็ด (Unpublished Master's thesis). มหาวิทยาลัยราชภัฏ
มหาสารคาม. สืบค้นจาก

<https://fulltext.rmu.ac.th/fulltext/2560/123343/Donpeecha%20Wiwattanachai.pdf>

ศิริวัฒน์ วิเศษ. (2562). การจัดการความเสี่ยงของธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ในเขตกรุงเทพมหานคร.

สืบค้นจาก https://is.rajapark.ac.th/assets/uploads/5d69085b53e6e26__47877777.pdf

ศิลปพร ศรีจันทร์เพชร จันทนา สาขากร และนิพนธ์ เห็น โชคชัยชนะ.(2548). การควบคุมภายในและ
การตรวจสอบภายใน. กรุงเทพฯ: ที พี เอ็น เพรส.

สำนักงานตำรวจแห่งชาติ โดยสำนักงานยุทธศาสตร์ตำรวจ กองยุทธศาสตร์ กลุ่มงานบริหารความ
เสี่ยง. (2567). แผนบริหารจัดการความเสี่ยงประจำปีงบประมาณ 2567. สืบค้นจาก

<https://strategydivision.police.go.th/webdatas/download.pdf>

สำนักงานส่งเสริมการค้าในต่างประเทศ. (2560).ข้อมูลจำนวนข้าราชการตำรวจ ที่อยู่ในตำแหน่งเจ้าหน้าที่เก็บกู้วัตถุ
ระเบิด. กองสรรพาวุธ.สำนักงานตำรวจแห่งชาติ.

สุรัชย์ จันทร์มา และ ศิษฐภัทร บวรชัย. (2564). การพัฒนาการบริหารจัดการความเสี่ยงของเจ้าหน้าที่
เก็บกู้วัตถุระเบิด สำนักงานตำรวจแห่งชาติ. วารสารวิชาการ สถาบันวิทยาการจัดการแห่ง
แปซิฟิก, 7(1), 57- 67.

เหมือนฝัน บุญสง. (2564). อิทธิพลของการบริหารความเสี่ยงที่มีต่อผลการดำเนินงาน : กรณีศึกษา
โรงแรมที่ได้รับการรับรองมาตรฐานที่พักเพื่อการท่องเที่ยว (Unpublished Master' thesis).
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์, สงขลา. สืบค้นจาก

<https://kb.psu.ac.th/psukb/bitstream/2016/17980/1/6010521715.pdf>

บรรณานุกรม (ต่อ)

- อกินันท์ จันตะนี. (2565). *ระเบียบวิธีวิจัยทางการจัดการ*. สำนักวิจัยและนวัตกรรม มูลนิธิส่งเสริมวิชาการ.
- อรรวรรณ ลีลาเกียรติวัฒน์. (2560). *ปัจจัยที่มีผลต่อการบริหารความเสี่ยง กรณีศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี* (Unpublished Independent's study). มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี, กรุงเทพฯ.
- Best, J. W. (1981). *Research in education*. (4th ed.). New jersey: Prentice-Hall. Kolter, P. (2010). *Marketing management (The Millennium ed.)*. New Jersey: Prentice Hall
- Brown, R. (2020). *Police and Public Safety: Challenges and Strategies*. Routledge.
- Cooper, A.M. (1985). *How to supervise people*. New York : McGraw – Hill. Fitzgerald, Michael R. and Robert F. Durant. “Citizen Evaluation and Urban Managemena
- COSO The Committee of Sponsoring Organization of the Tread Way Commission. (2004). *Enterprise Risk Management-Integrated Framework-Executive Framework*. AICPA, New Jersey.
- Detpinya, S. (2018). *A Safety Management Perception of the Employees at ABC Co. Ltd. Master of Business Administration Independent Study*. Krirk University, Bangkok. (In Thai).
- Garcia, M. (2018). *Crime Prevention and Policing*. Sage Publications.
- Ghiselli, E. & Brown, C.W. (1992) *Personal and industrial psychology*. New York : McGraw – Hill.
- Gilbert, D, & Birkead, N. *Dictionary of education*. Florida : Dryden. อ้างถึงในสำนัก นโยบายและแผน กรุงเทพฯ 2538 (หน้า 1 – 9)
- Gronroos, C.S. (1990). *Experience and brain development*. Child Development.
- Jiaujan, P. (2557). PEP. *Journal of Safety and Health*. 7(25), 7-15. (In Thai).
- Jones, L. (2019). *Decision Making in Law Enforcement*. Cambridge University Press.
- Junsiri, S., Chaikhan, S. and Kamsai, T. (2018). *Safety behavior of workers and Risk Assessment in Occupational Health and Safety. A case Study of junk shop in Sansuk Warin Chamrap District, Ubon Ratchathani Province*. *Journal of Science and Technology, Ubon Ratchathani University*. 20(2). (In Thai).
- McClelland, D. C. (1973). *Testing for competence rather than for intelligence*. *American Psychologist*, 28(1), 1-14.

บรรณานุกรม (ต่อ)

- Parasuraman, A., Zeithaml, V. A., and Berry, L. L. (1985). A conceptual model of service quality and its implications for future research. *Journal of marketing*, 49, 41-50
- PDS International (Thailand) Co.,Ltd. (2559). Create a safety attitude. Retrieved June 10, 2022. from <https://www.pdsthailand.com/message/view.php?id=104>. (In Thai).
- Puttakhin, S. (2016). Attitudes perception and workplace safety behaviors in Pinthong industrial estate in ChonBuri. Master of Management Thesis. Burapha University, Chonburi.
- Rosenberg, J. V., & Schuermann, T. (2006). A General Approach to Integrated Risk Management with Skewed, Fat-Tails Risks. *Journal of Financial Economics*, 79, 569-614.
<http://dx.doi.org/10.1016/j.jfineco.2005.03.001>
- Savicki, V., & Cooley, E. (1987). The relationship of work environment and client contact to burnout in mental health professionals. *Journal of Counseling & Development*, 65(5), 249–252. <https://doi.org/10.1002/j.1556-6676.1987.tb01276.x>
- Shultz, P. W. (2002). Inclusion with nature: The psychology of human-nature relations. In P. Schmuck & W. P. Schultz (Eds.), *Psychology of sustainable development* (pp. 61–78). Kluwer Academic Publishers. https://doi.org/10.1007/978-1-4615-0995-0_4
- Smith, J. (2016). *The History of Police Work*. Oxford University Press.
- Suwanidcharoen, S. and Jiaujan, P. (2014) . Managing Safety. School of Health Science's epamphlet. 2557(1).
- Zhang, X. (2022). *Propaganda and Control in Modern China*. Palgrave Macmillan

ภาคผนวก

การทดสอบความเชื่อมั่นของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

➔ Reliability

Scale: ALL VARIABLES

Case Processing Summary

		N	%
Cases	Valid	30	100.0
	Excluded ^a	0	.0
	Total	30	100.0

a. Listwise deletion based on all variables in the procedure.

Reliability Statistics

Cronbach's Alpha	N of Items
.963	51

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ

ณัฐวุฒิ แก้วศาล

วัน เดือน ปีเกิด

7 เมษายน 2536

สถานที่เกิด

จังหวัดกาญจนบุรี ประเทศไทย

ประวัติการศึกษา

วิทยาลัยทองสุข

ปริญญานิติศาสตรบัณฑิต, 2564

มหาวิทยาลัยรังสิต

ปริญญารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต, 2568

ที่อยู่ปัจจุบัน

240 / 8 ถนนสถานีรถไฟ ตำบลบ้านแพรก อำเภอเมือง

จังหวัดกาญจนบุรี

สถานที่ทำงาน

กองกำกับการ 3 ตำรวจทางหลวง

ตำแหน่งปัจจุบัน

ตำรวจทางหลวง